

ผลิตภัณฑ์คุณภาพ โดย NED

โดราเอมอน

ฉบับที่ 18

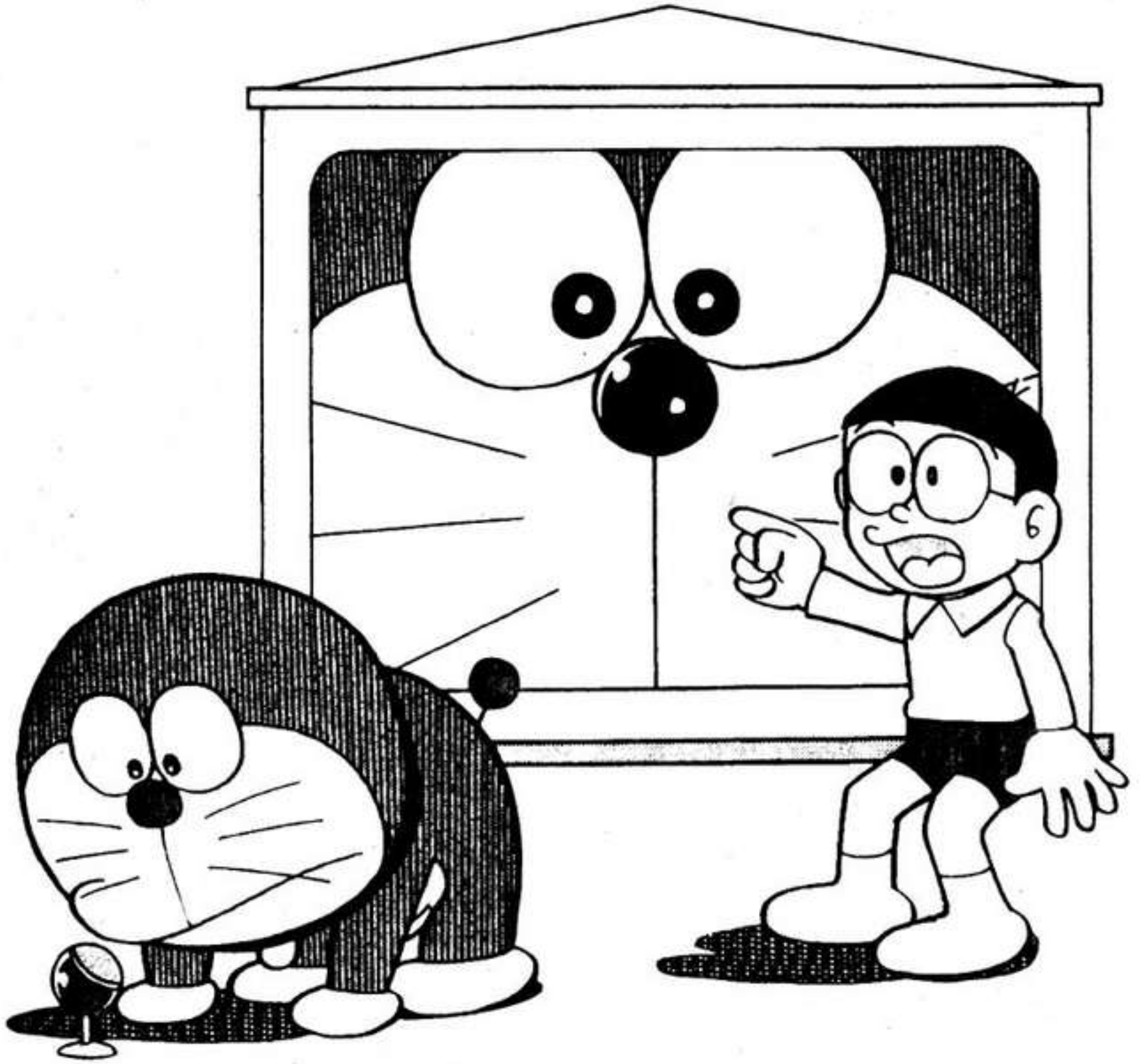

อ. ฟูจิโกะ F ฟูจิโอะ

ISBN 974-392-287-3

เนชั่นบุ๊คส์

ฉายรอบพิเศษที่ห้องโนบิตะ

โห! ภาพ
ออกมาแล้ว

ปรับมุม
องศา
ขึ้น

อ่าน
ได้ๆ

สนุก
จังเลย

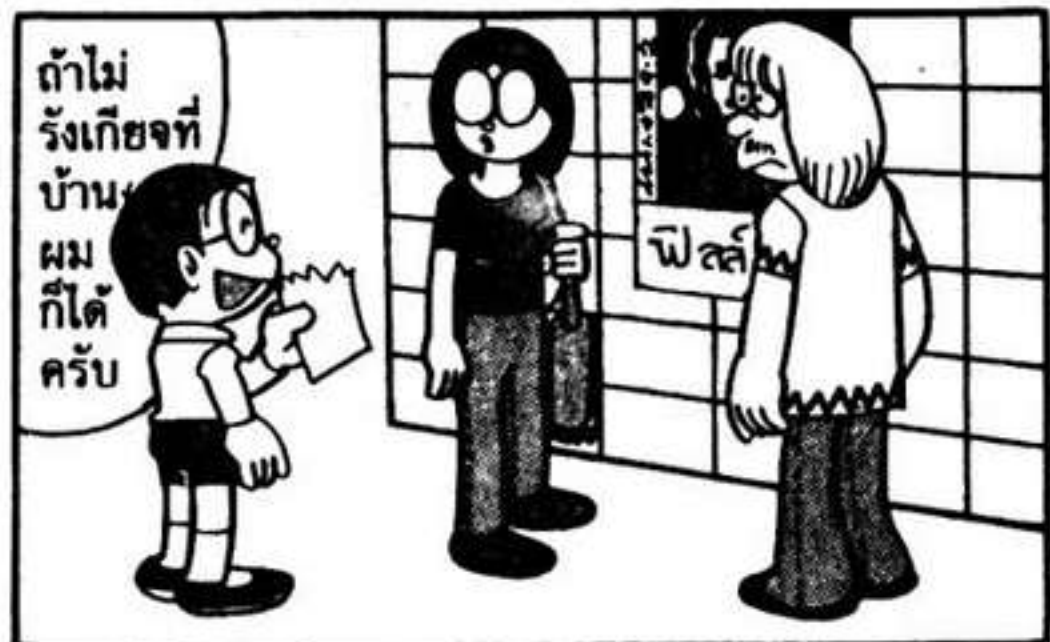
ไม่ได้ติด
เครื่องส่งไว้
ที่ไหน
อีก
เธอ

เมื่อกันะ
แค่ทดสอบ
เครื่อง

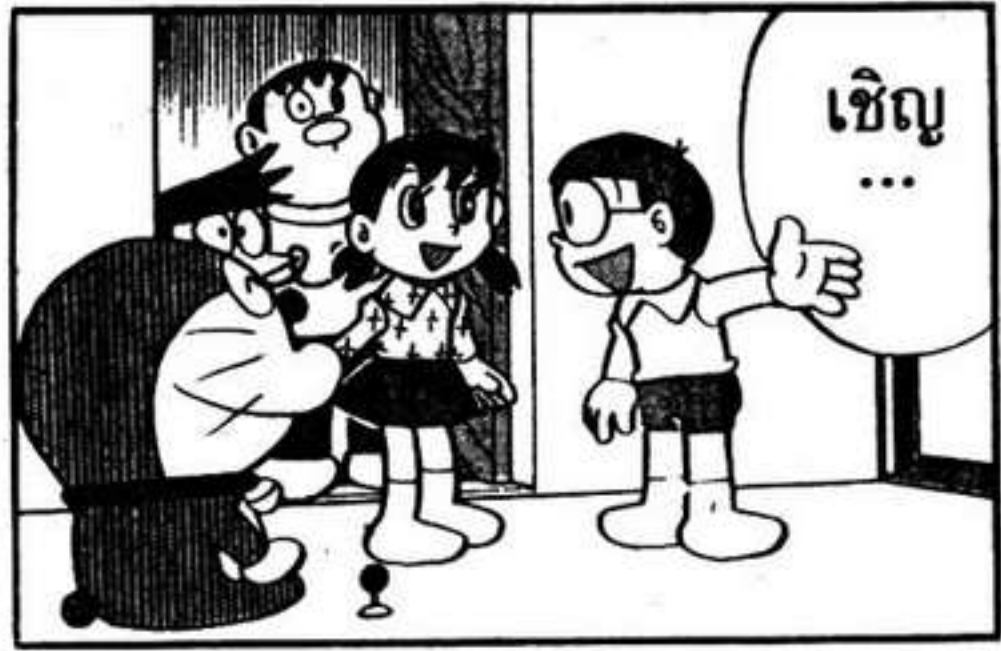
แต่วิธีใช้งาน
จริงๆของ
เจ้านี้
คือ...

แหม
น่า
สงสาร

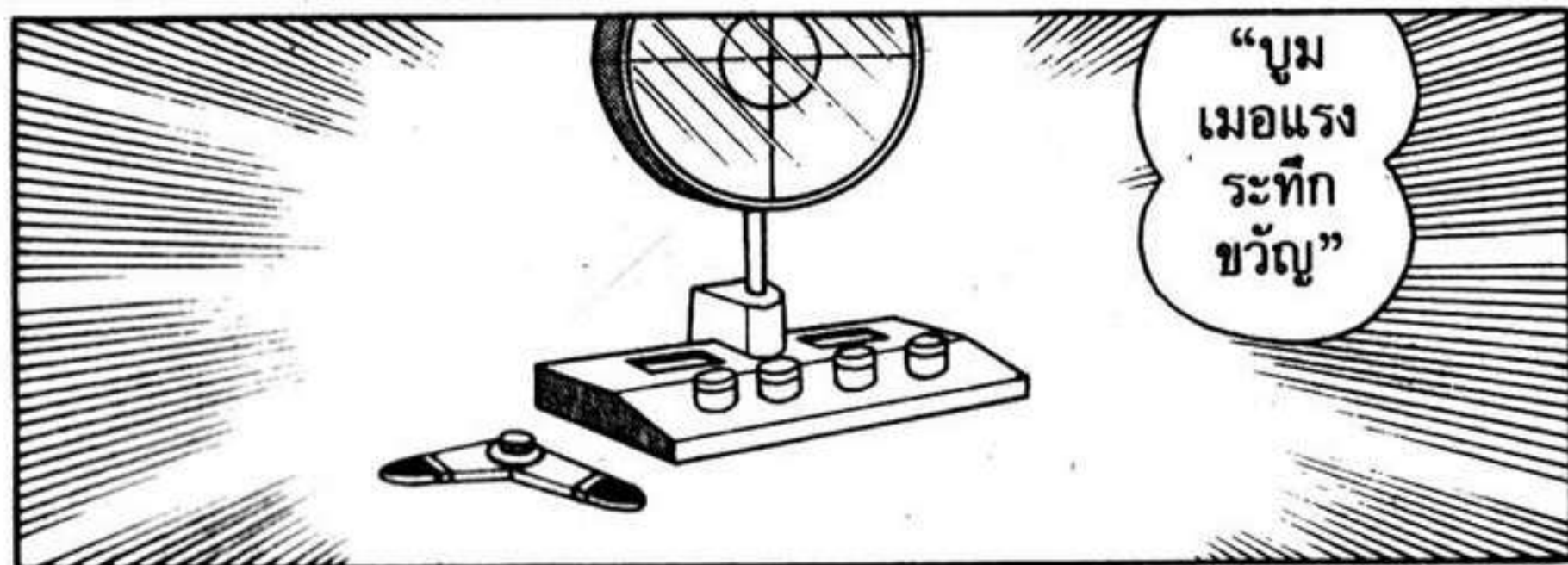

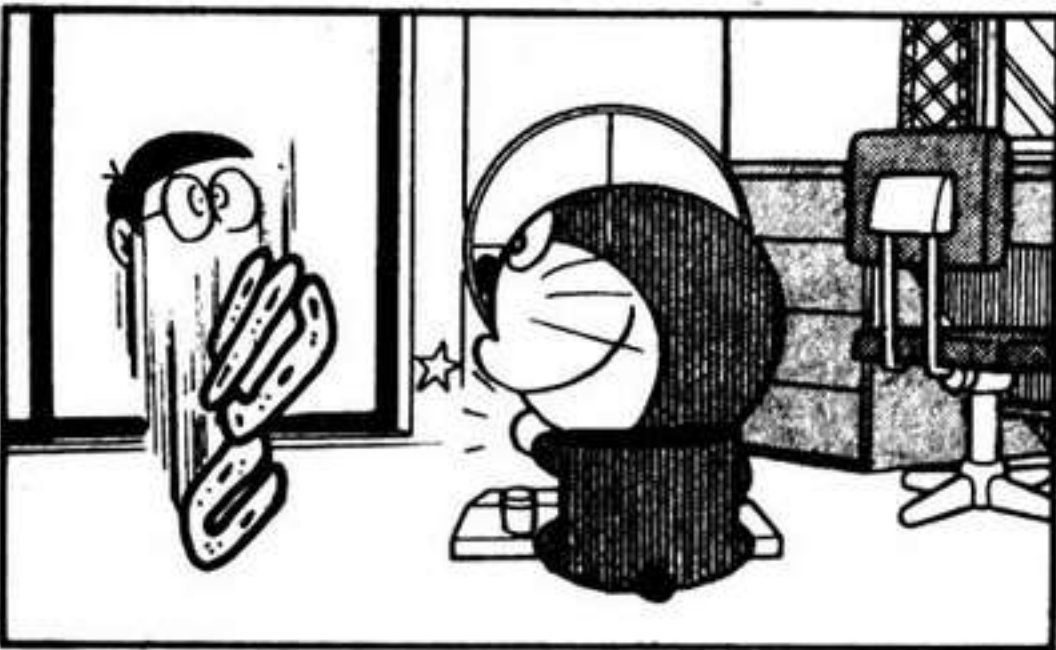
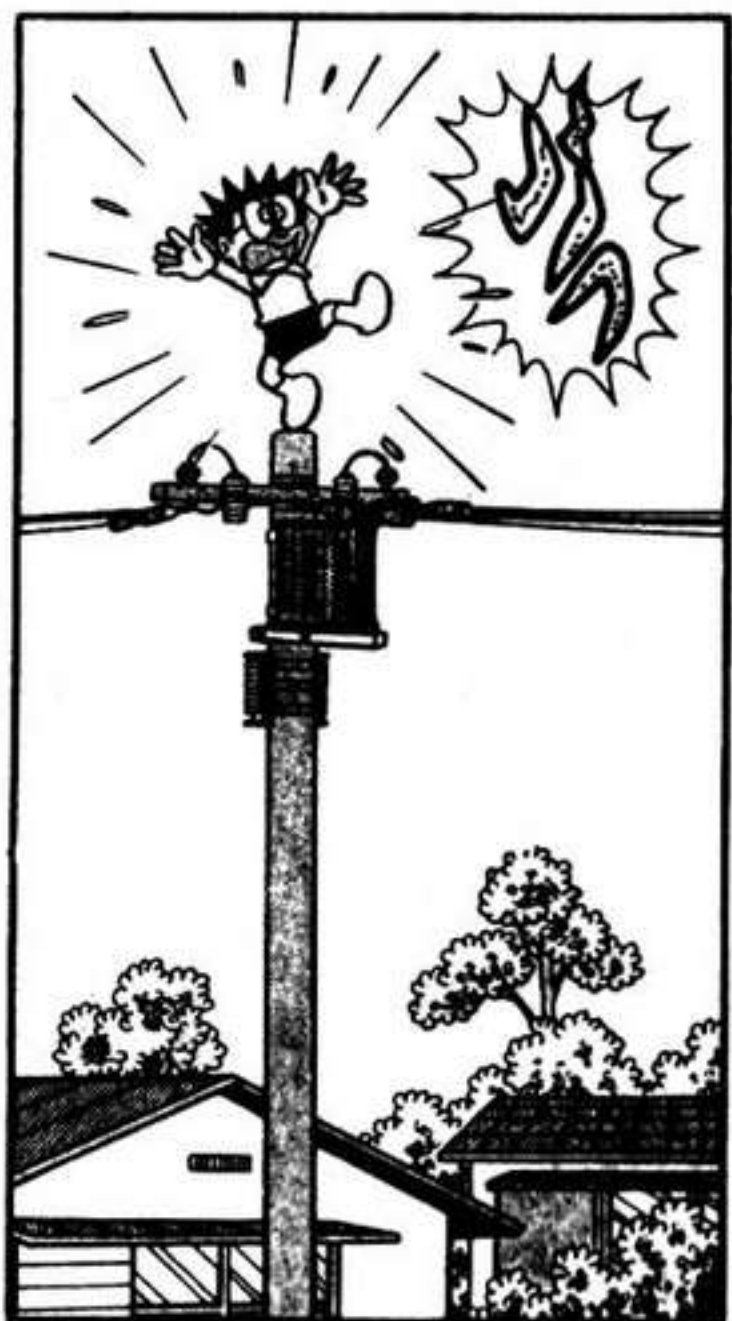
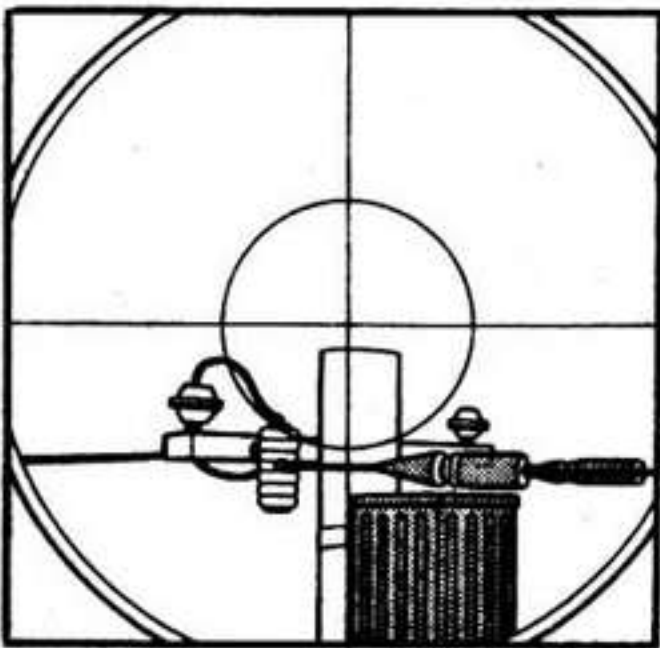
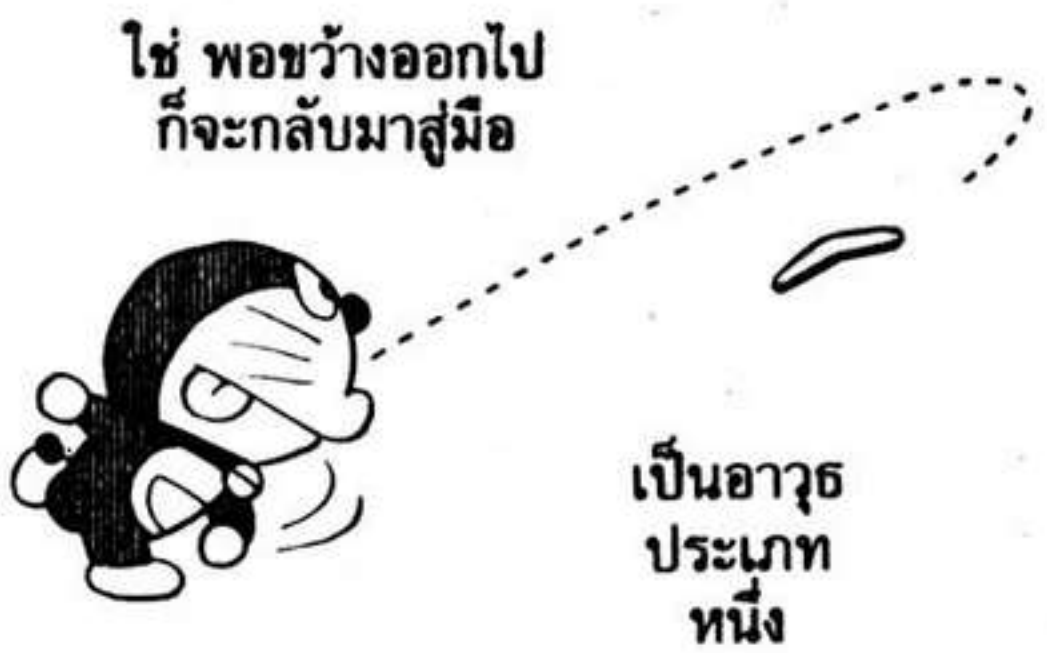
บุพเพเวียงระทึกขวัญ

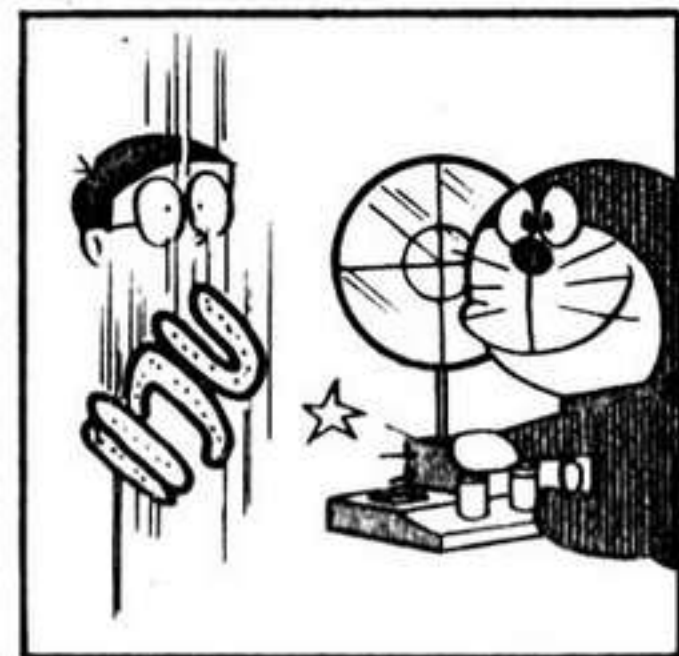

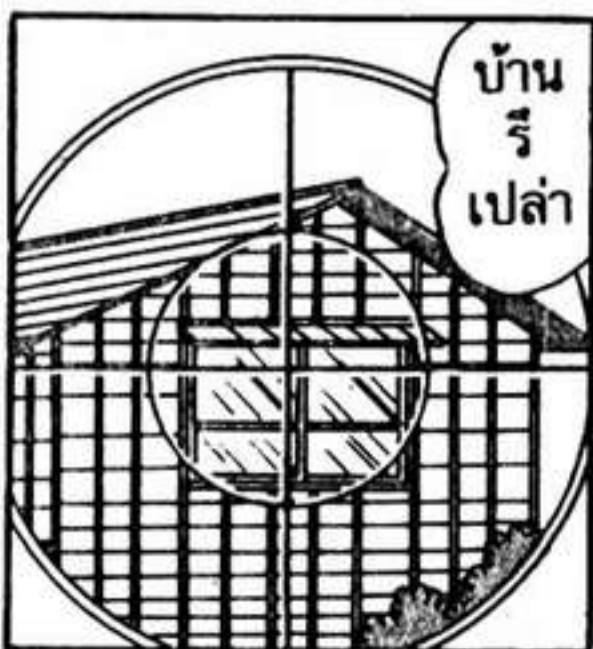

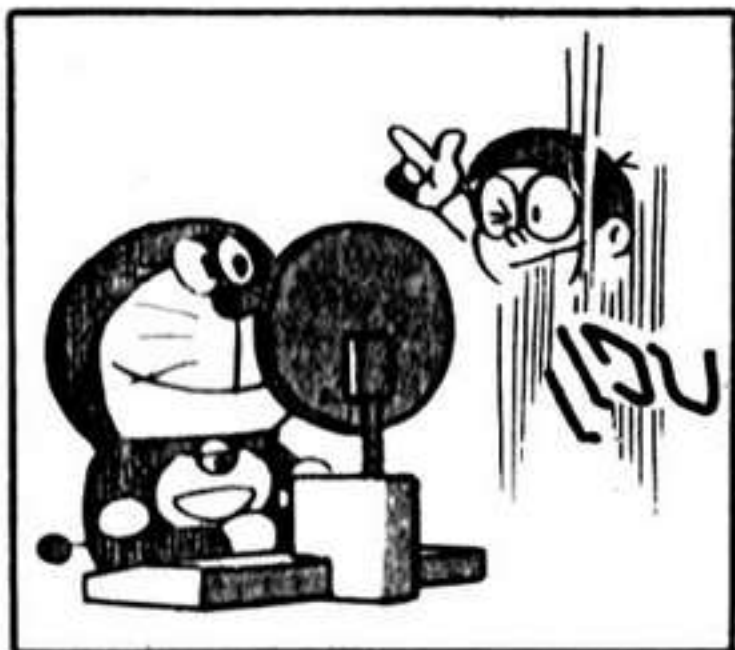

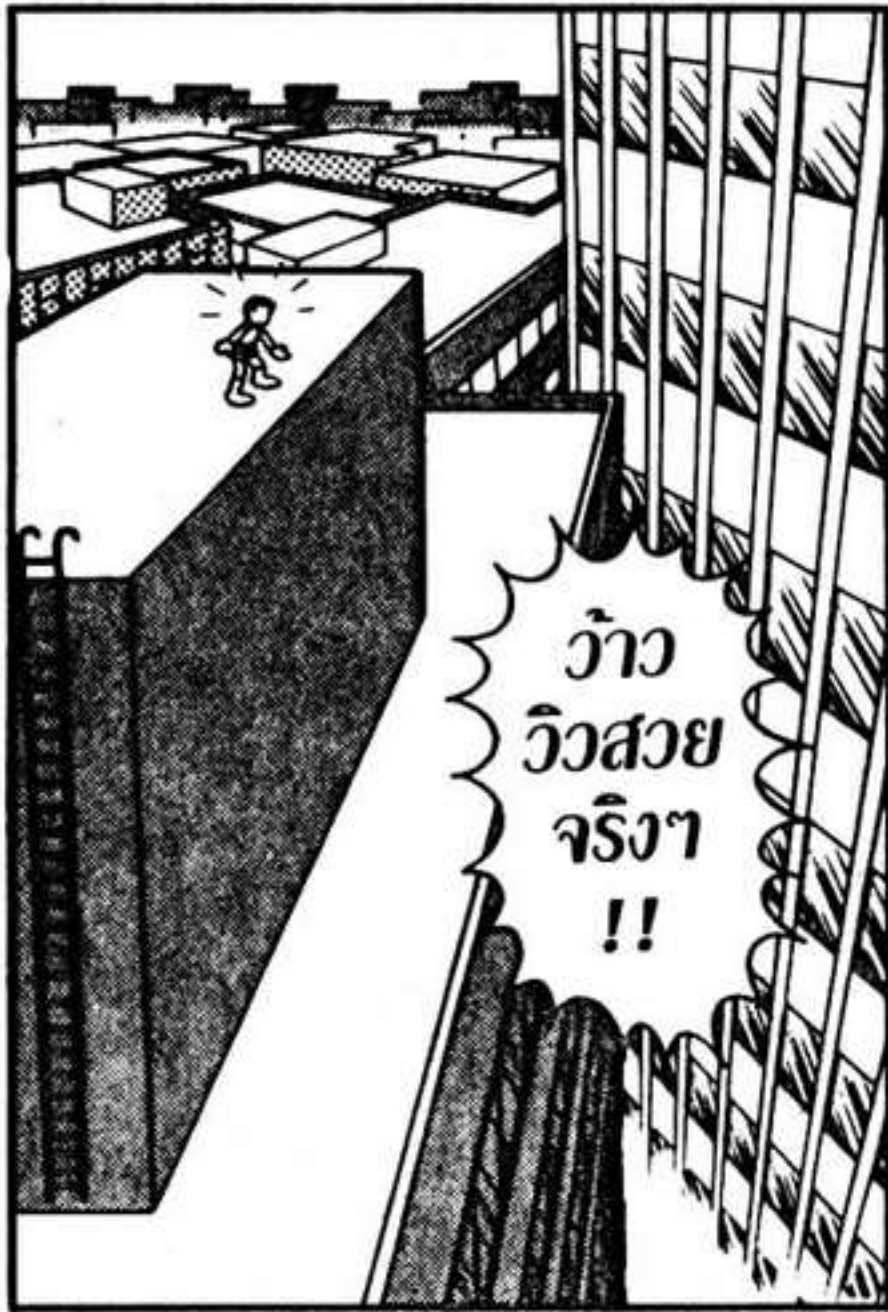

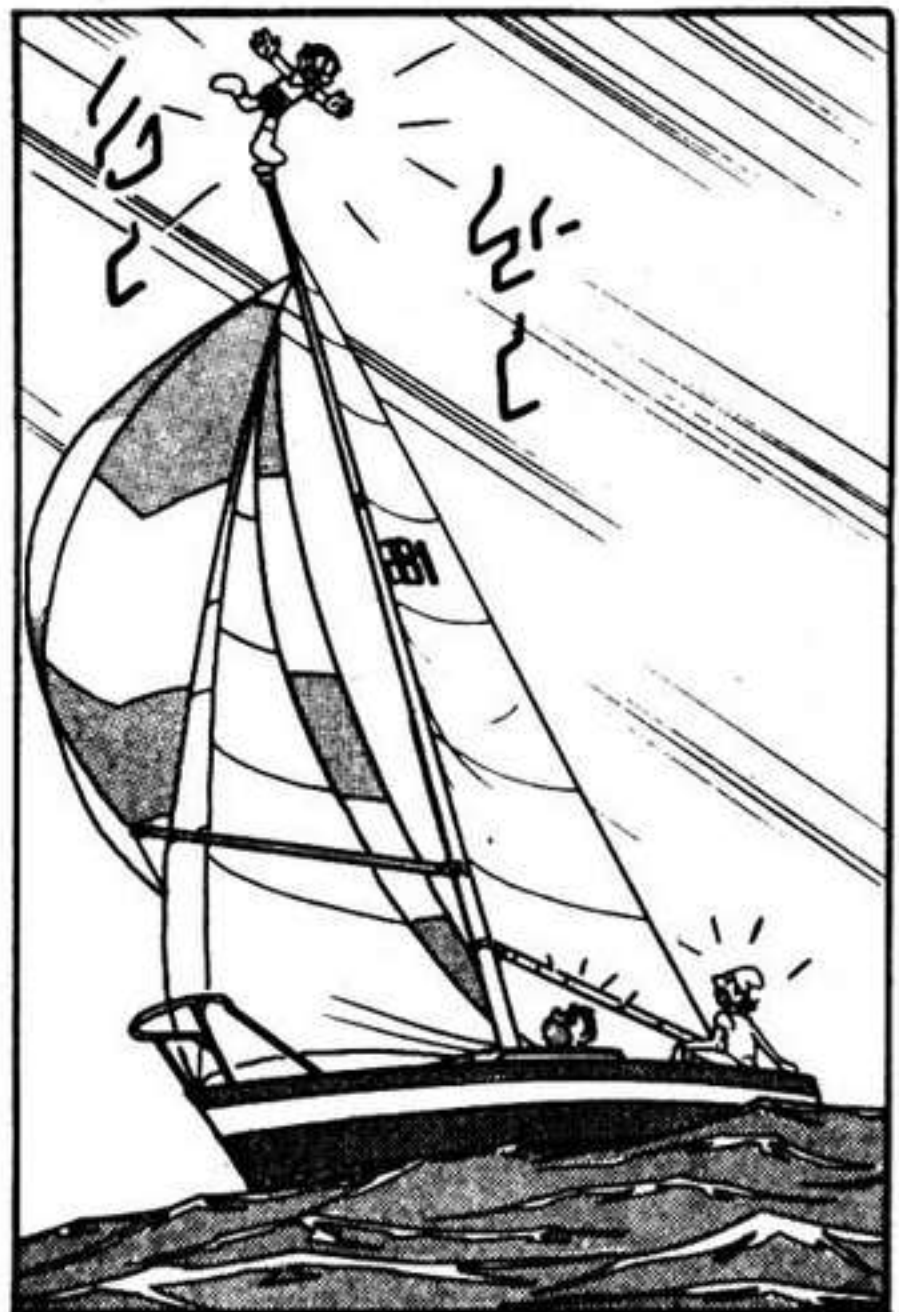
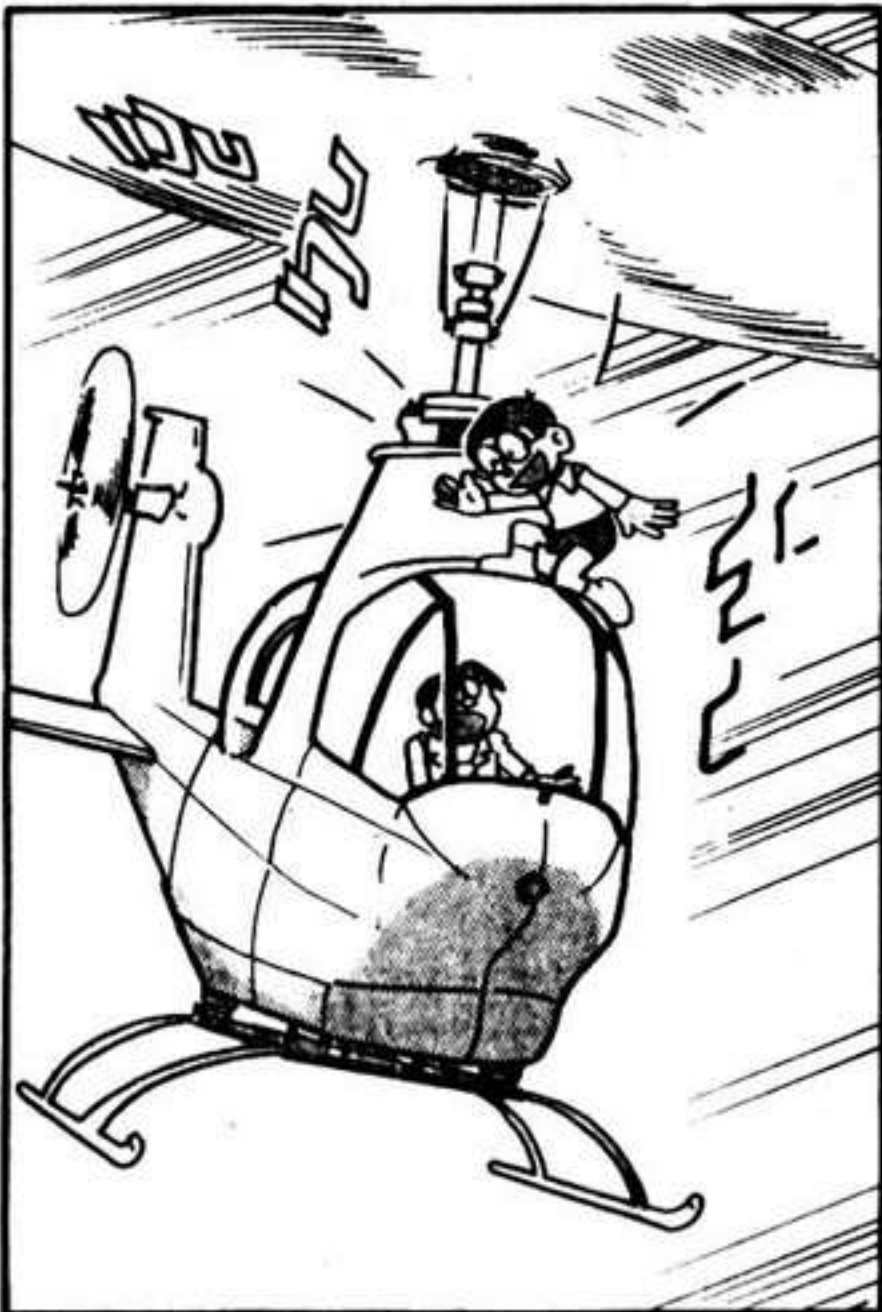

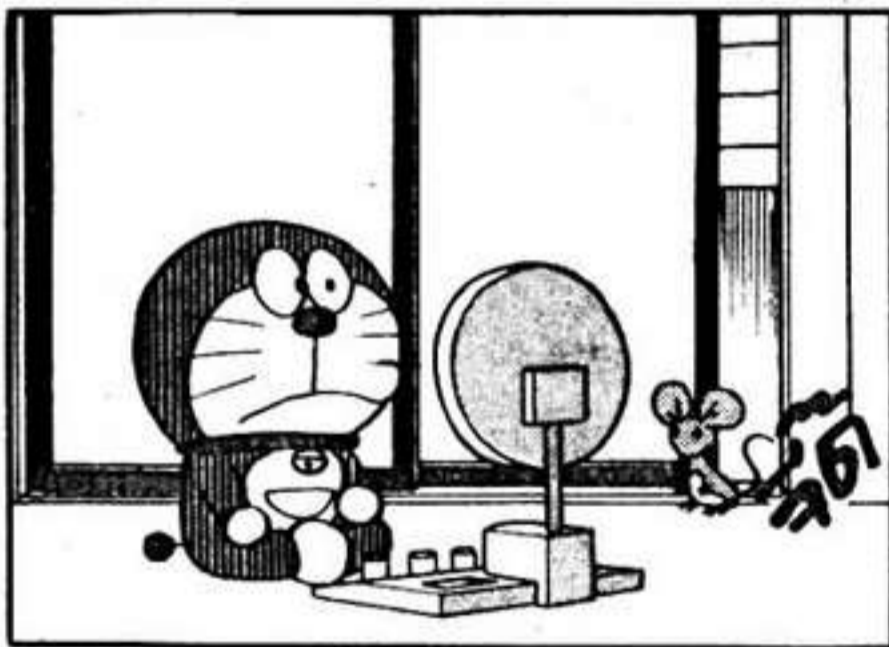

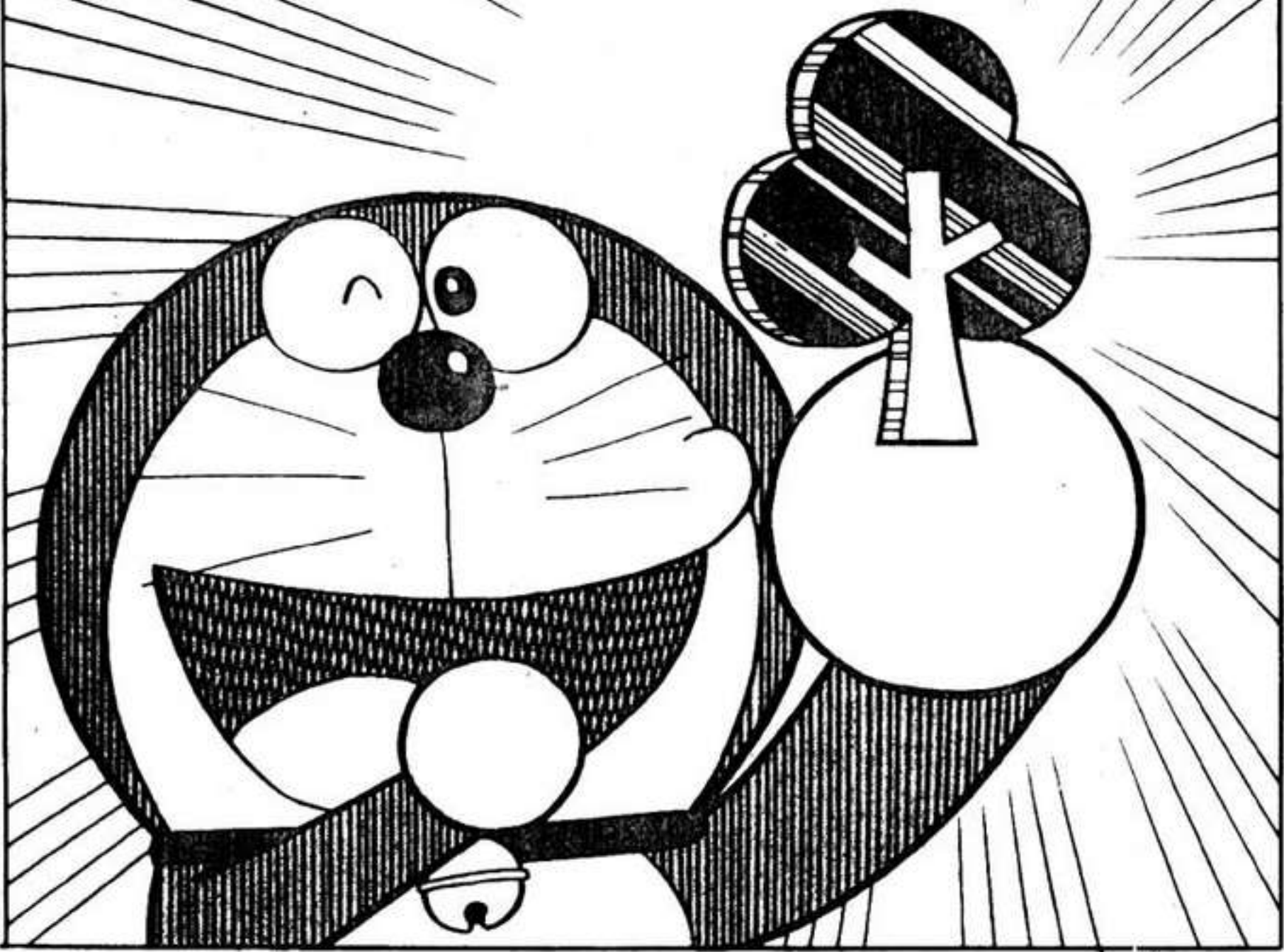

ต้นไม้เลือกที่รักมักที่ชัง

อ้าว ? นักเรียน
ตัวอย่างฮิโรเนะ
กว่าตัวยรี?

อาจจะมึเหตุผล
สำคัญก็ได้

ที่จริงม่ไม่สบาย ผมต้อง
เฝ้าพยาบาลทั้งคืน
เลยครั้บ

เธอไม่ต้อง
ไปยีนก็ได้

กลับ
ไปนั้ง
ที่เดิม

ลำเอียง
กับ
ฮิโรเนะโอะ
คนเดียว
!

ประจำเลข
!

เจ้านันต่อหน้า
ผู้ใหญ่ชอบทำ
เป็นดี

คราว
ก่อน
นะ

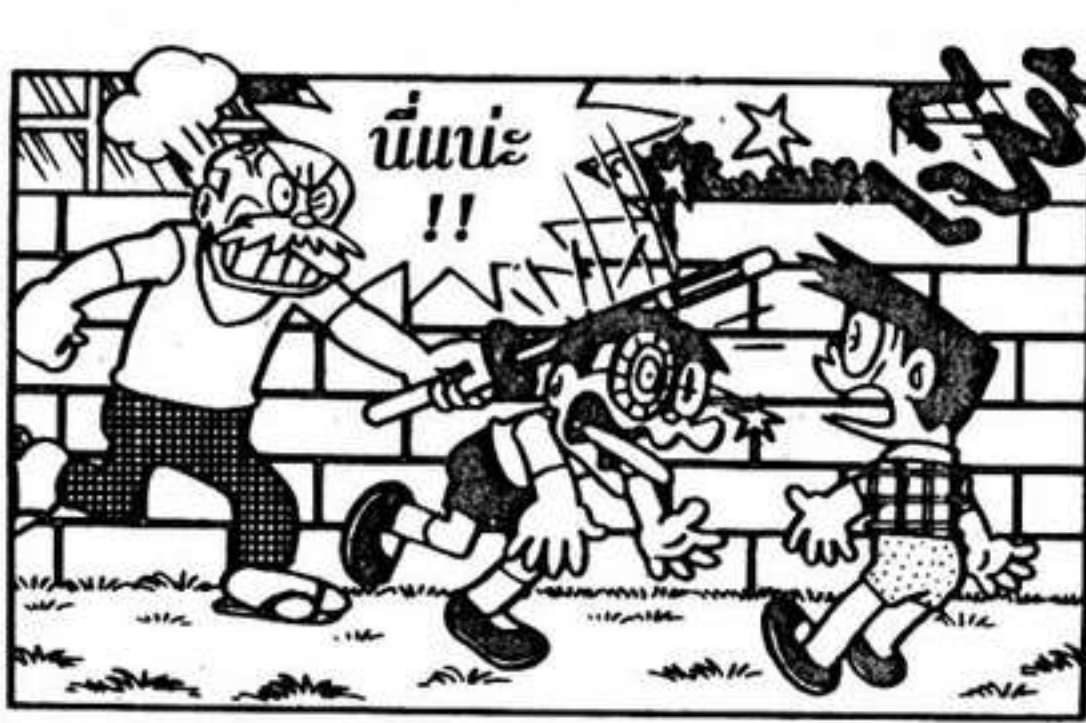

อ้า...
นายขว่าง
ไปไหนนะ!

เอาเข้า
แล้ว

นายไม่รับ
ให้ดีเอง!

เอาอีก
แล้วเทร
เจ้าเด็กบ้า

พอเถอะครั้บ จะว่าไม่ใช่
ความรับผิดชอบของผ
เมยกี้ไม่ได้นะครั้บ...

โนบิตะคุง
เป็นเด็ก
ที่หน้าดูเป็น
แบบอย่าง

เทร
น่าสนุกนะ

ให้ฉันยิ้ม
บ้างสิ

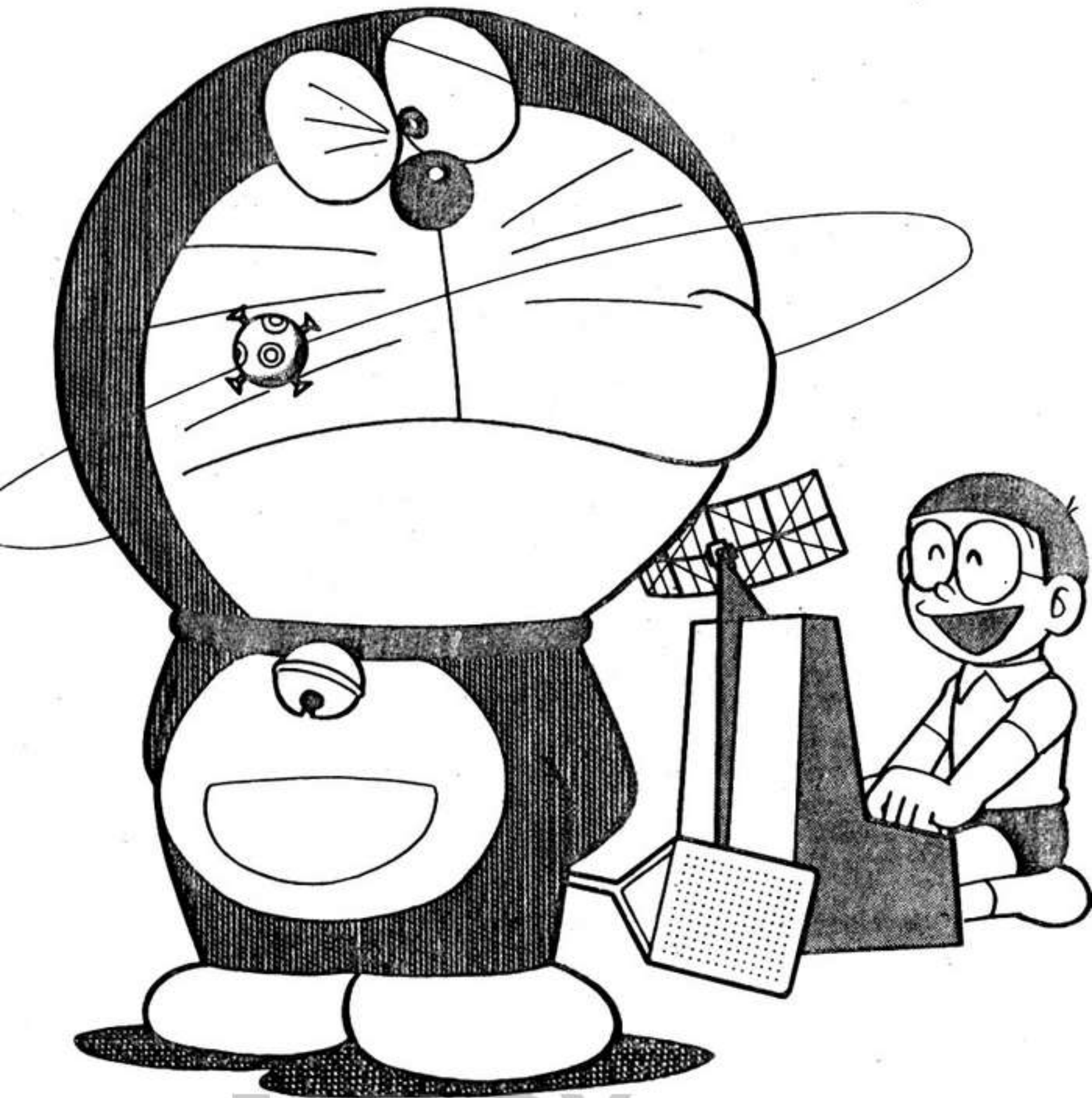
ทำอะไร
นะ?

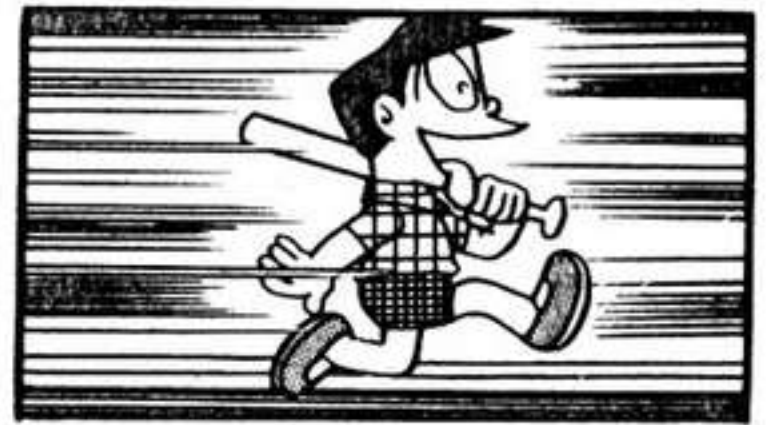
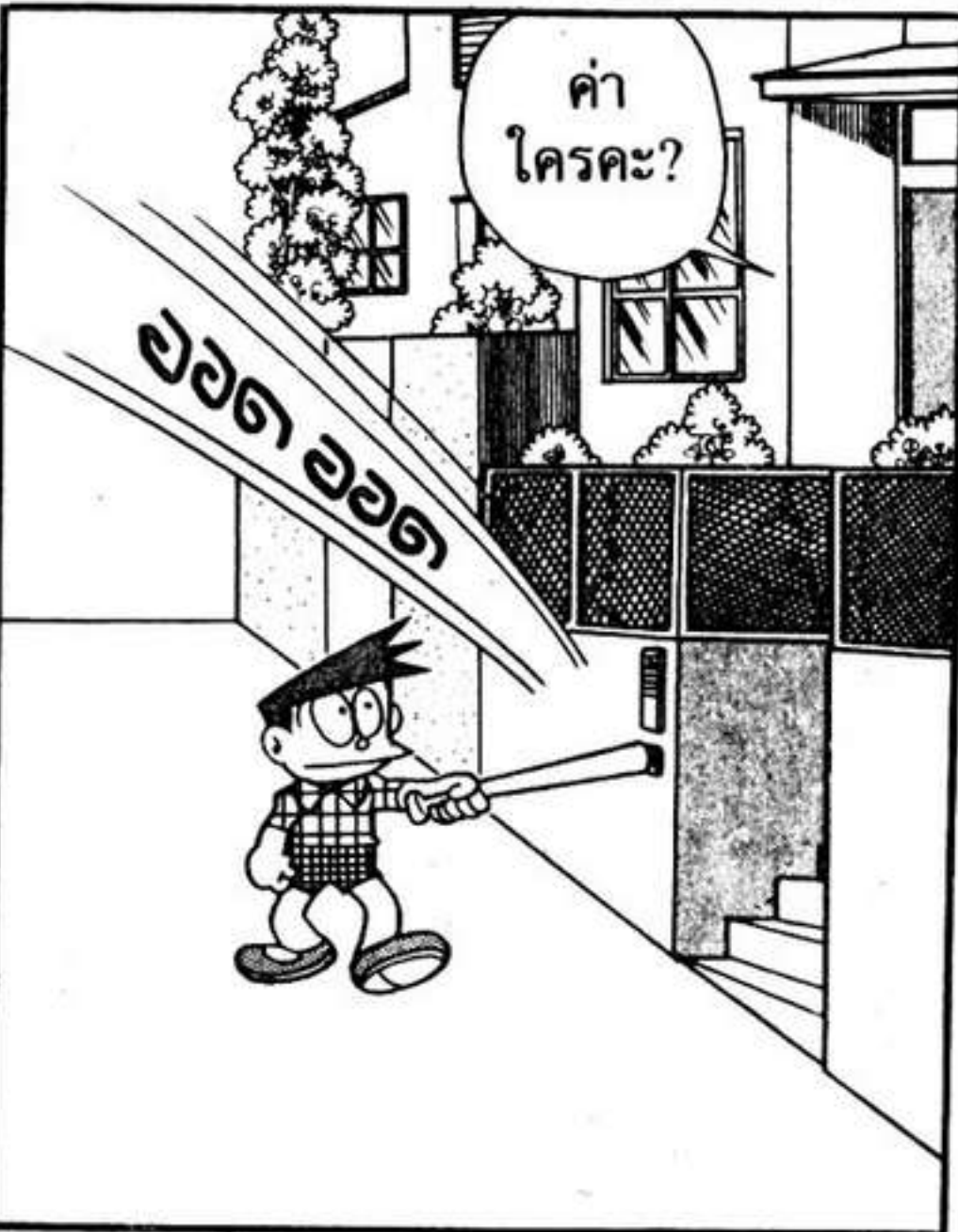
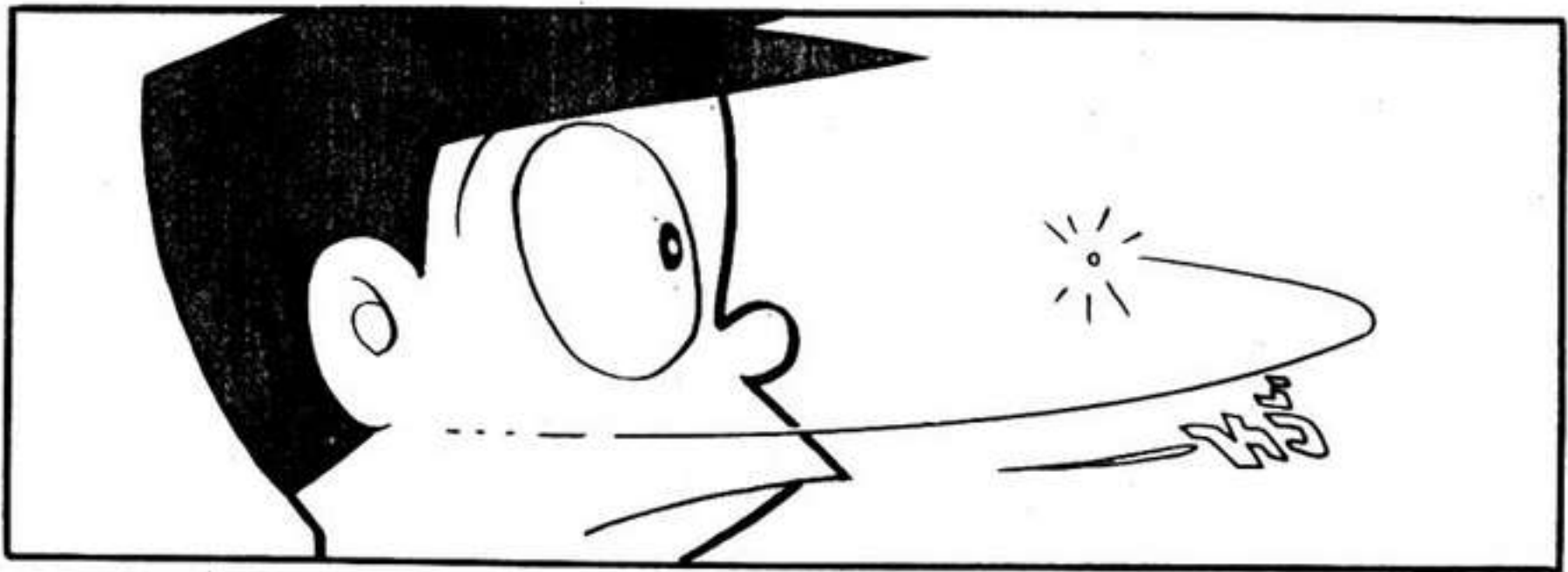

เอ๊ะ ชินะโอะซัง
ทำอะไรนะ?

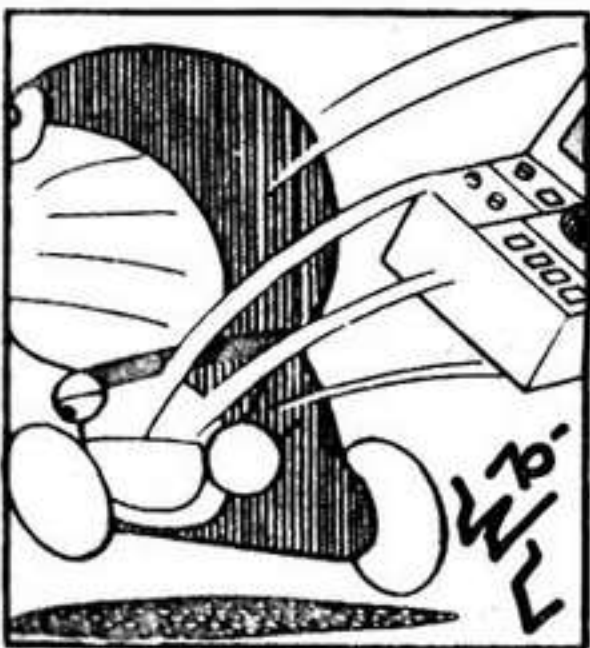
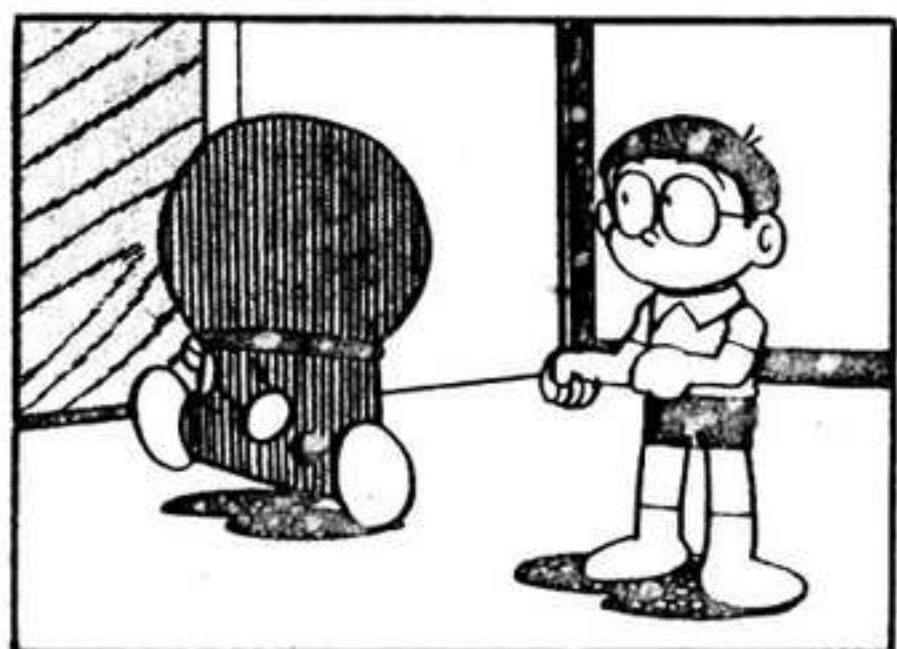

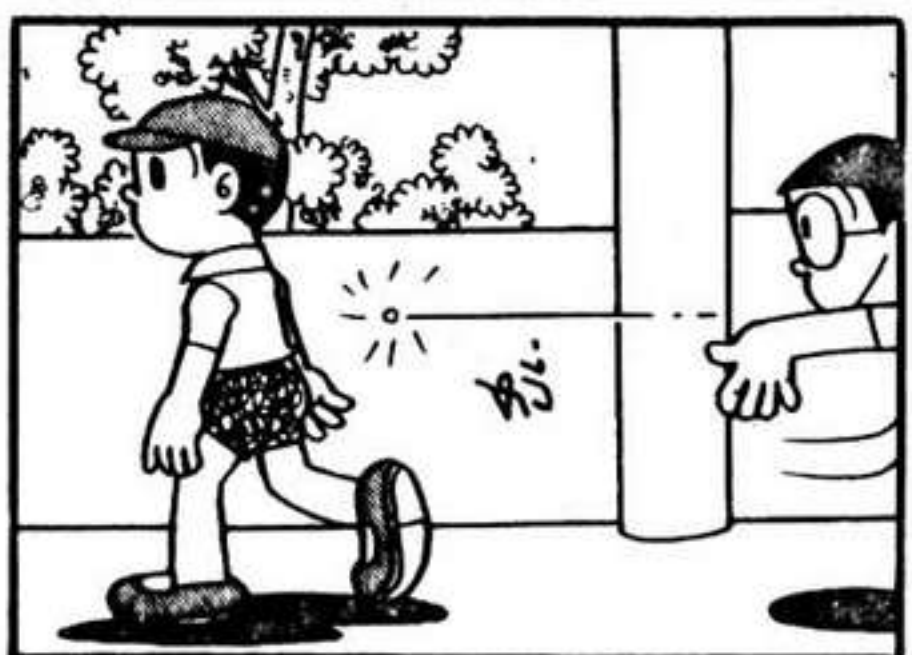
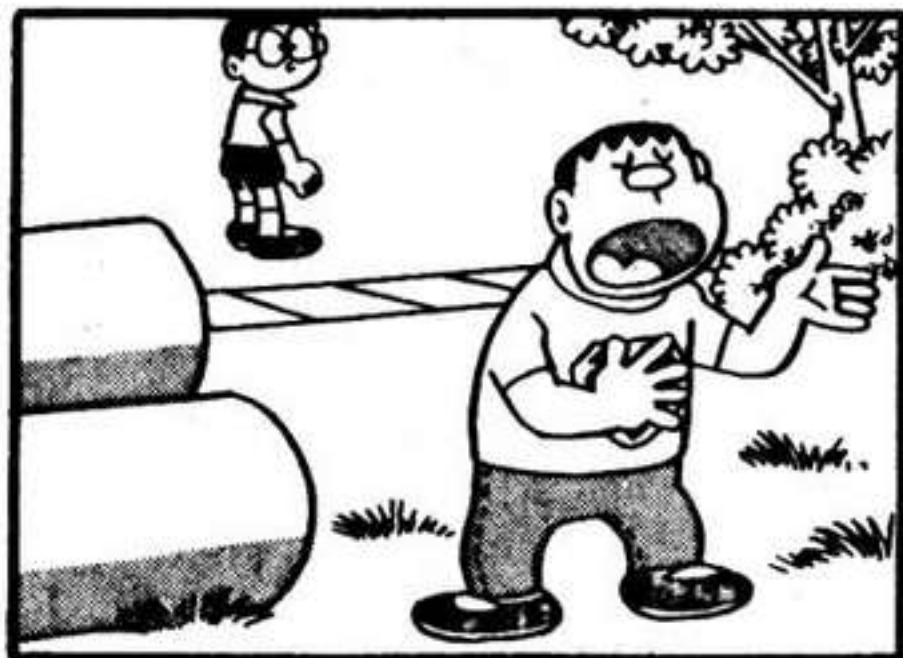
สอดแนมด้วย ดาวเทียมสายลับ

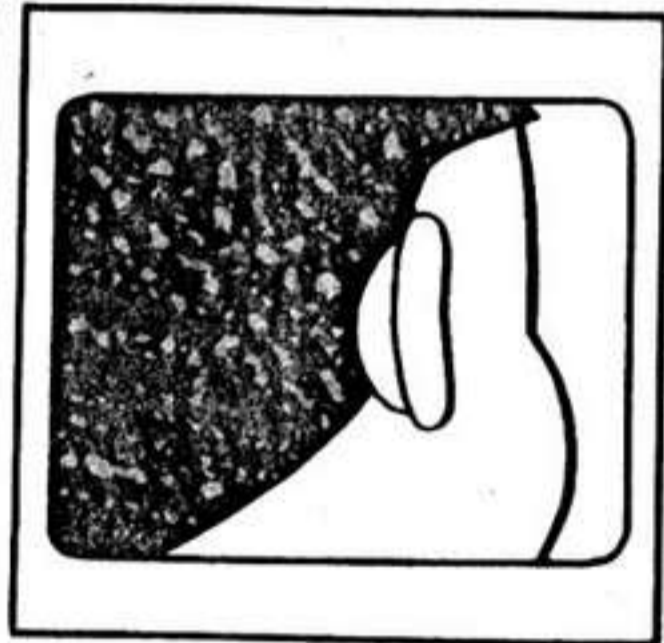
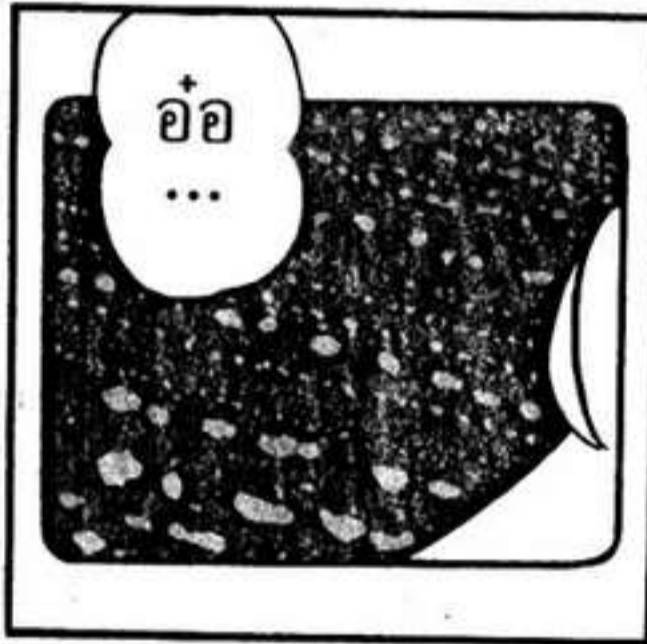
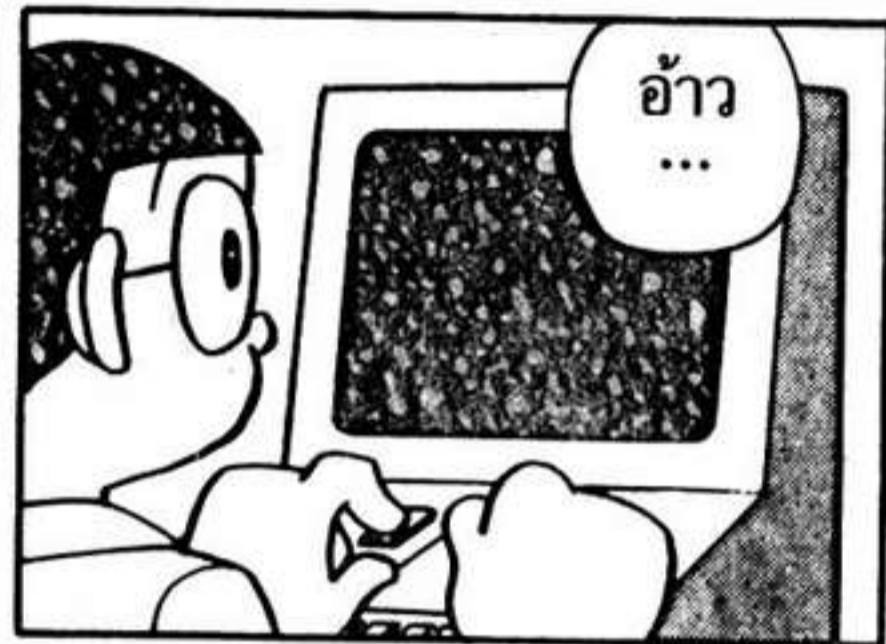

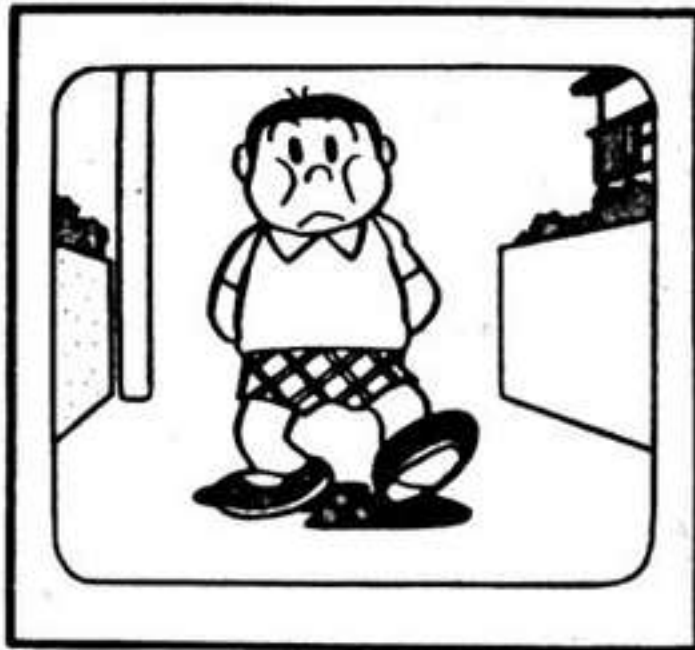

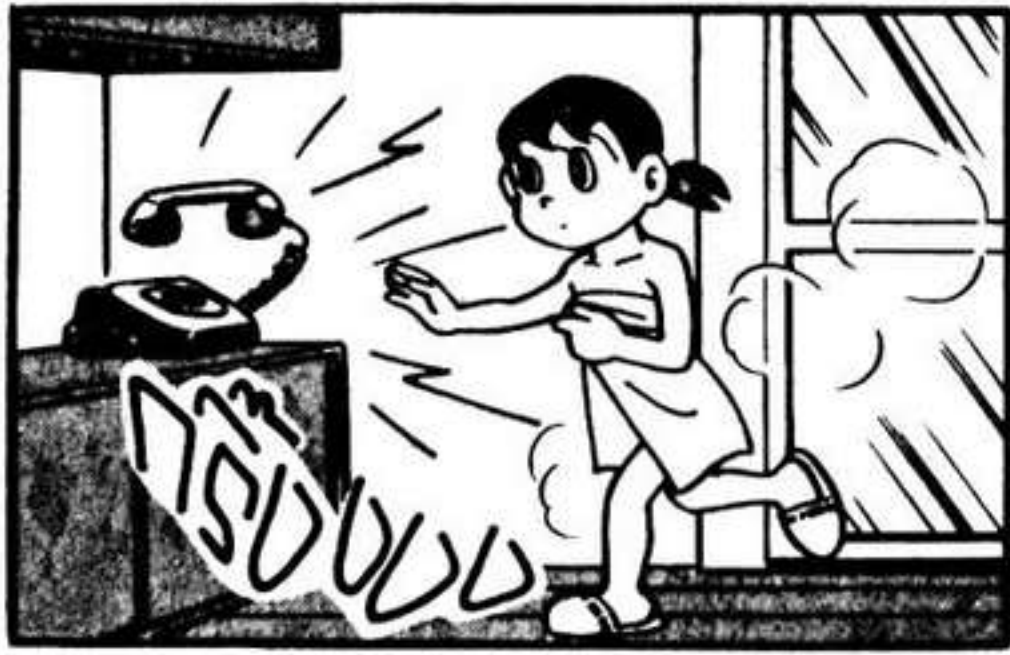

ซินอุกให้
ฟังคลื่น
เสียงมีพิษ
นั่นทั้งวัน
ละก็ ตาย
แน่เลย

ไปปรึกษา
ทุกคน
ดีกว่า

จริงด้วย
เจ้าโนบิตะ
นะ...

โตราเอมอน
ให้ยิ้มอะไร
มาแน่

แล้วกำลัง
ดูเรื่องที่
ทุกคนทำอยู่
...

ถ้าเป็นจริง
ฉันจะไม่ให้
อภัยเลย

ต้องหา
หลักฐาน
ให้ได้

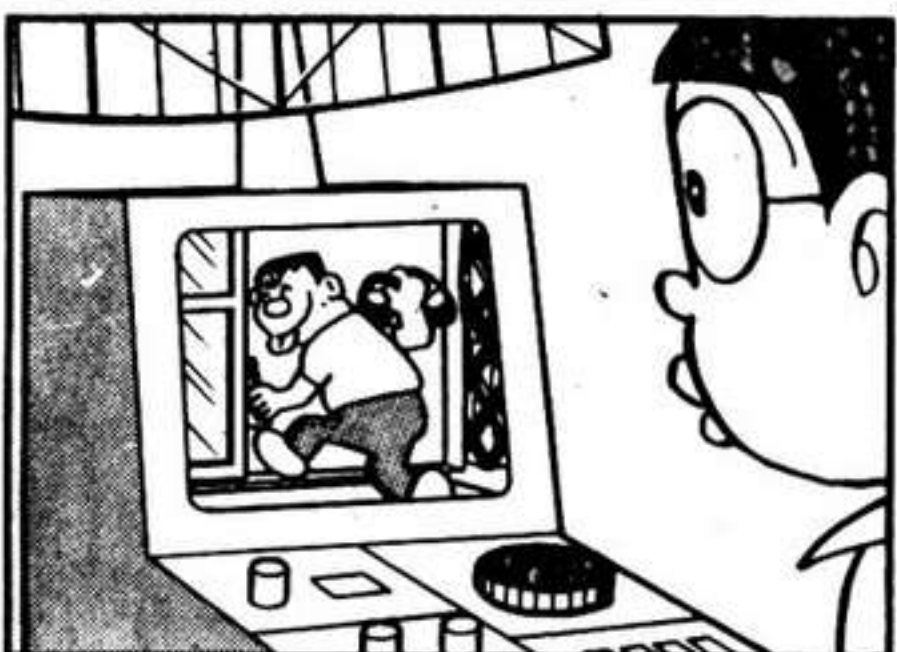
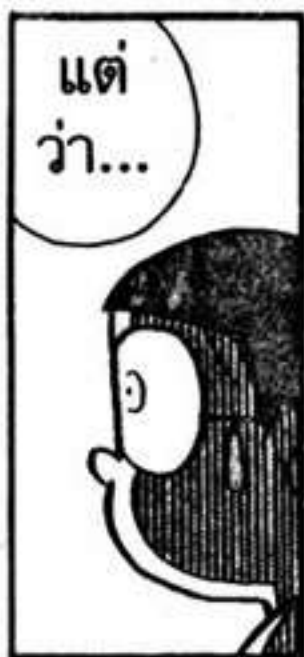
แอบดู
คนอื่น
เค้าเนี่ย

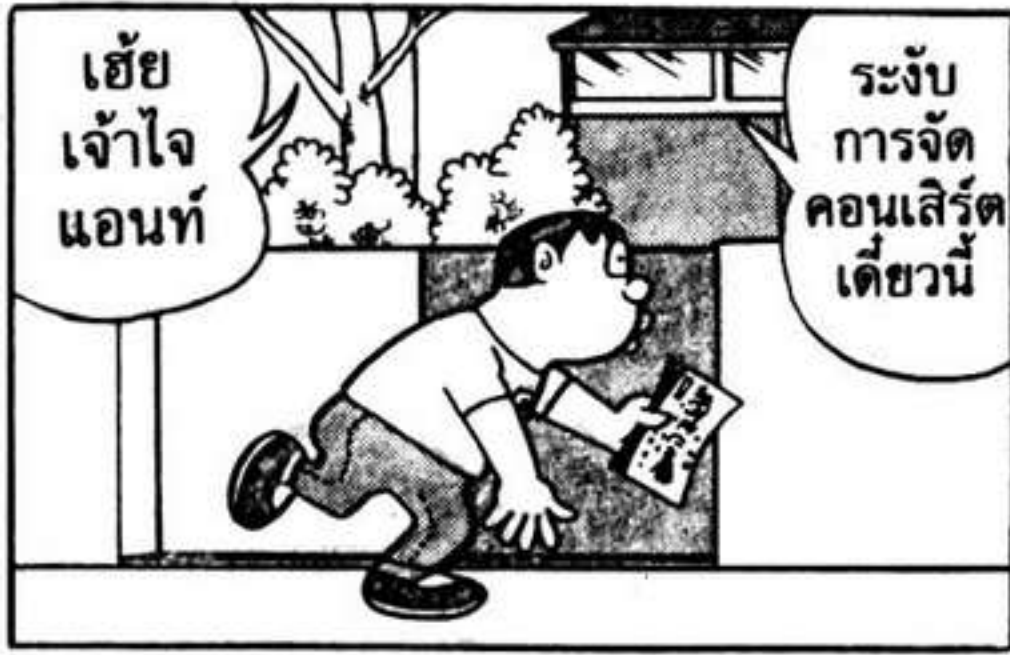

ปรีक्षा
โตราเอมอน
ก็ไม่ได้ด้วย

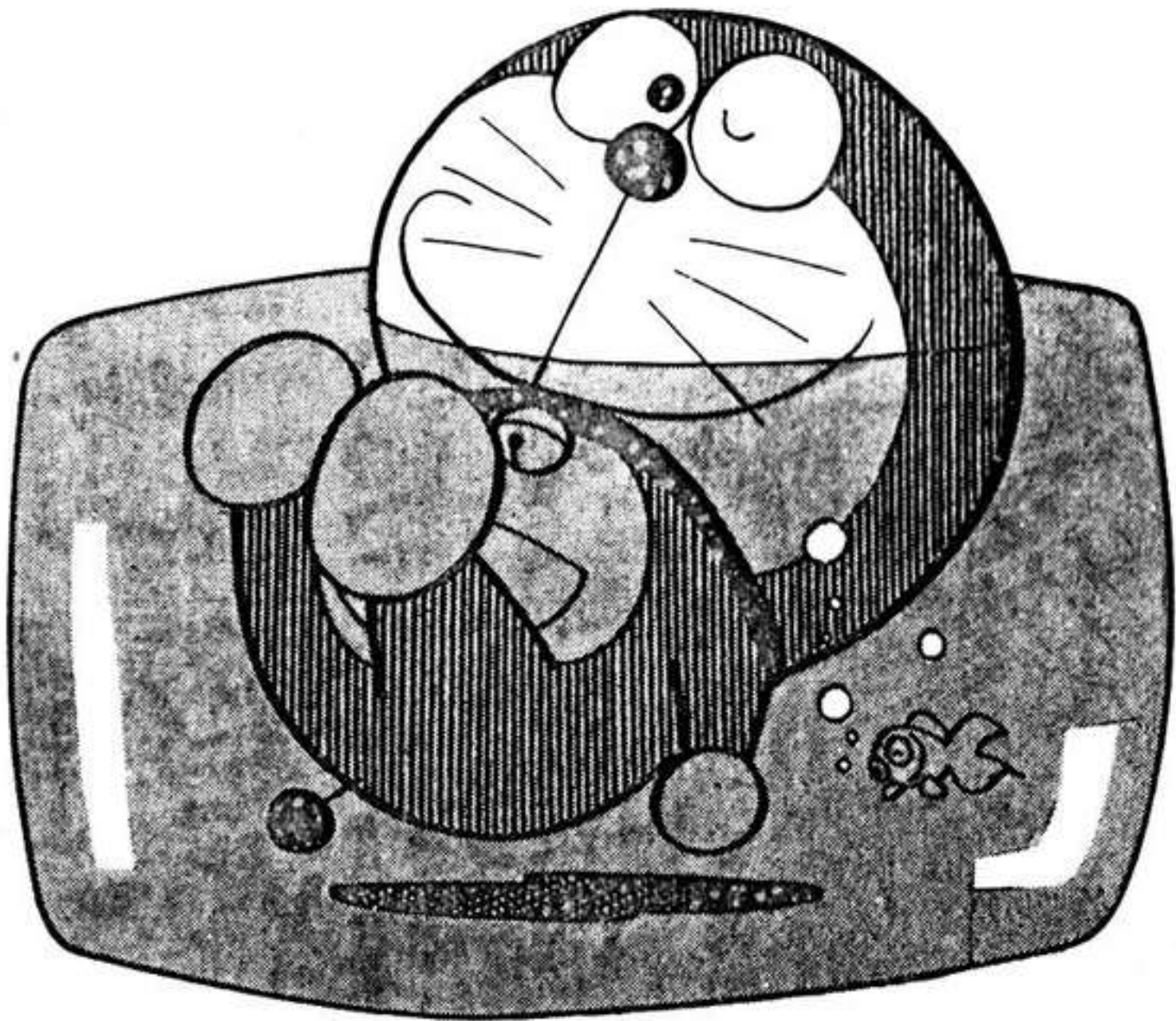
เข้า
ตาจน
แล้ว

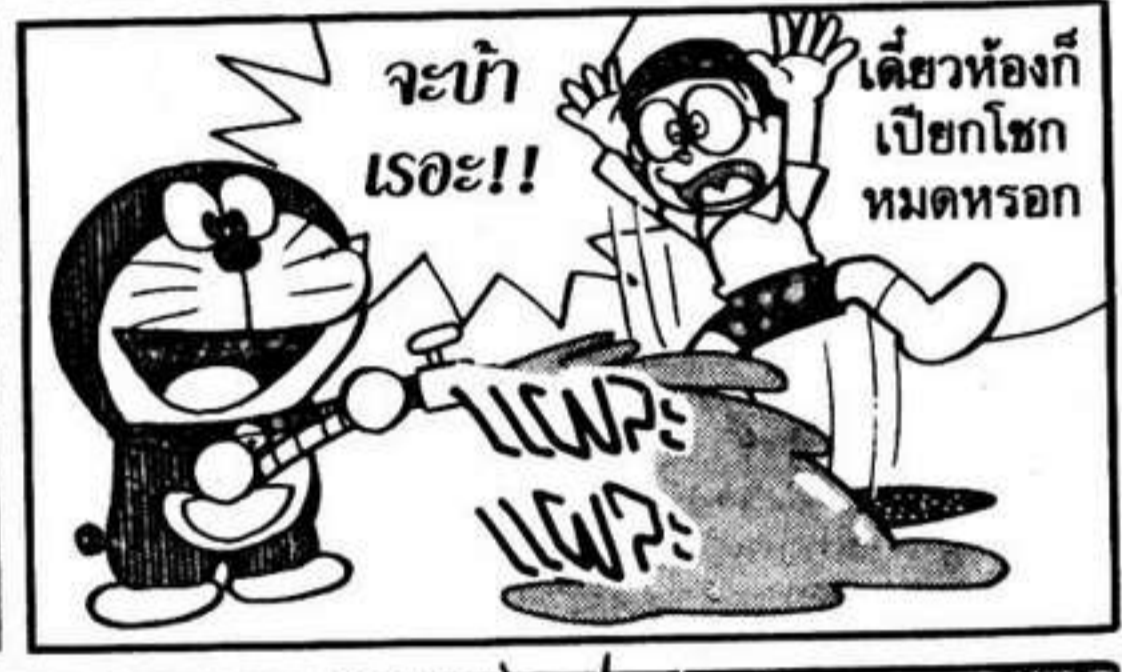
มาสิ โทละ!!
การเดี่ยวปลอมกับฉัน
ขนาดนี่
12 ชั่วโมงเต็ม!!
บัตรเชิญ

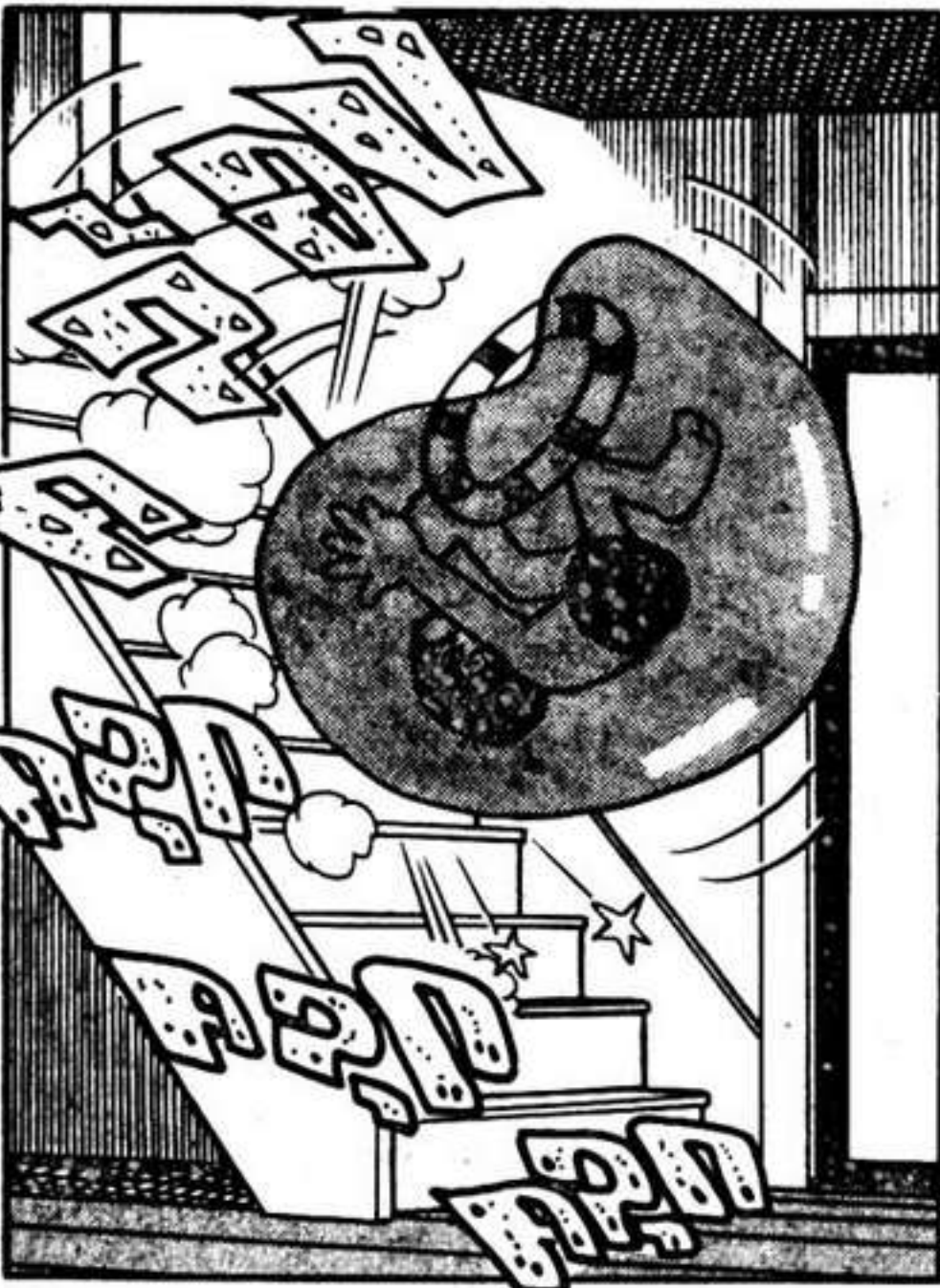
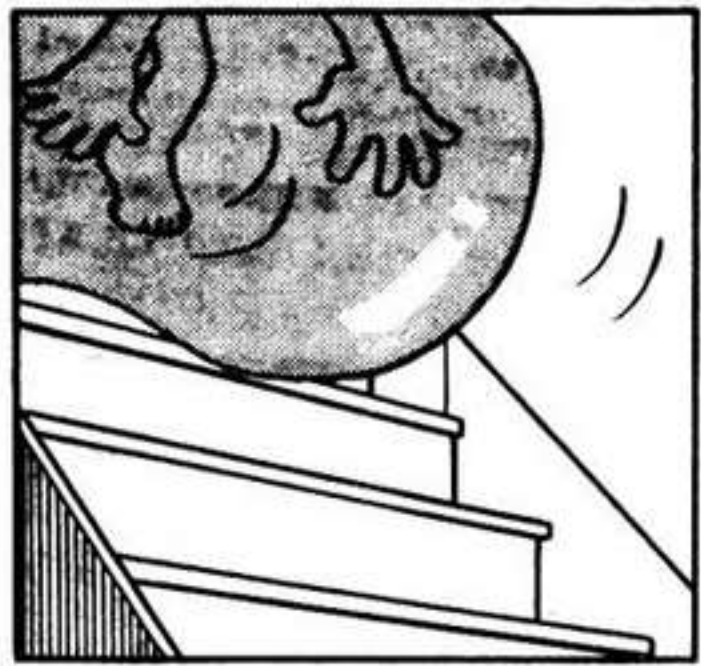
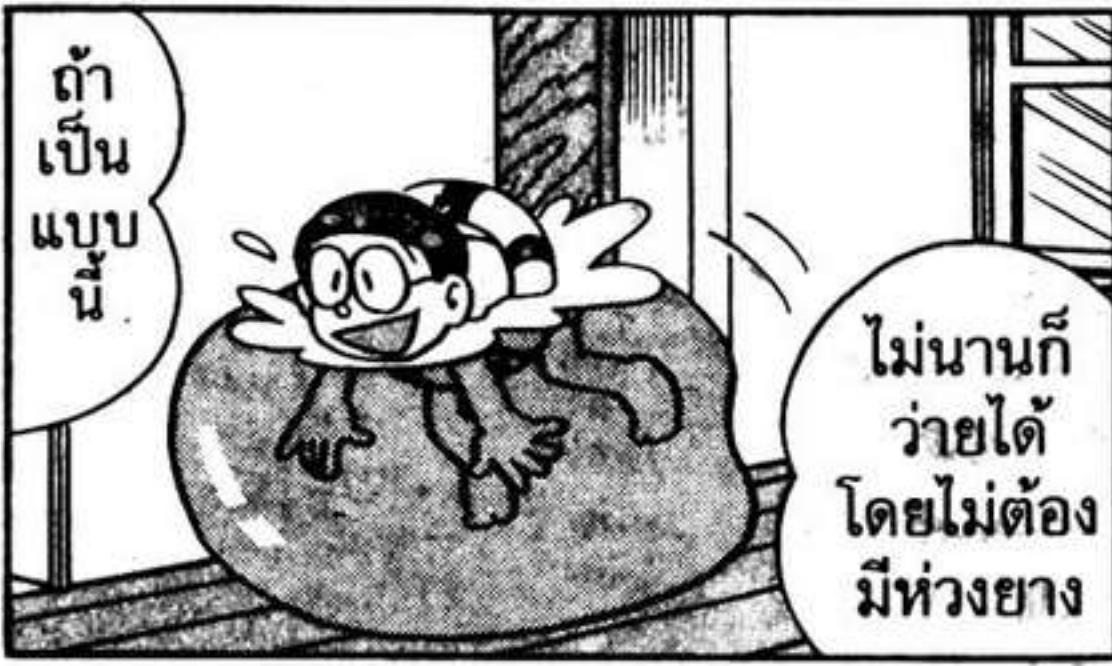
นึกว่าายน้ำในห้อง

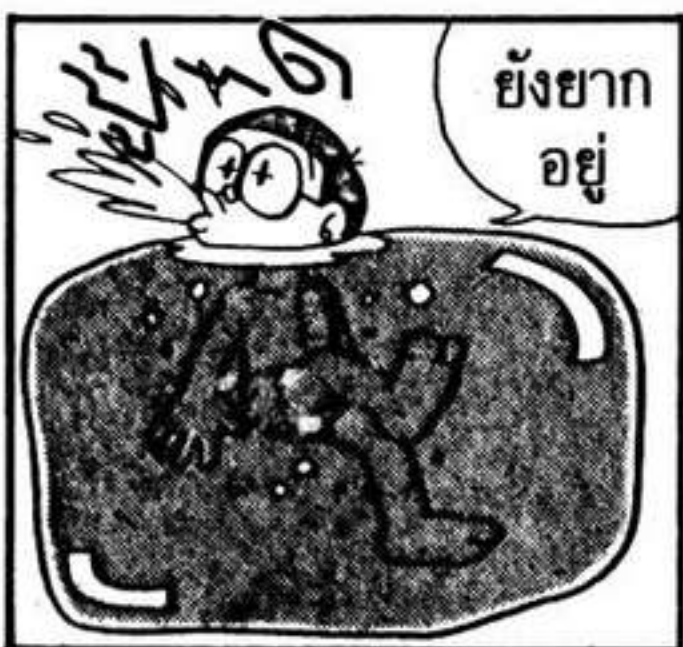
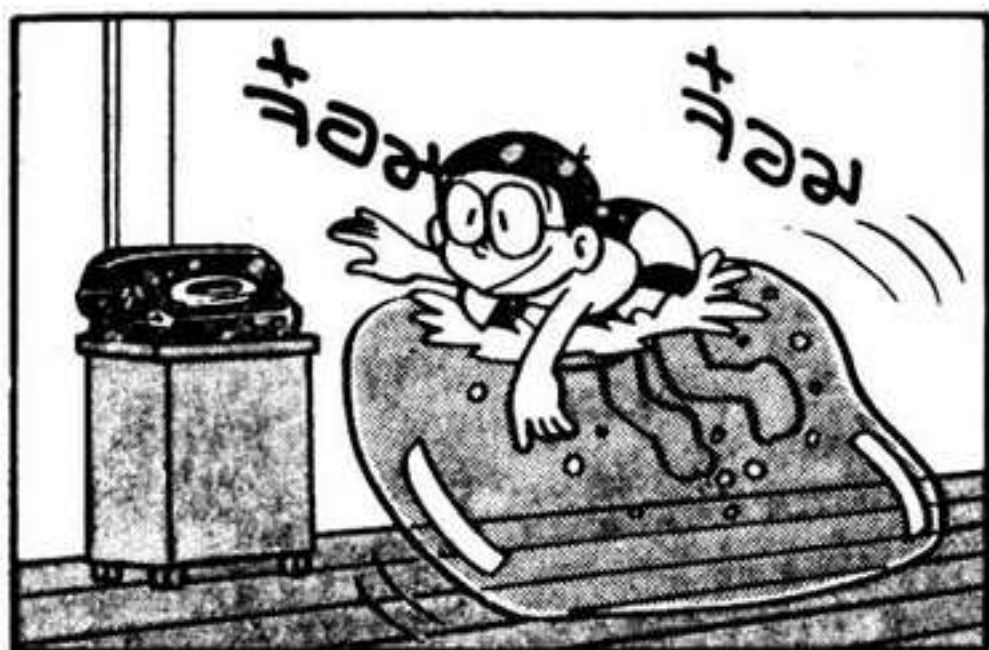

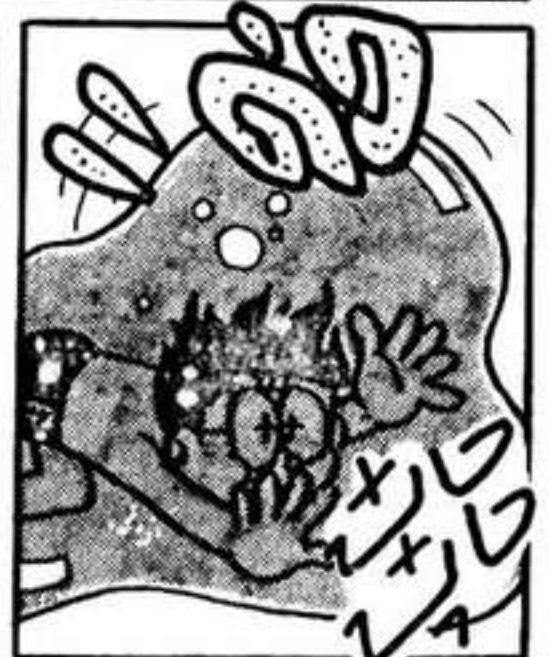
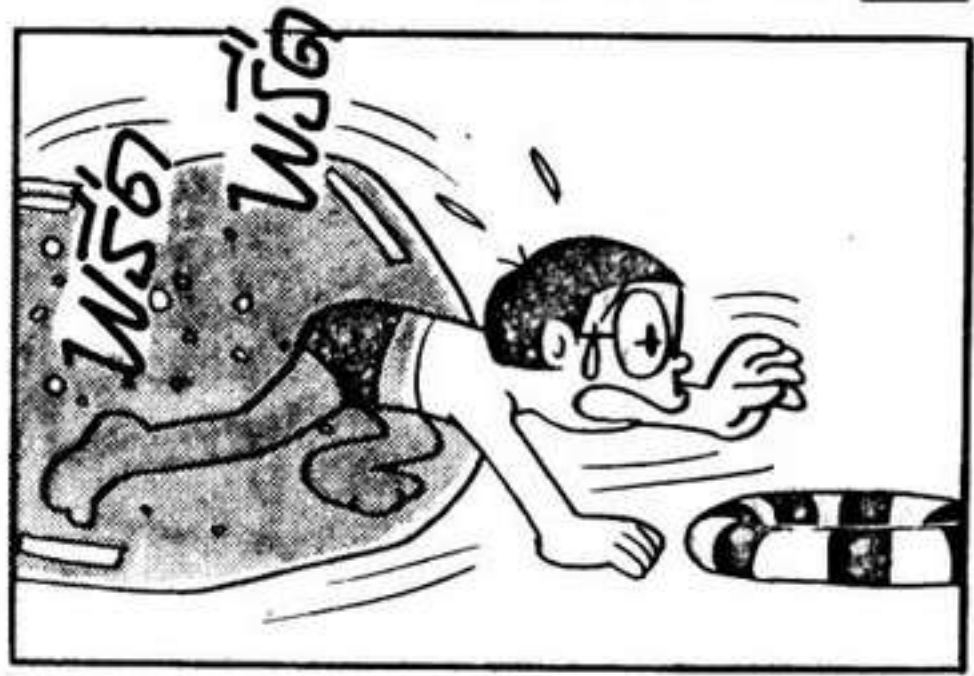

ไม่มีทางทำอะไรได้

ปลงเสียเถอะ
โนบิตะ
นโมอมิตต
พุทธ

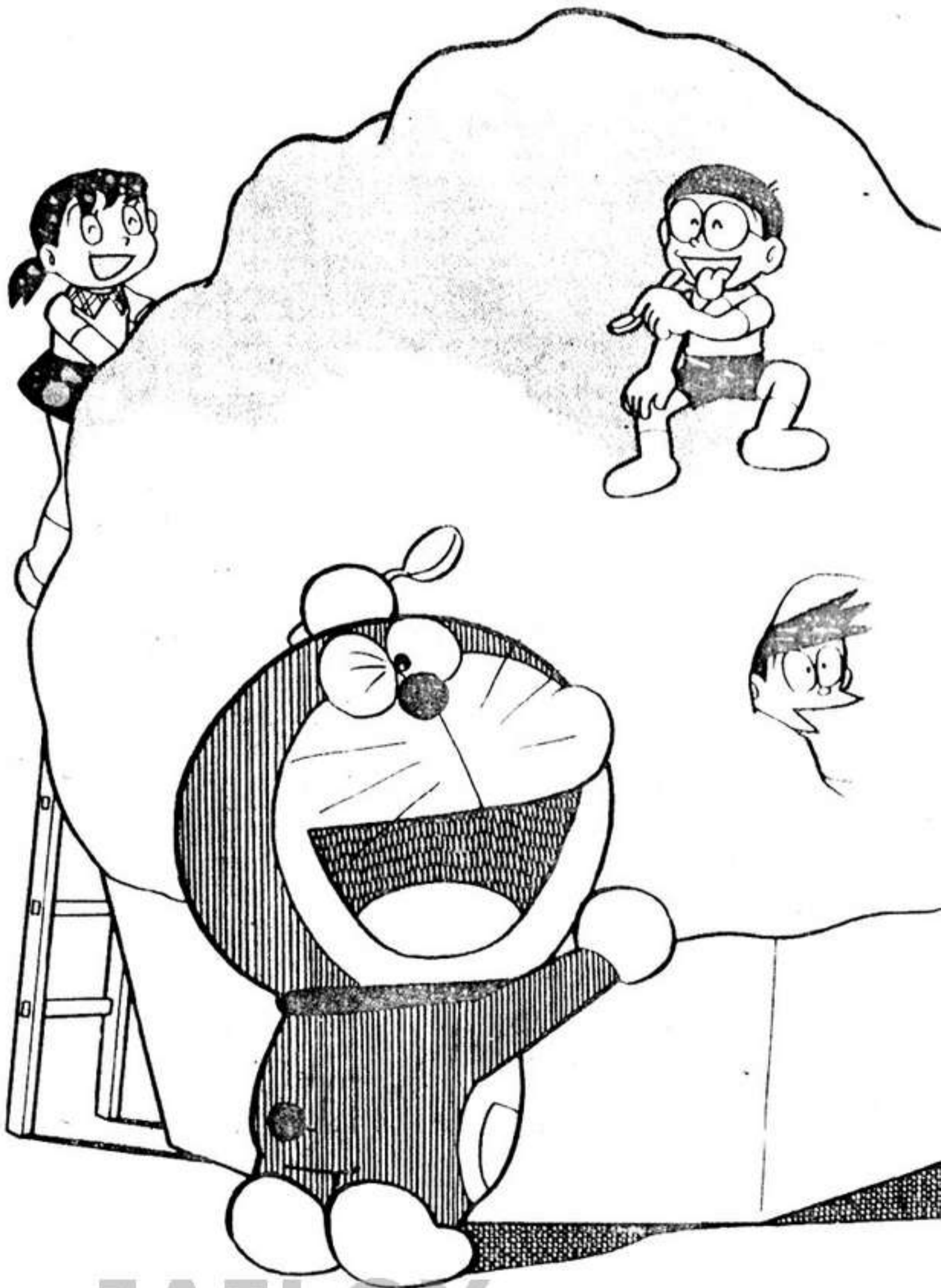
อ๊ะ...
ลืมนิดไปเลย
ขอโทษๆ

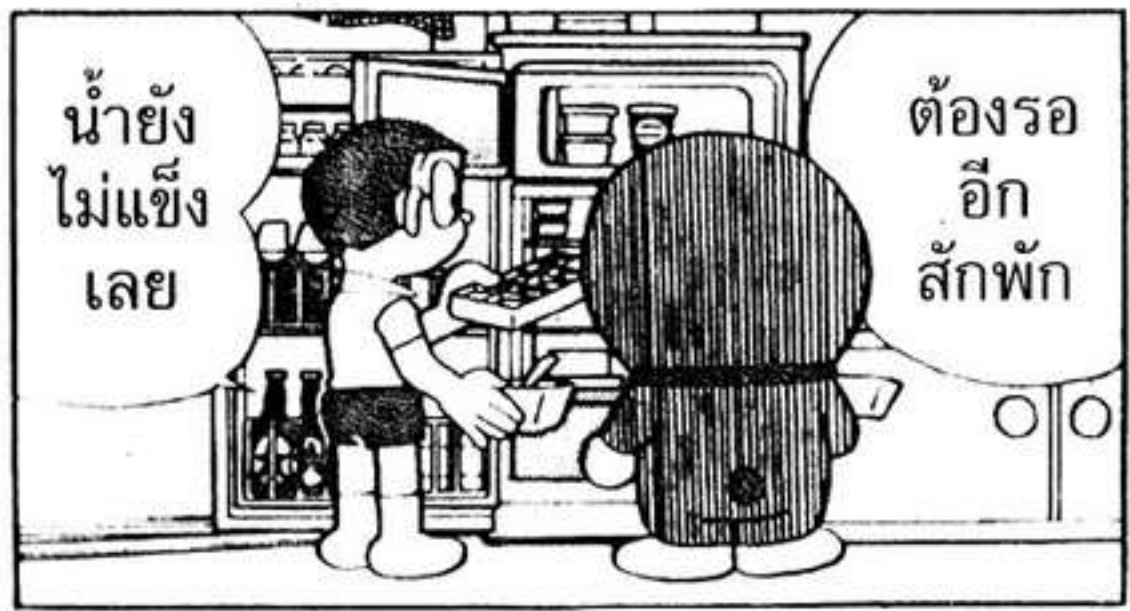

จมน้ำในบ้านเนี่ย
สมเป็น
โนบิตะจริงๆ

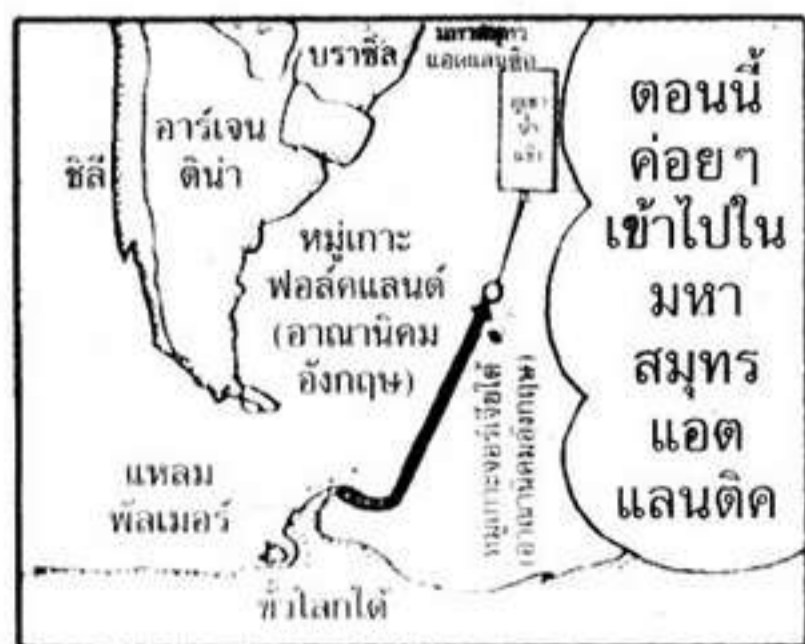
ฮือ ฮือ
ถูกหัวเราะเยาะ
อีกแล้ว

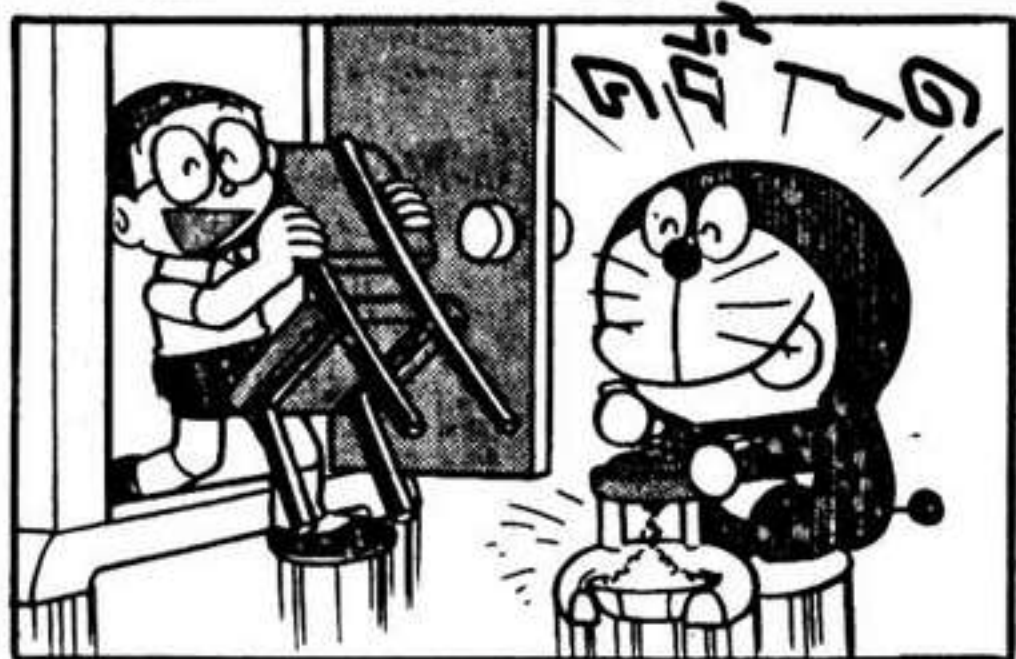
บ้านเล็กในภูเขาหน้าเขียง

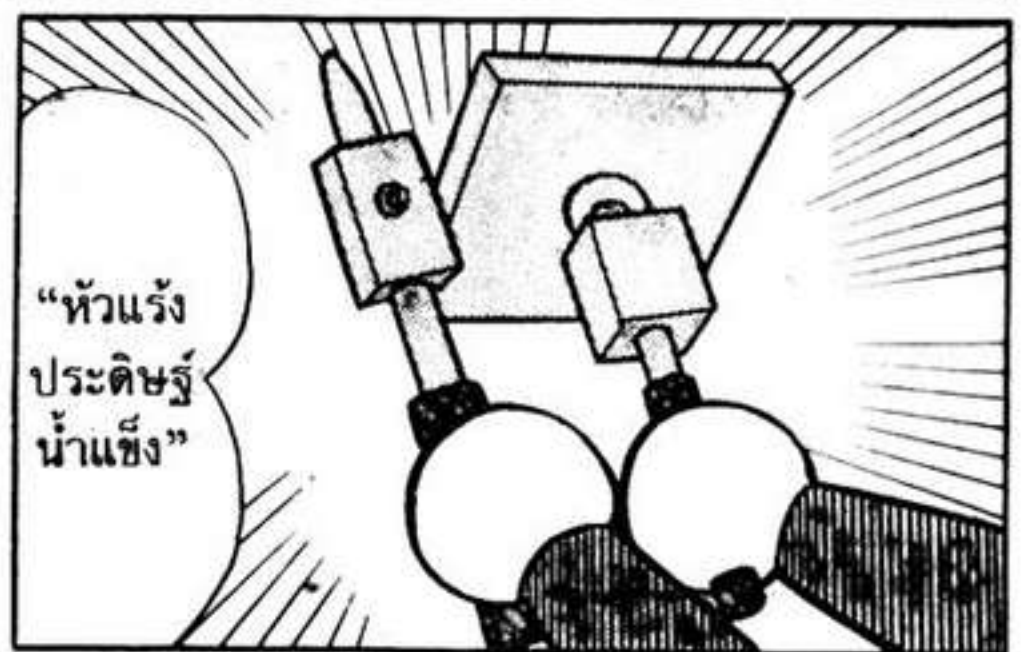

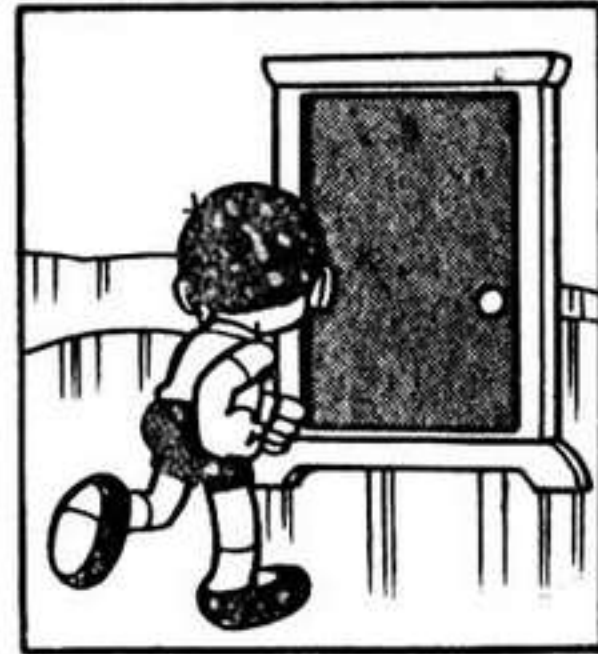

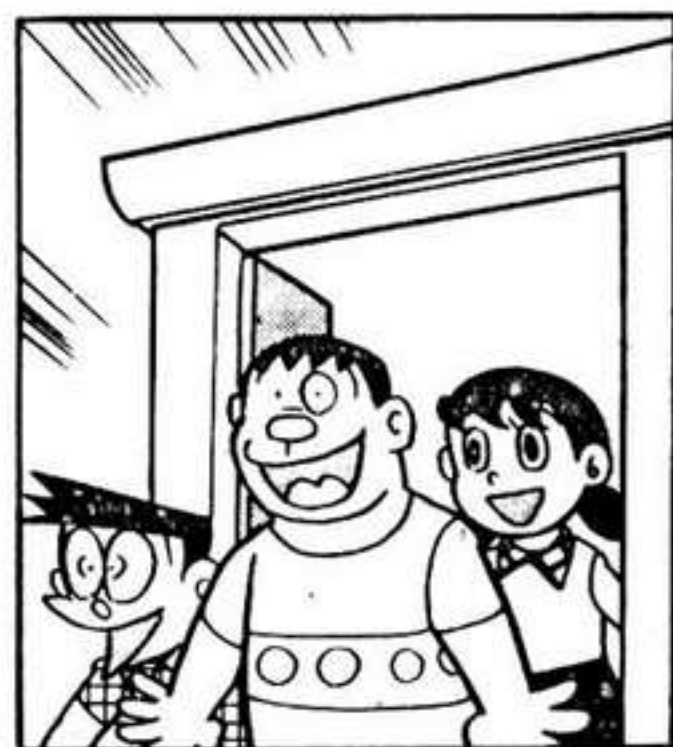
หรรษา
ไปแล้ว

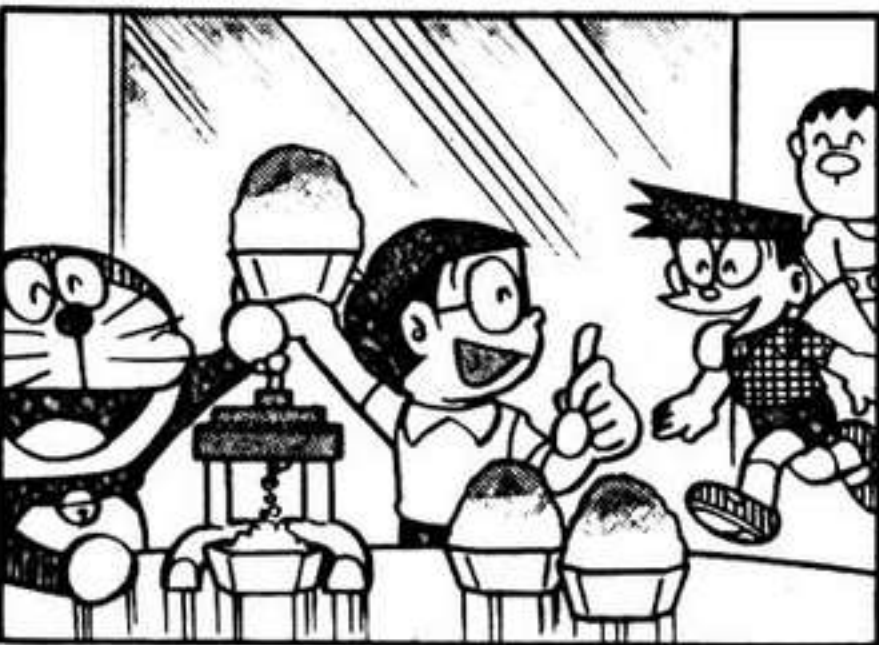
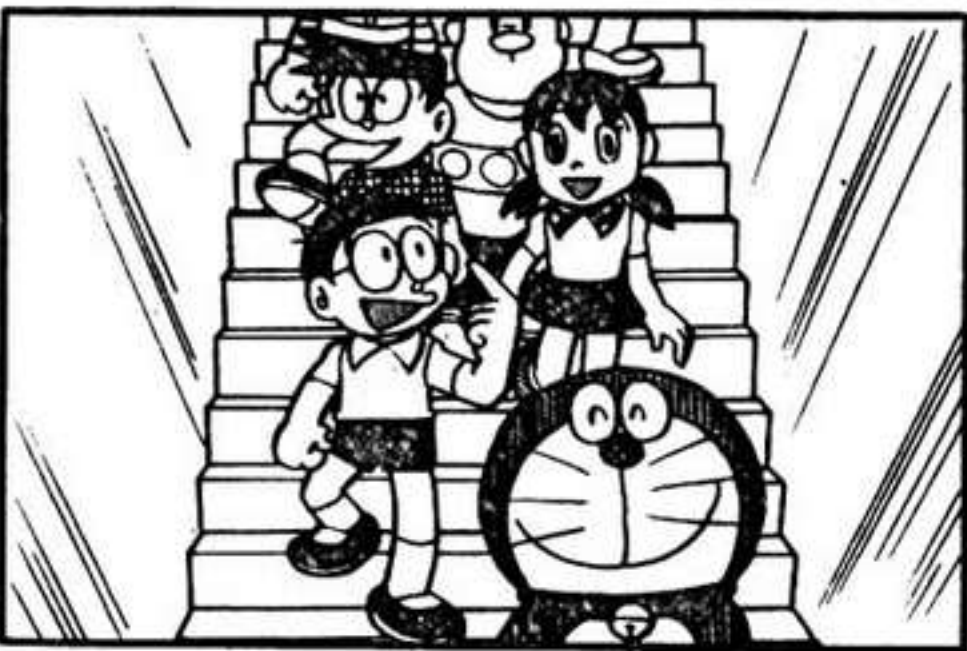
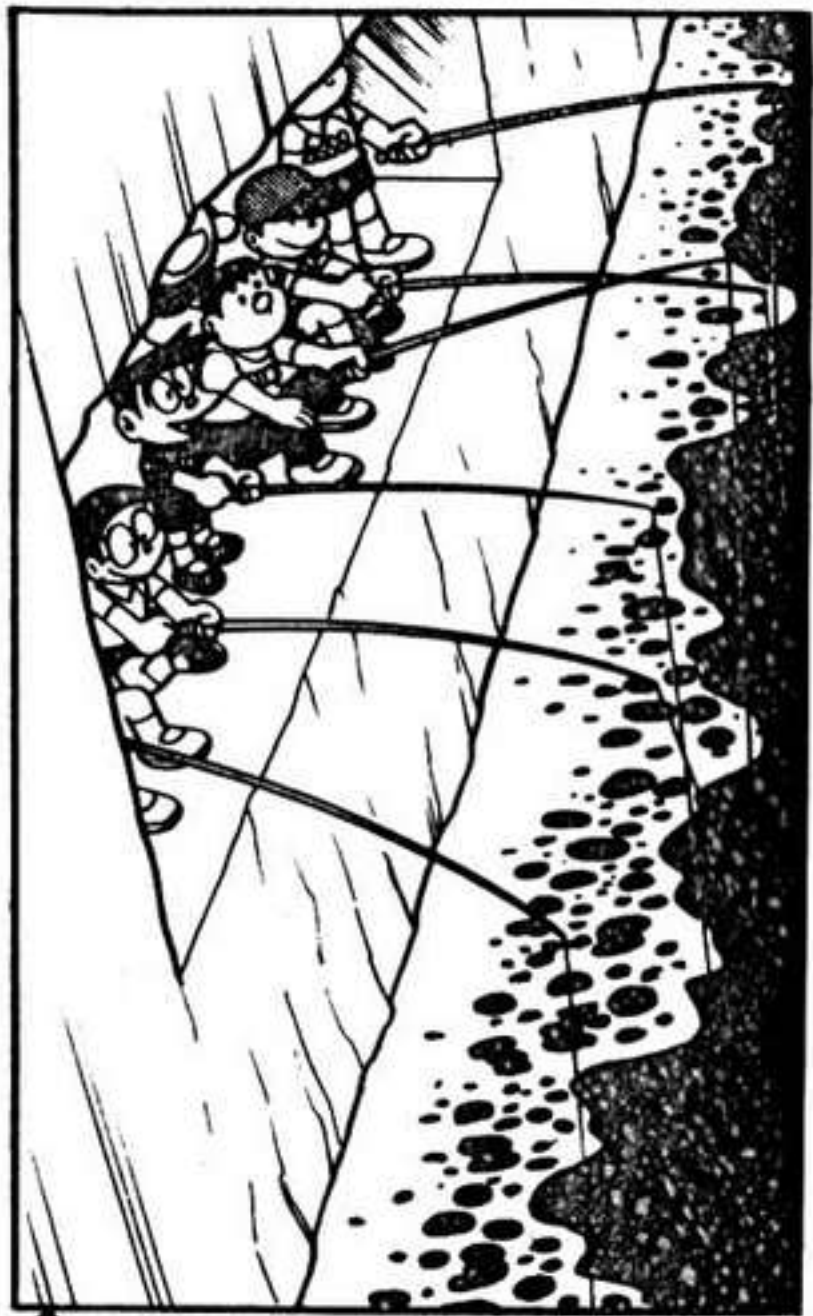
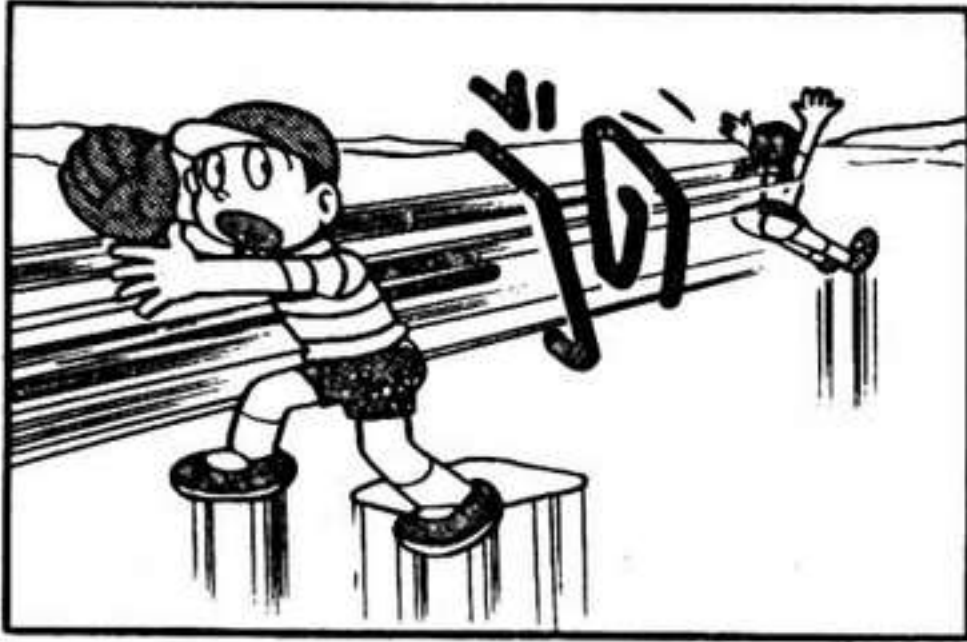
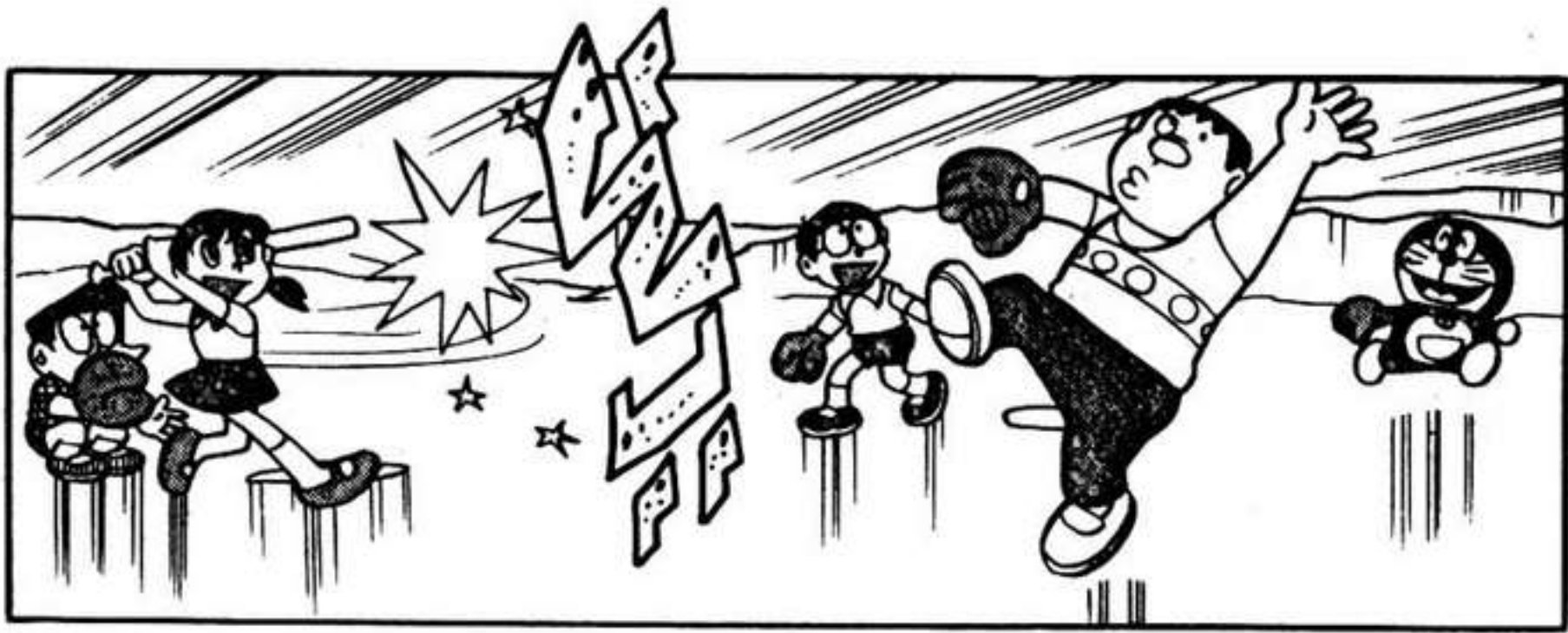
ในน้ำแข็งนี้
กลับกลายเป็นอุ่นไปได้
เนอะ

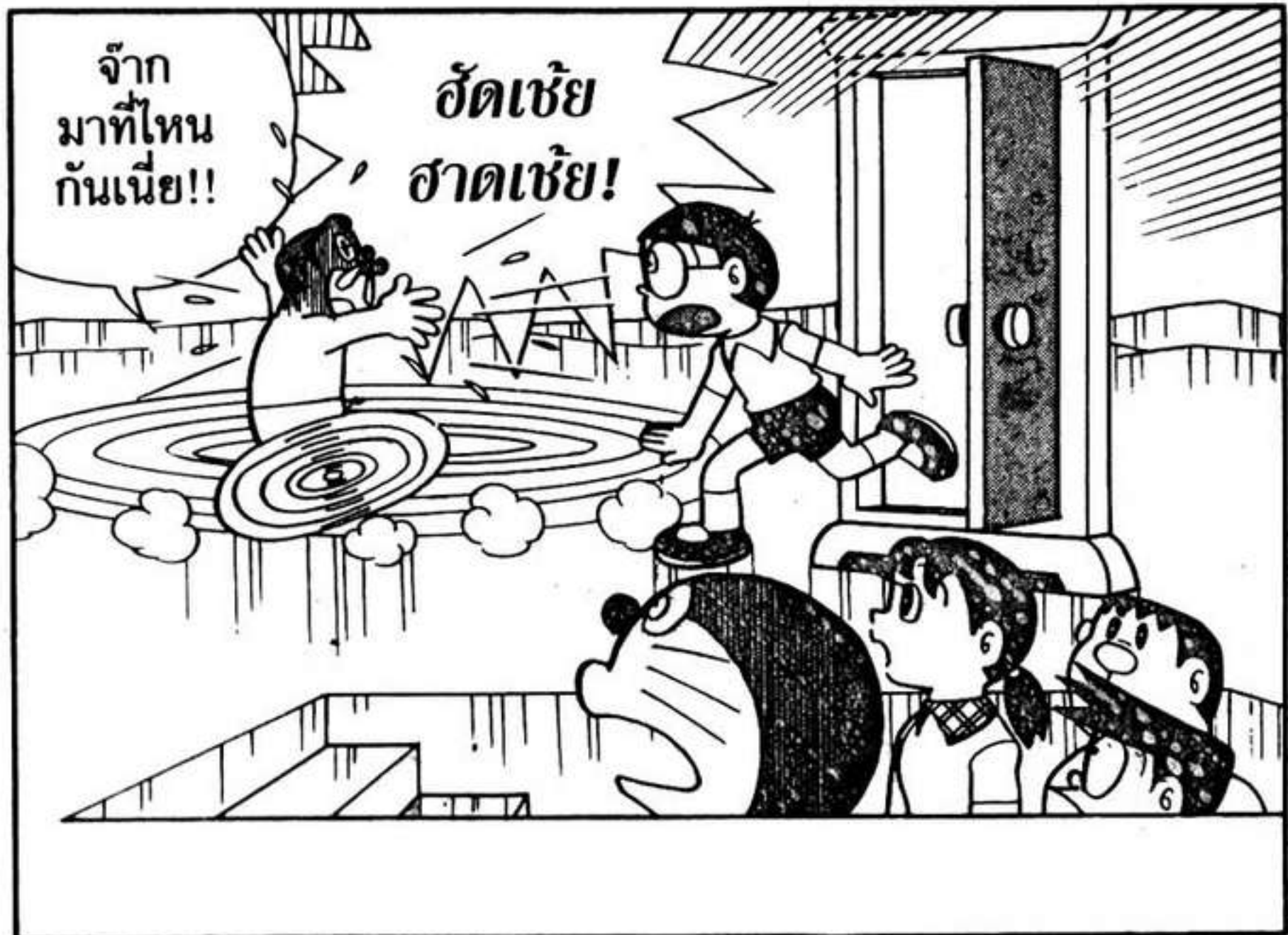
นอนได้
อย่างสงบ
ทีเดียว

เฮ้
ไม่เรียน
หรือไง

ไปเที่ยวที่ได้
ภูเขาน้ำแข็ง
ก็ยิ่งได้

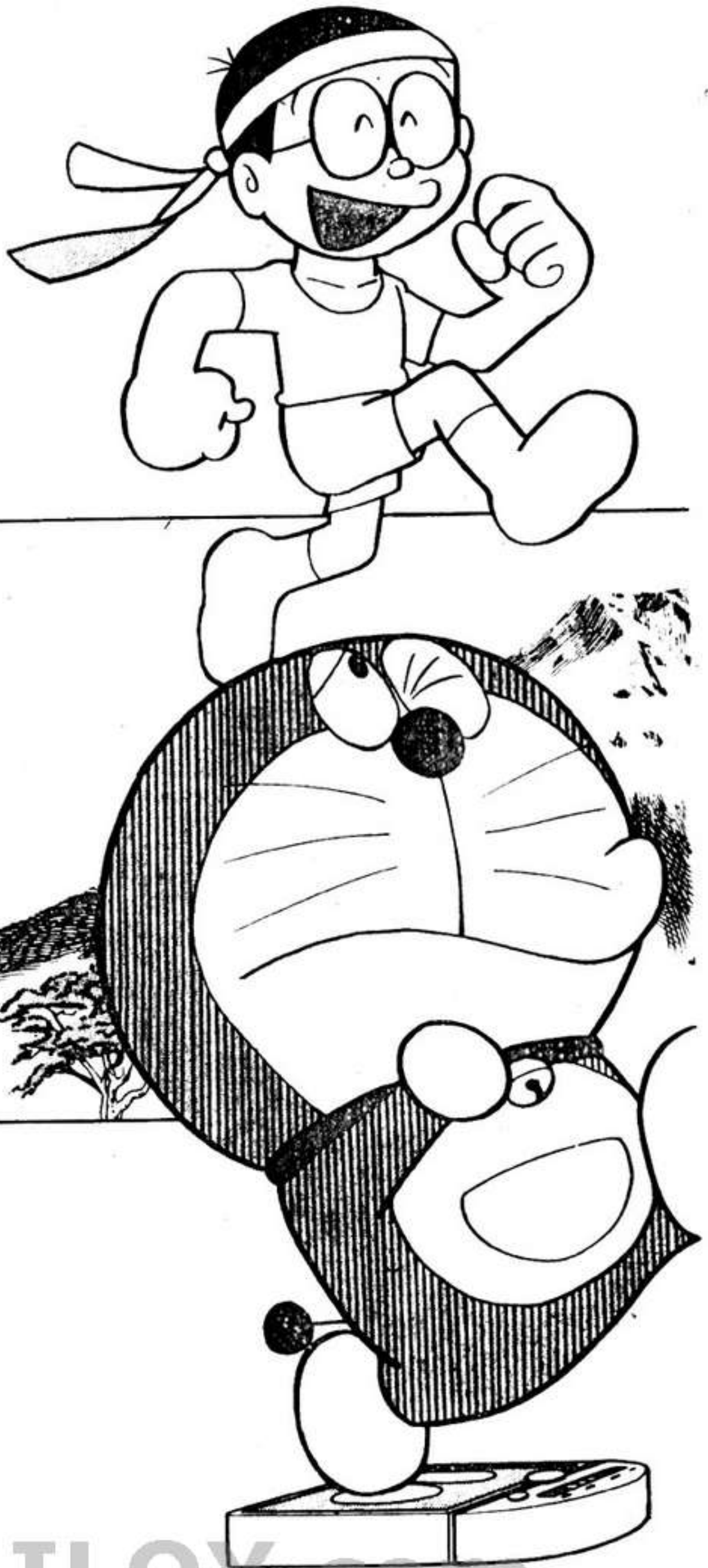

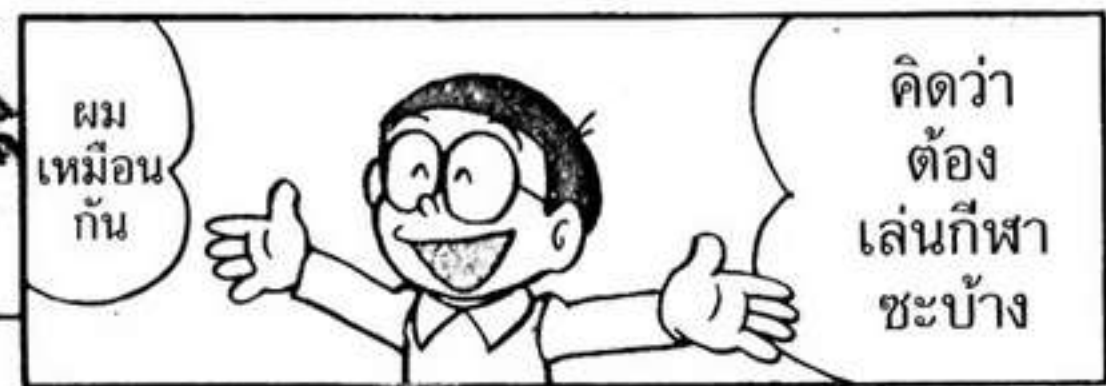

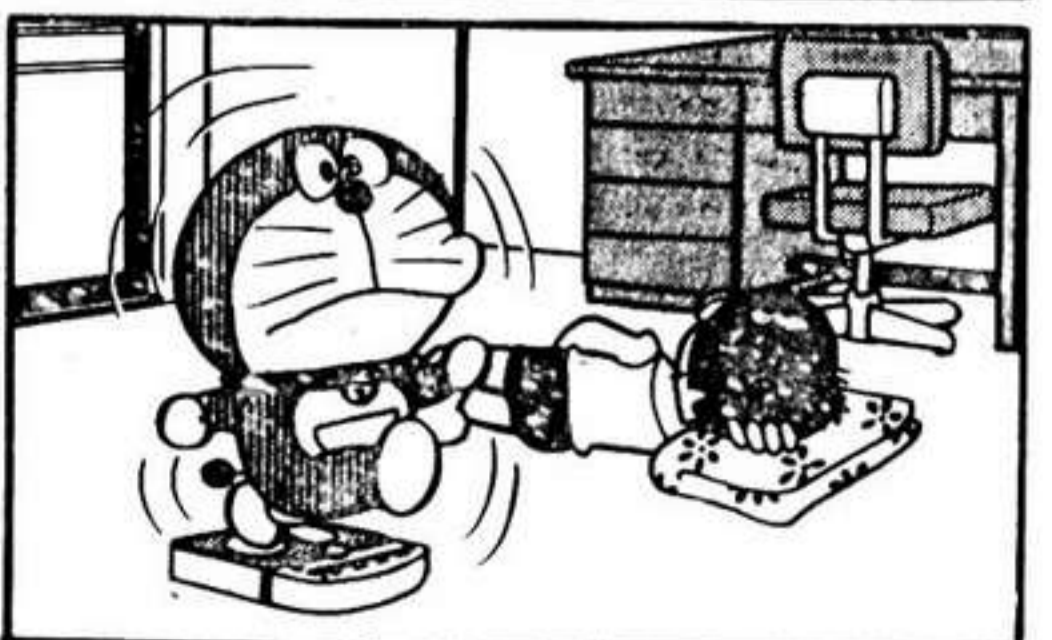
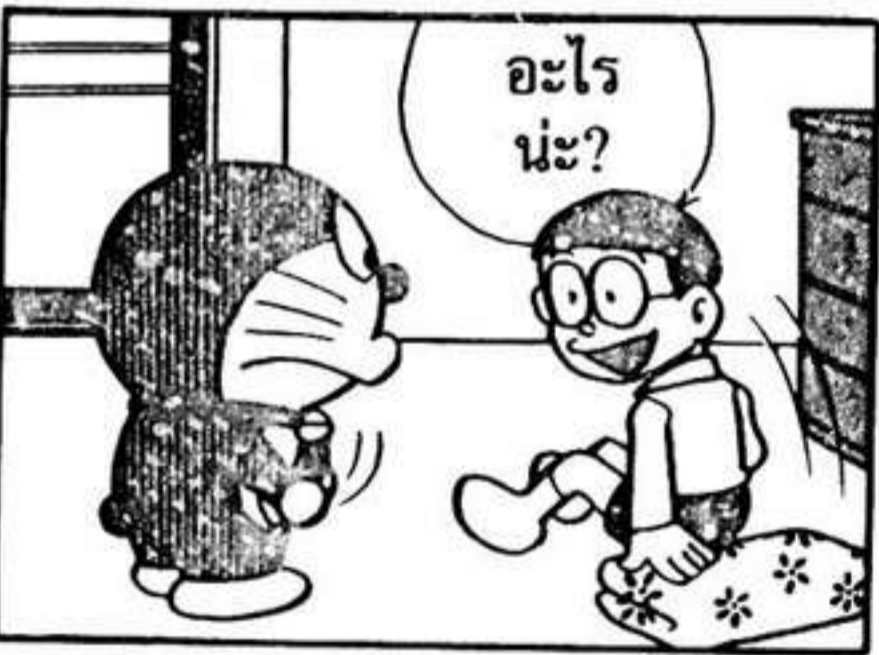

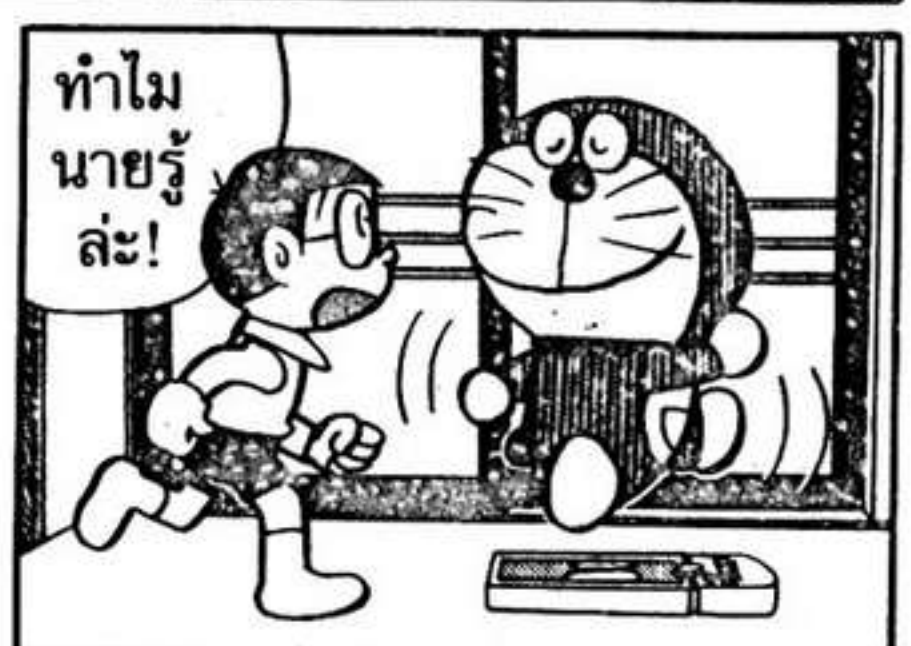
ໃນບັດ:
ວັງປູ

ດັ່ງ
ເກາະ
ຄົວຢູ
!!

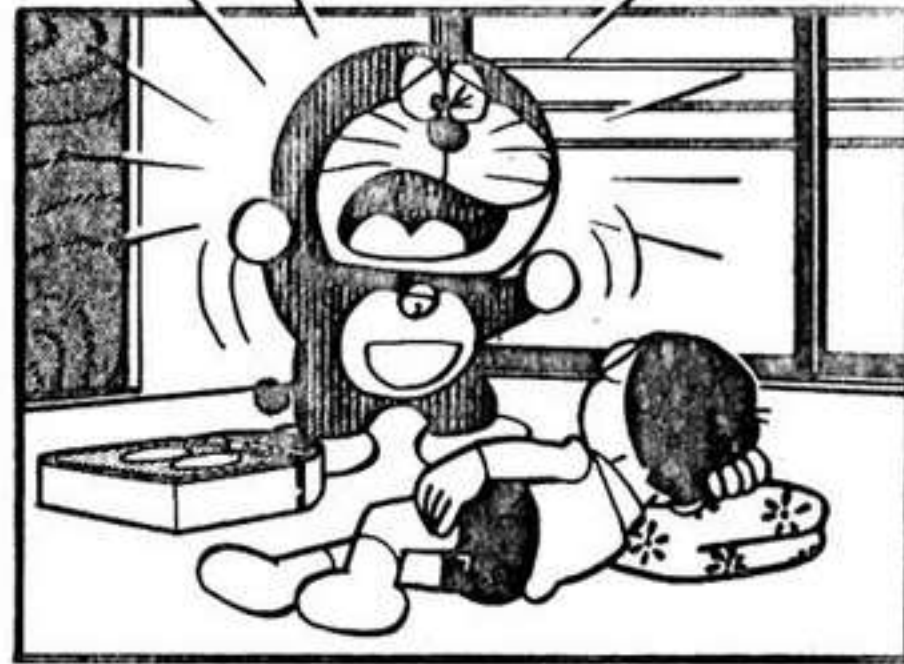

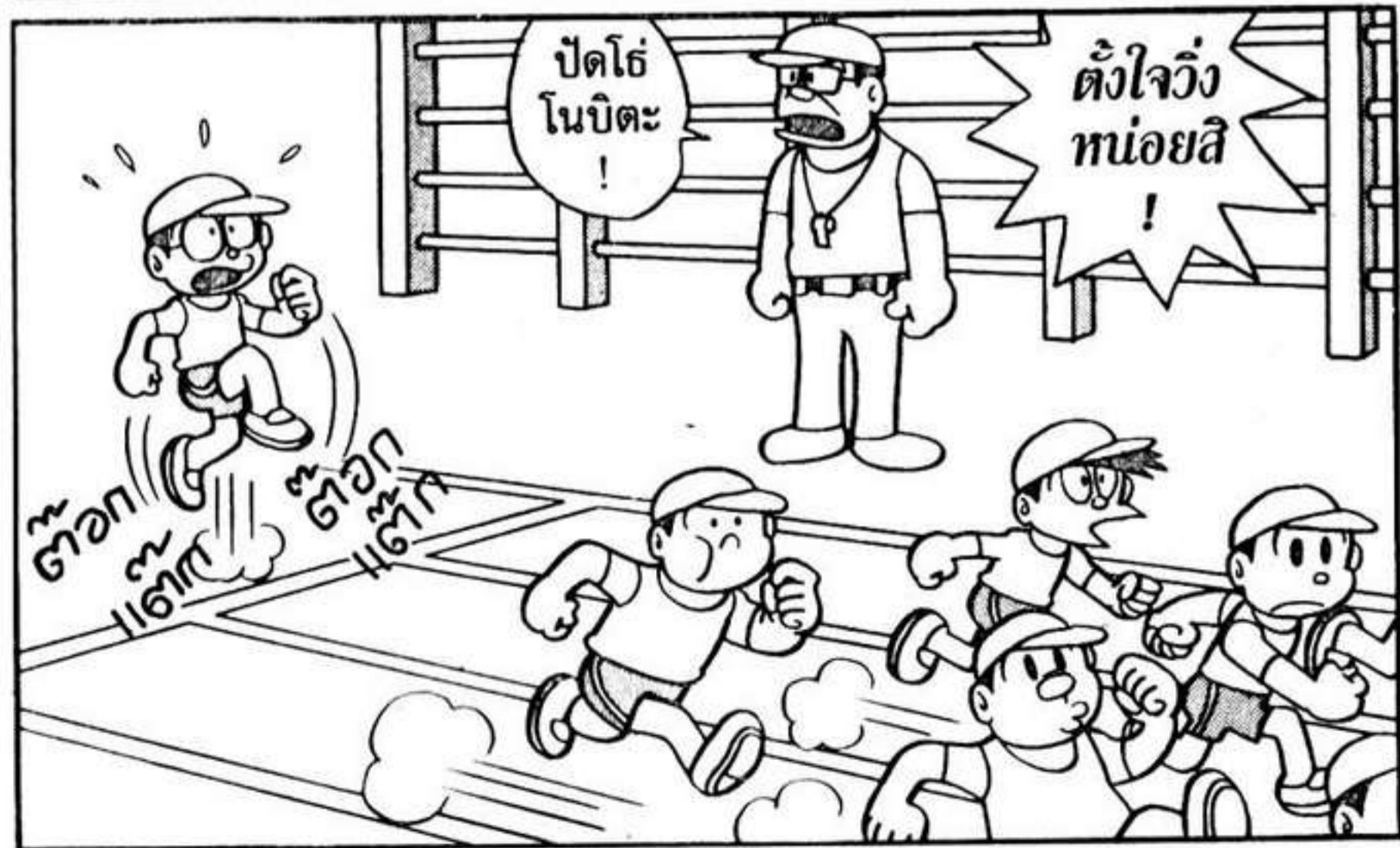
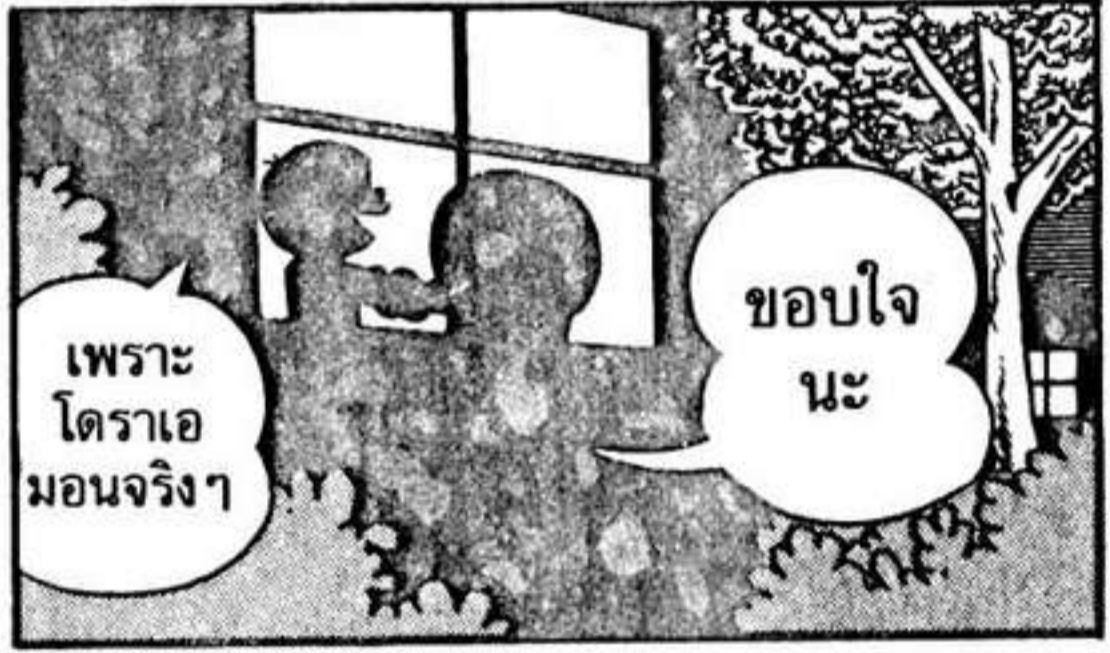

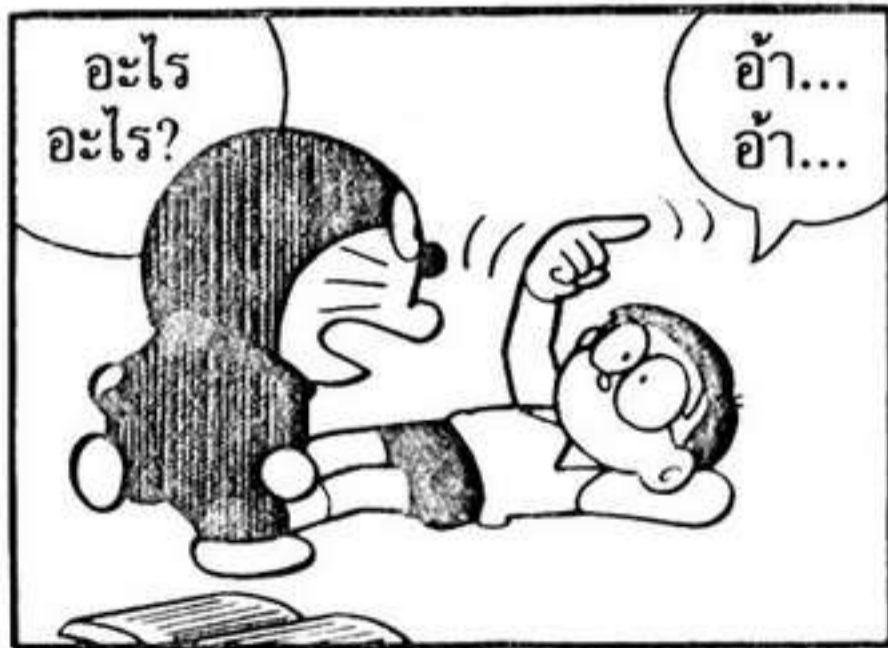
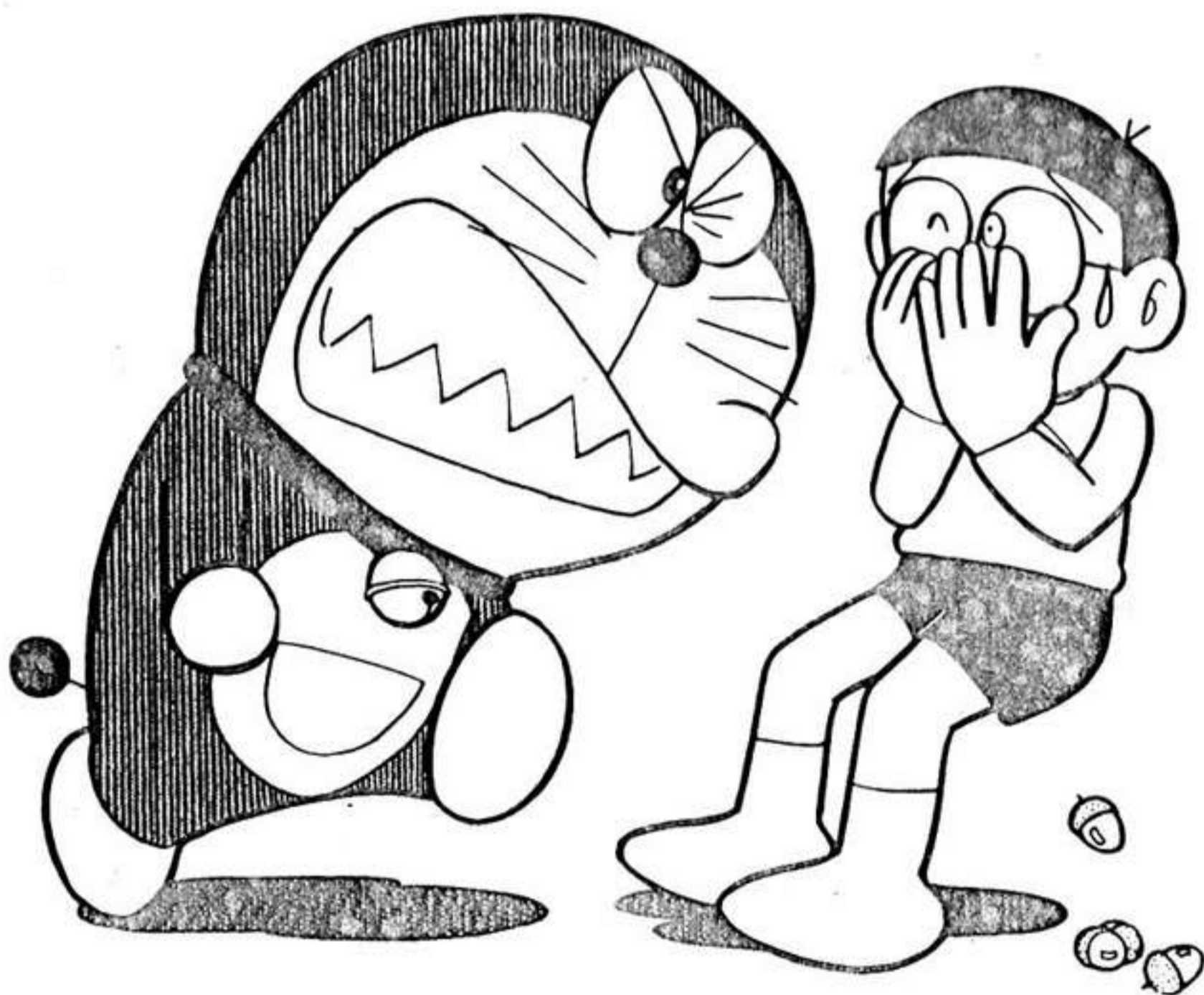

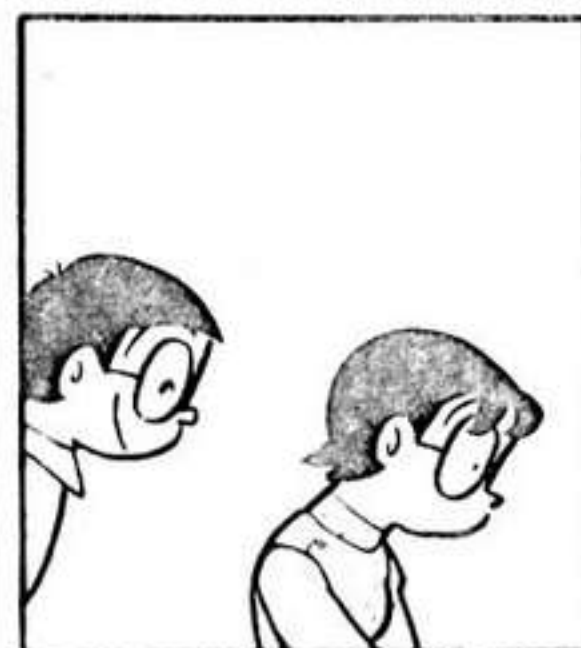
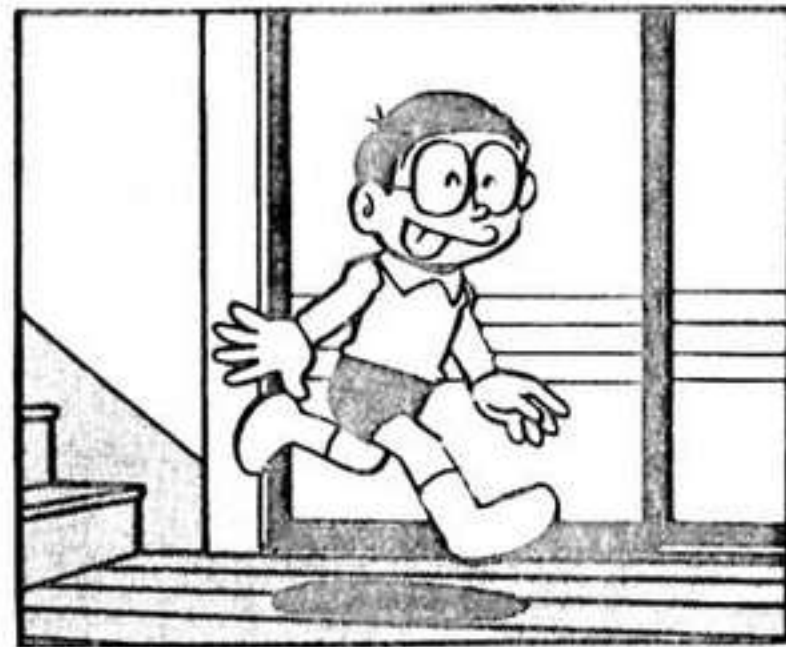

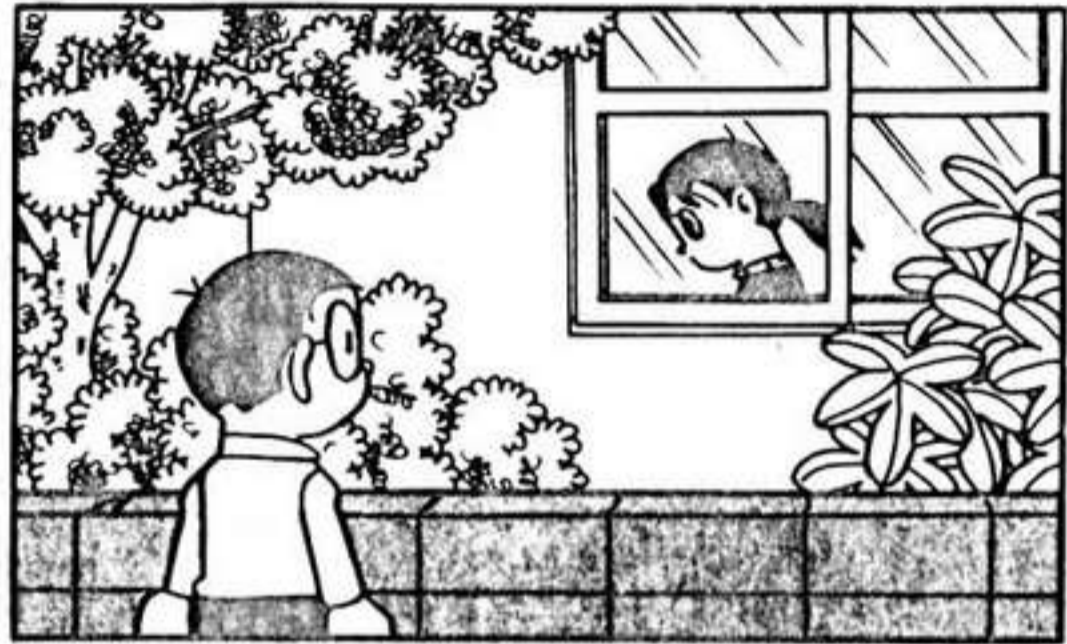
โทรจิต

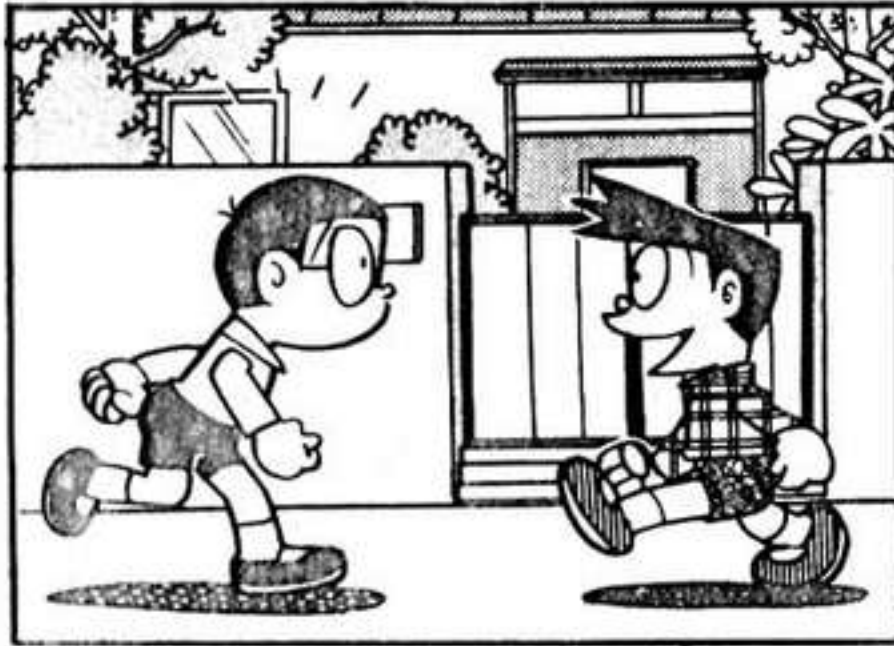

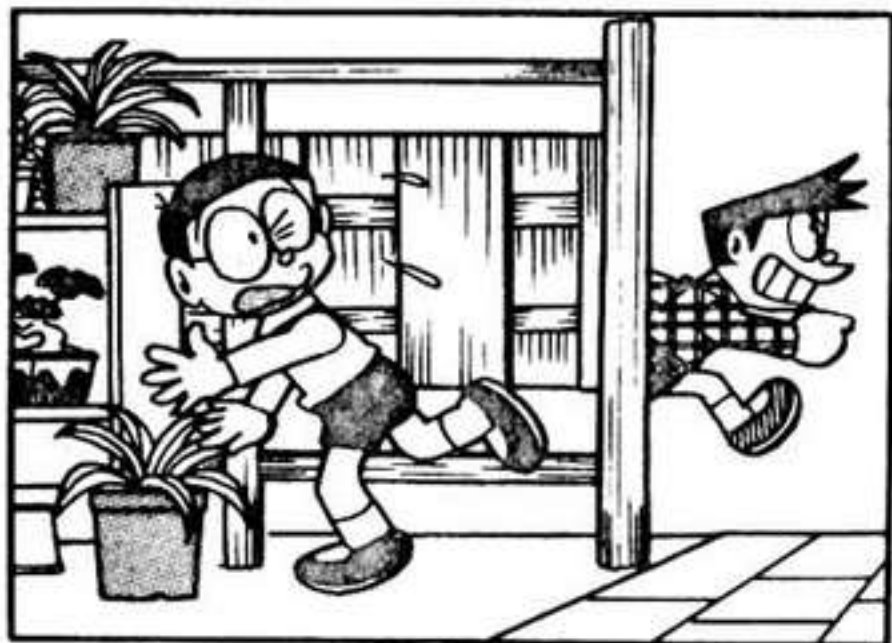

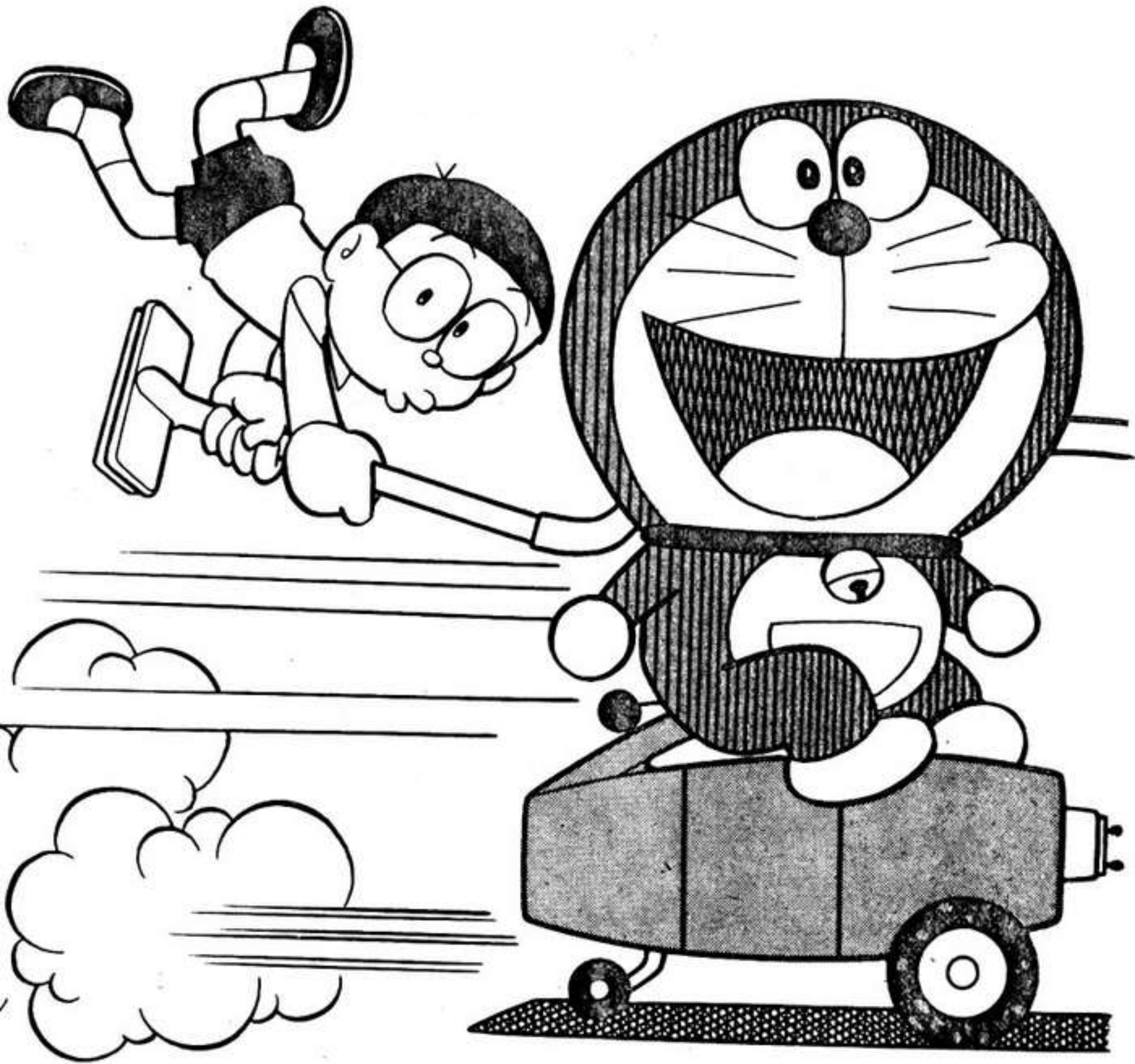

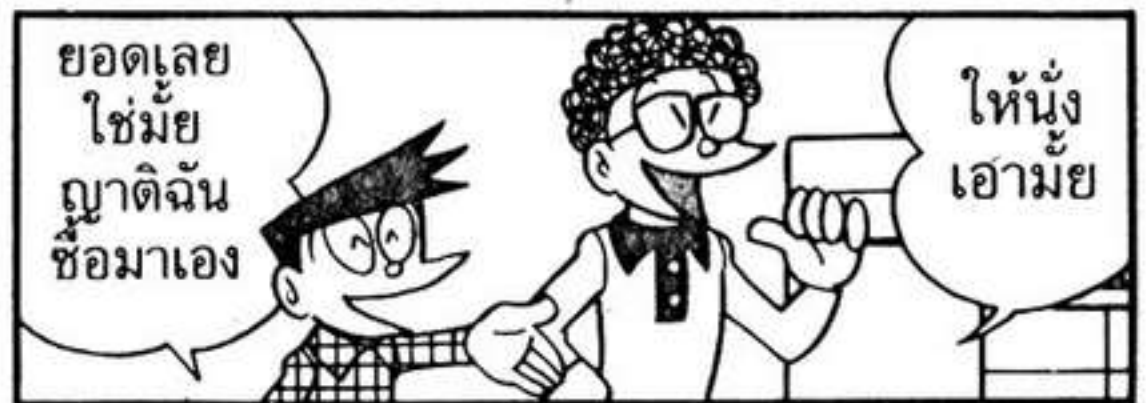

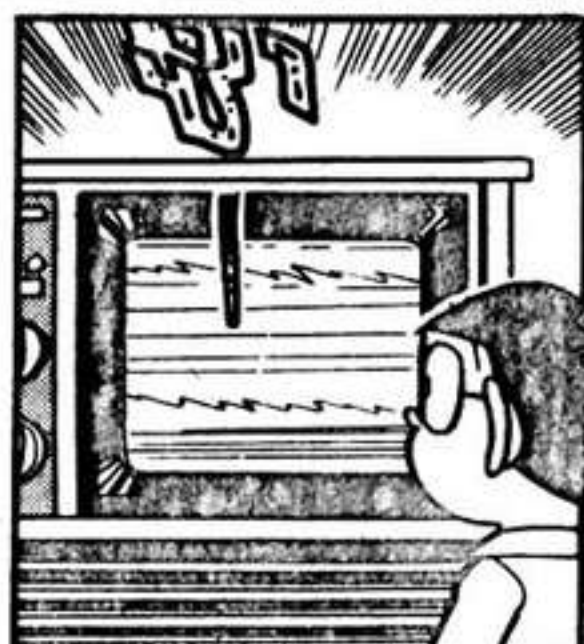

นั่งเครื่องตุตตุต ขับรถเล่น

ทำไมดวง
ฉันมัน
ต้องไม่ดี
อยู่เสมอ
นะ

โกรธอะไร
เป็นพิน
เป็นไฟ

หือ รถสปอร์ตก็ไม่ได้
นั่ง การ์ตูนก็ไม่ได้อ่าน
ทีวีก็ไม่ได้ดูเหรอ?

เทวดาไม่เหลียว
แลฉันเลย ฮือ
ฮือ...

ไม่เห็น
ต้องเว่อร์
ขนาดนั้น

“เมื่อกะโฟน
สะกดจิต
สิ่งไม่มี
ชีวิต”

พอใช้ไอ้นี้แล้ว
ก่อนหินธรรมดา
หรืออะไรก็
สามารถสะกดจิตได้

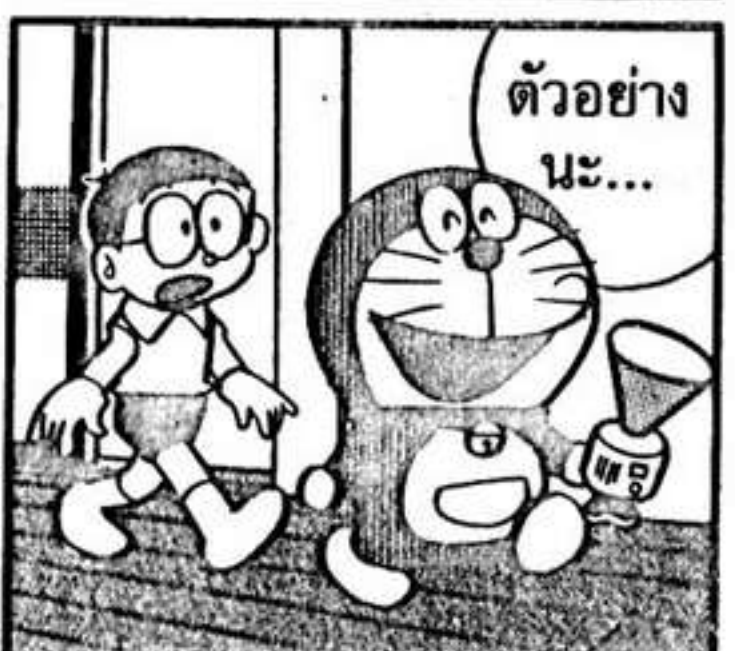

ล้อ
เล่น
น่า

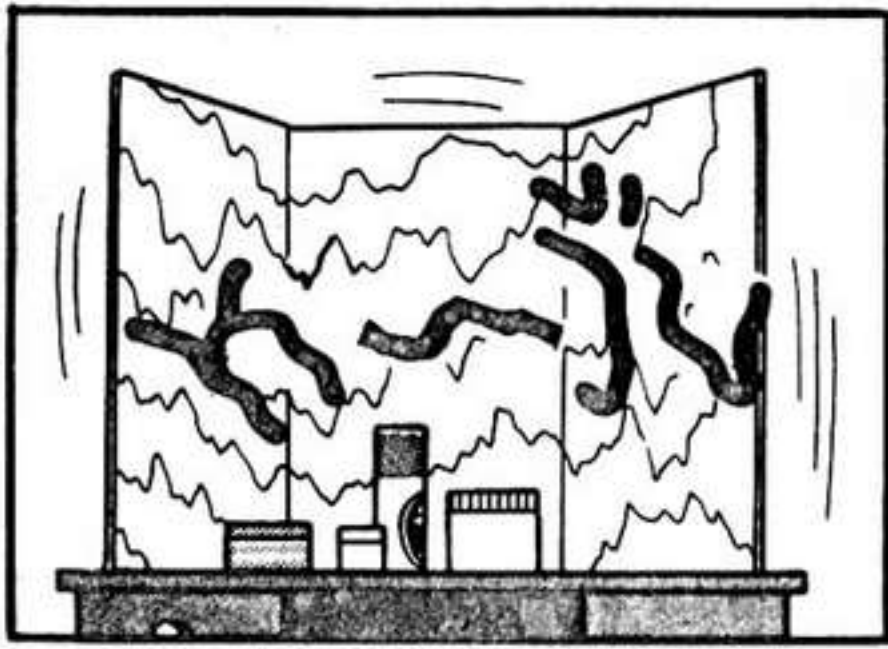
ของที่คิดไม่ได้
สะกดจิต
ไม่ได้หรอก

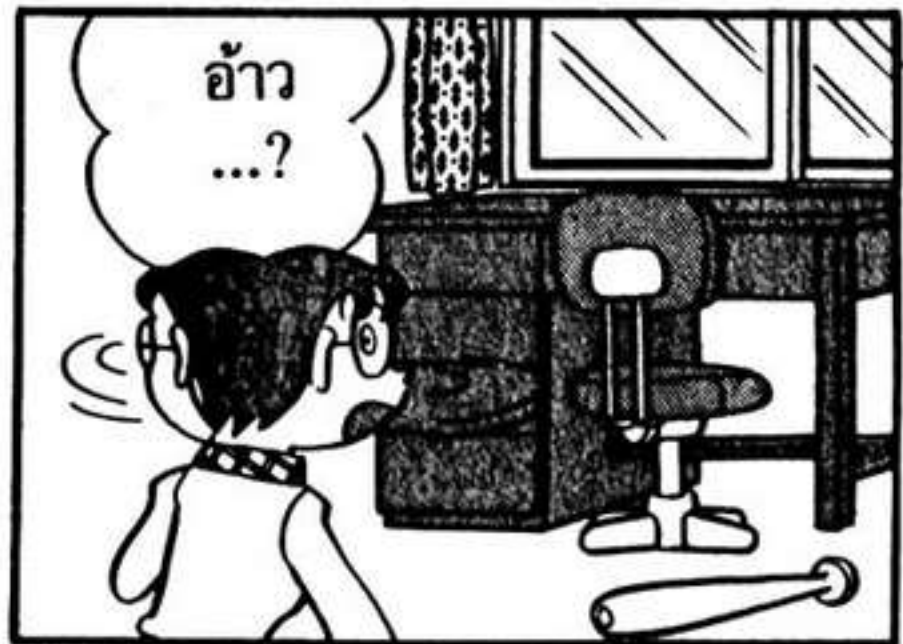
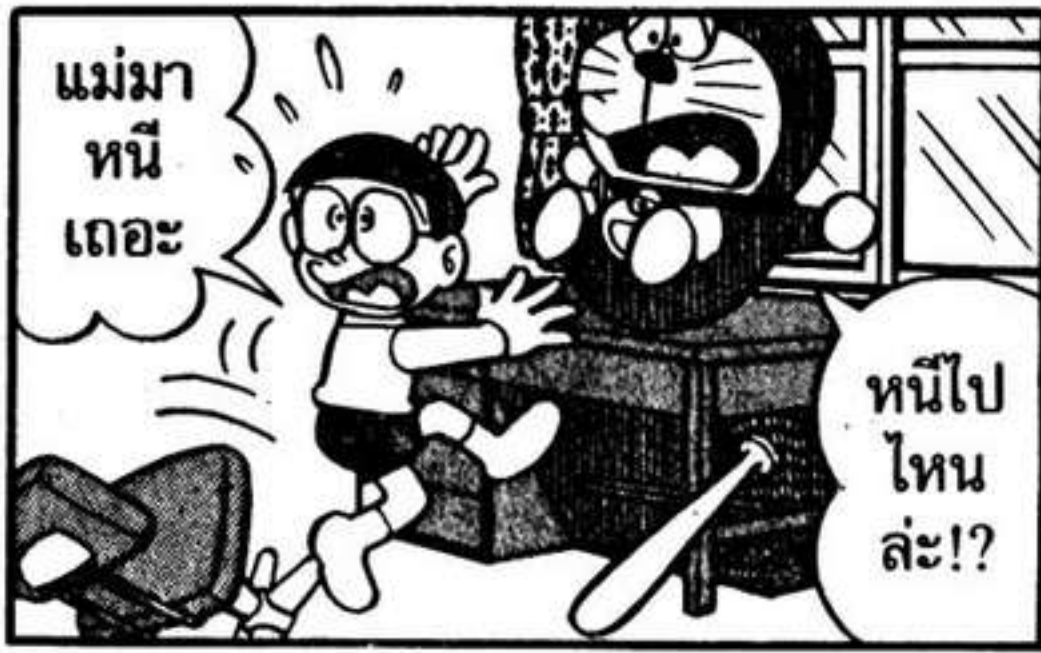
ถึงได้ใช้เจ้านี้
ซะเลยไงเล่า

ตัวอย่าง
นะ...

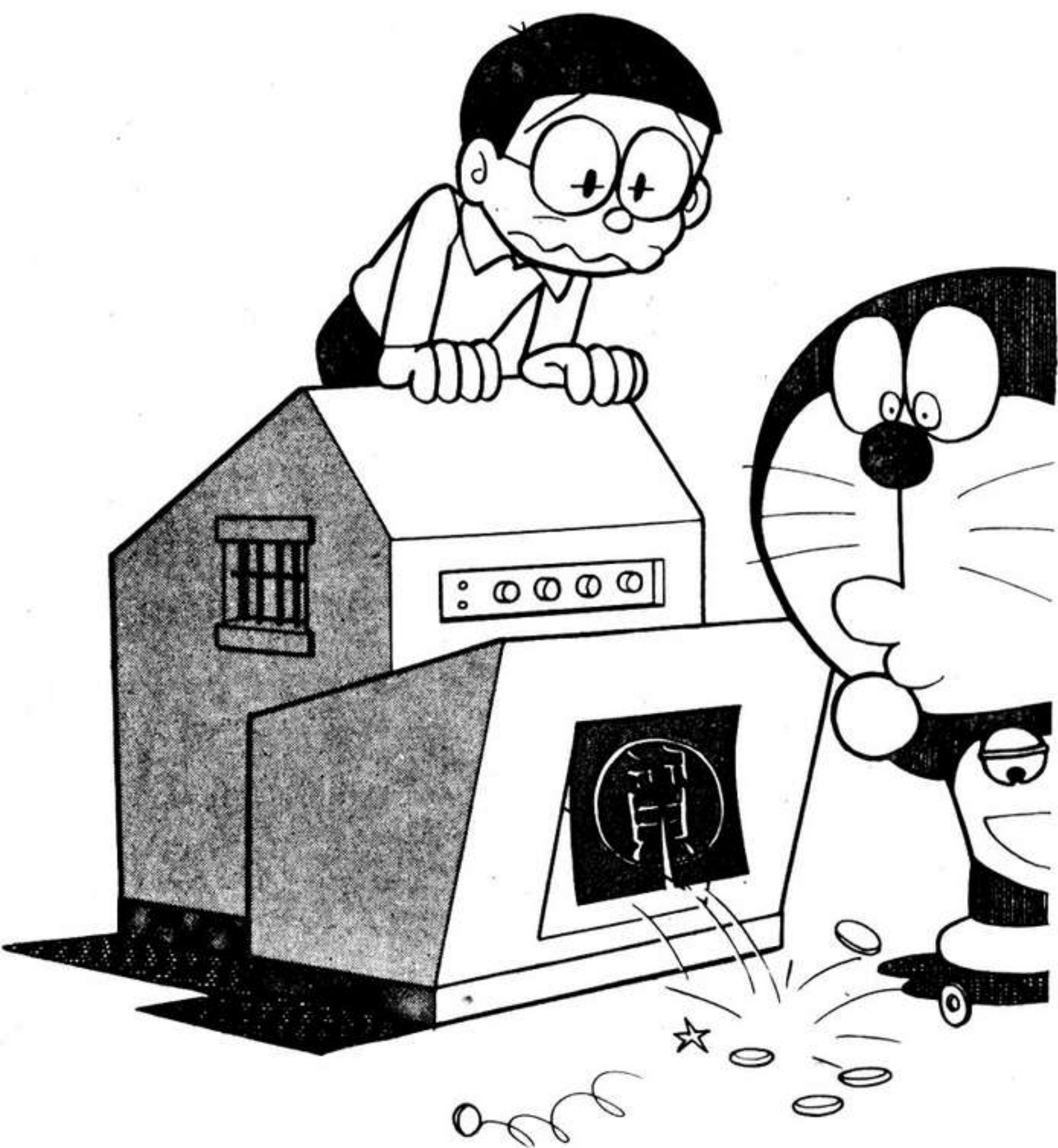

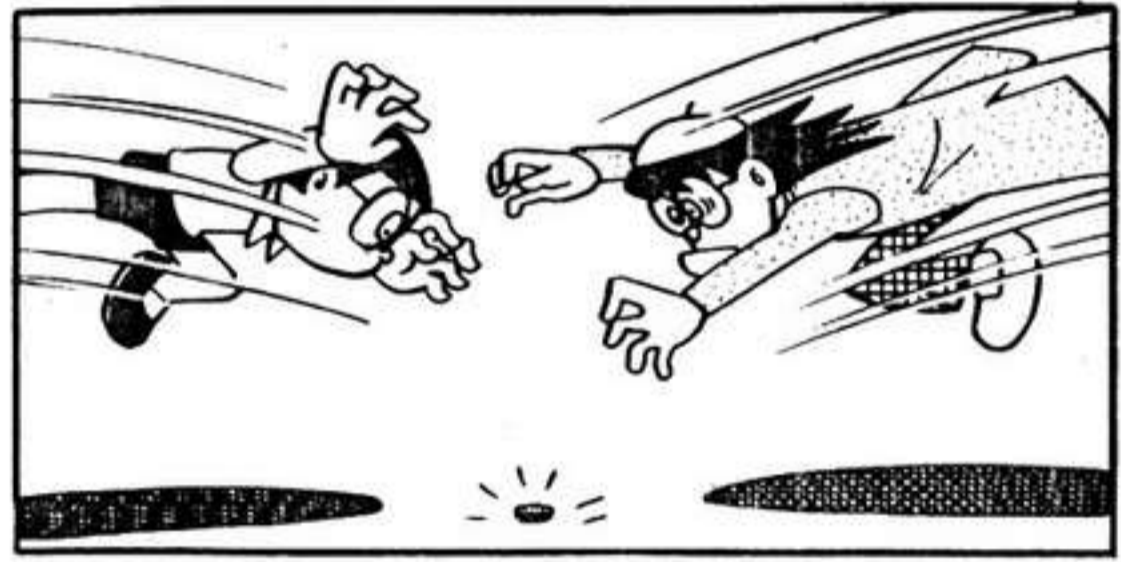
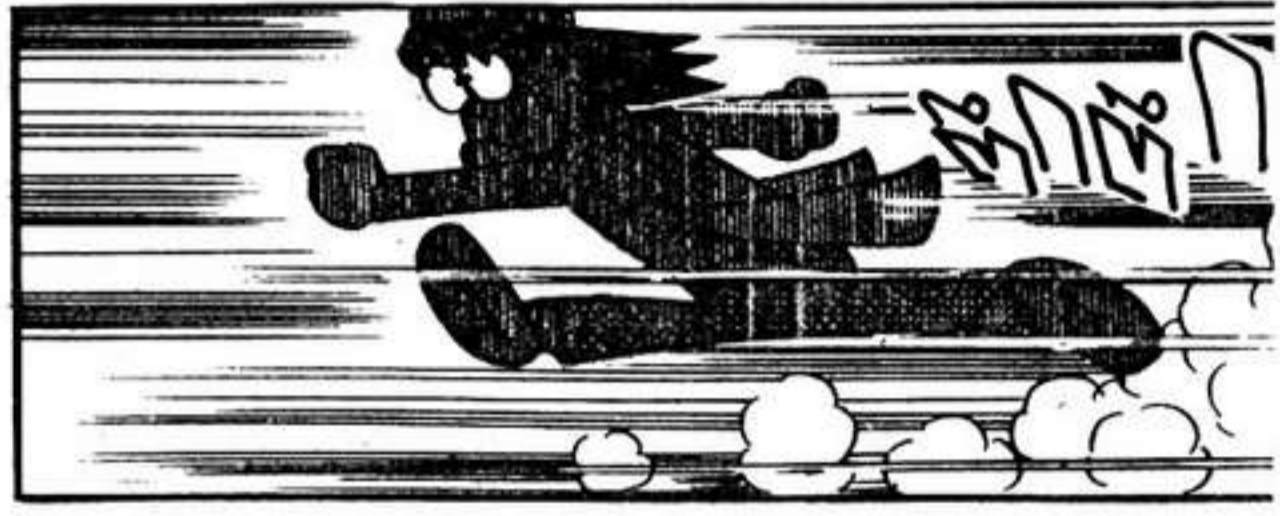
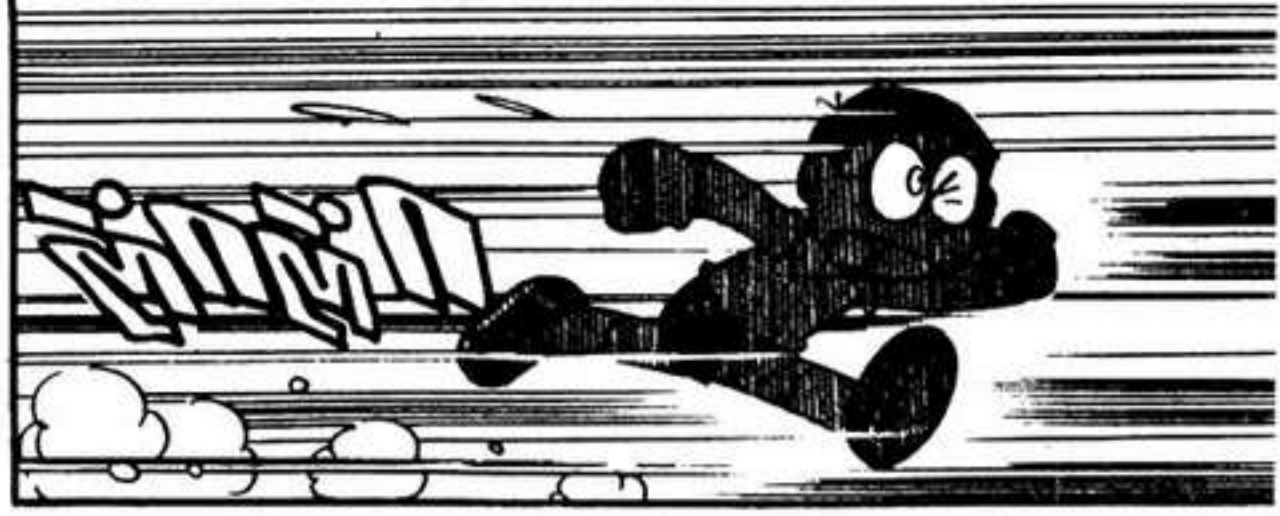

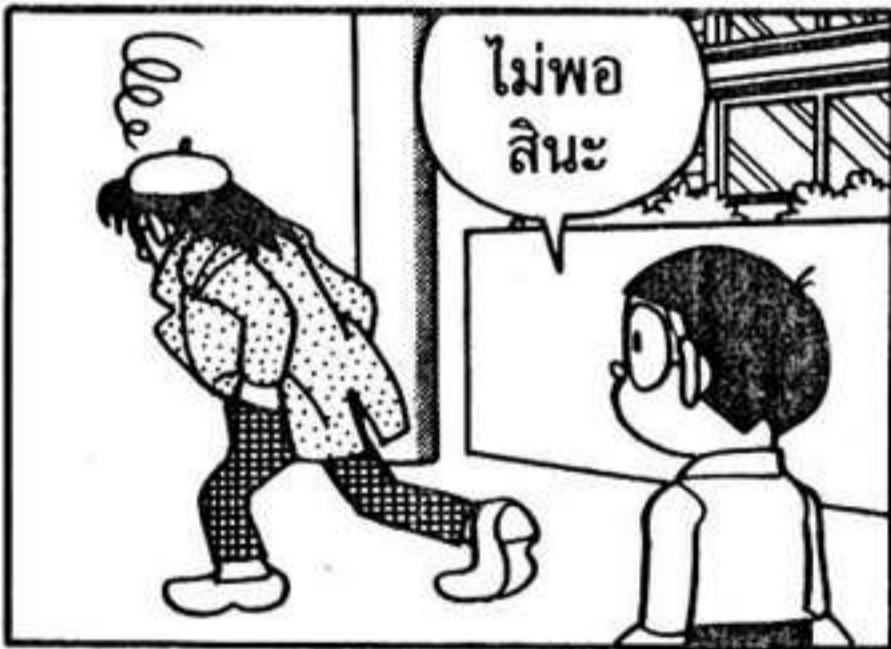

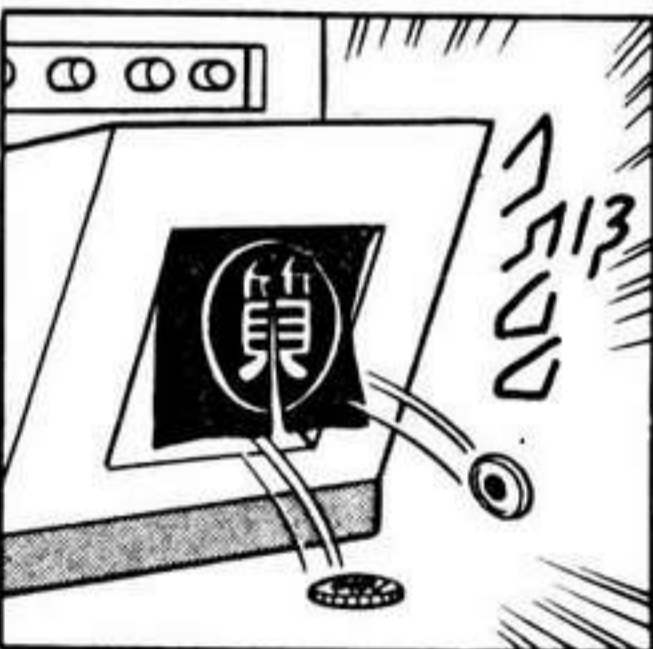

โรงรับจำนำอัตโนมัติ

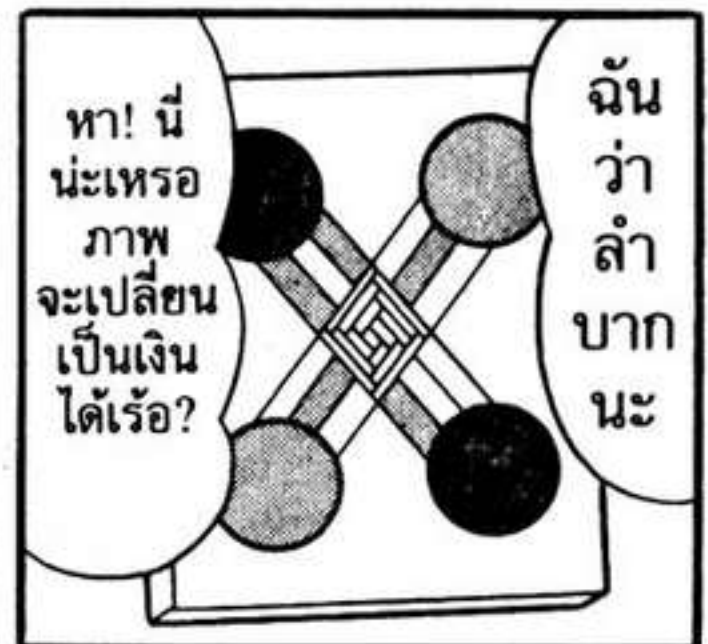

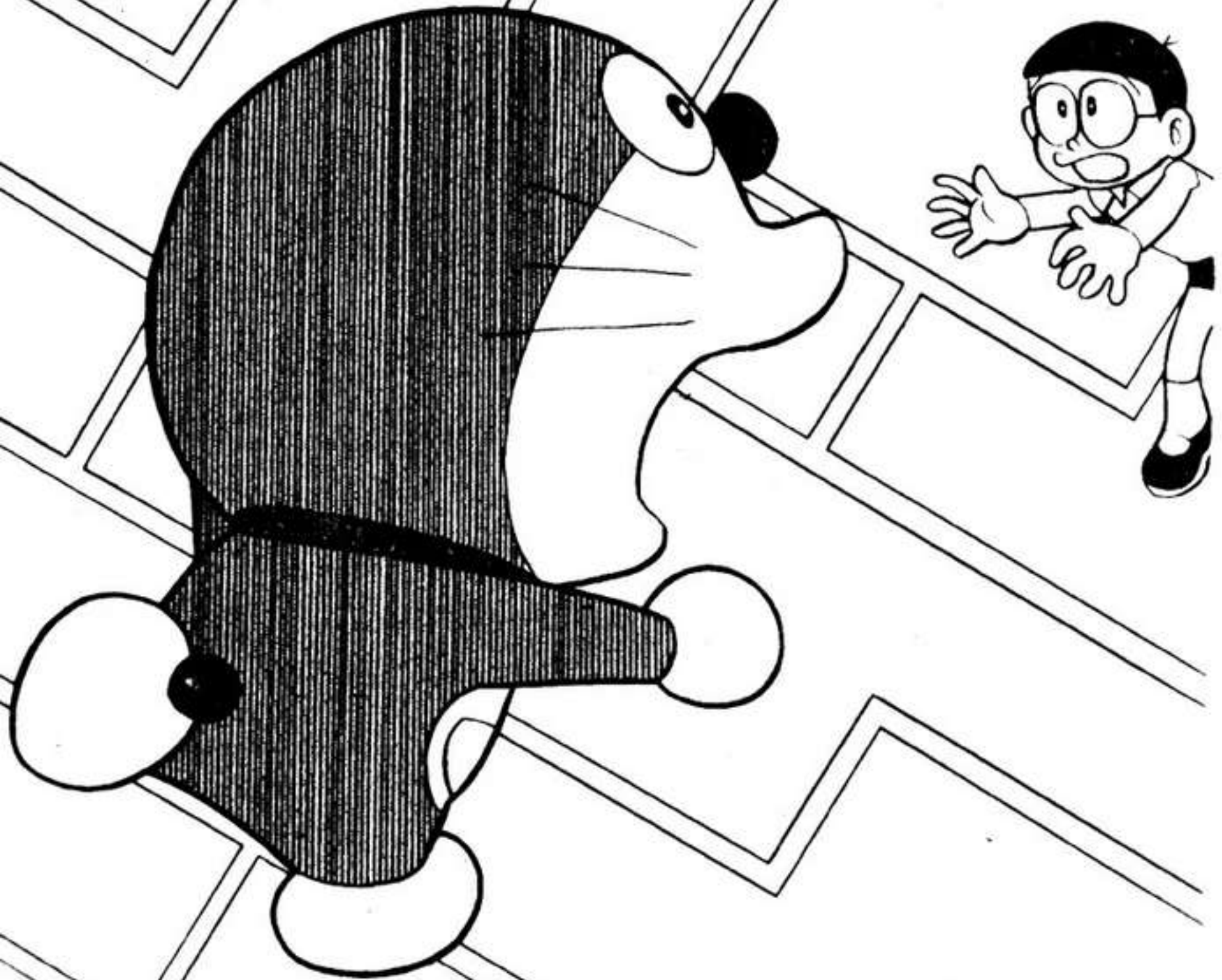

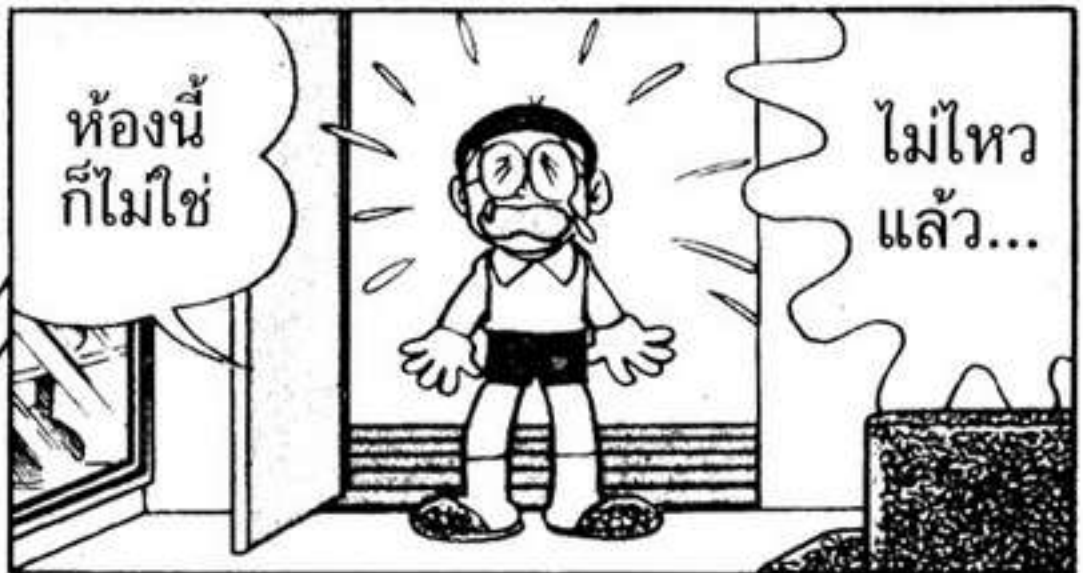

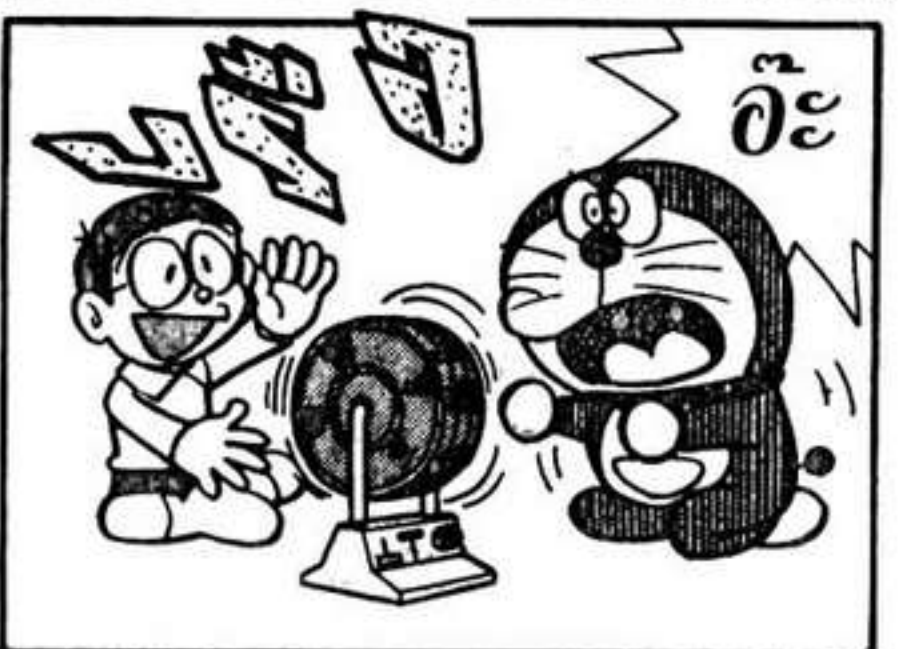
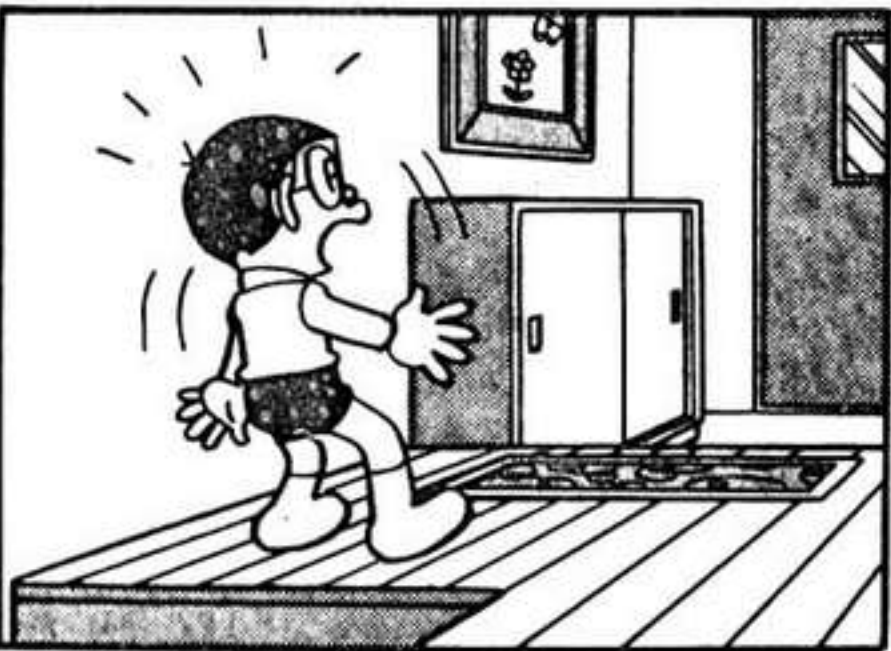

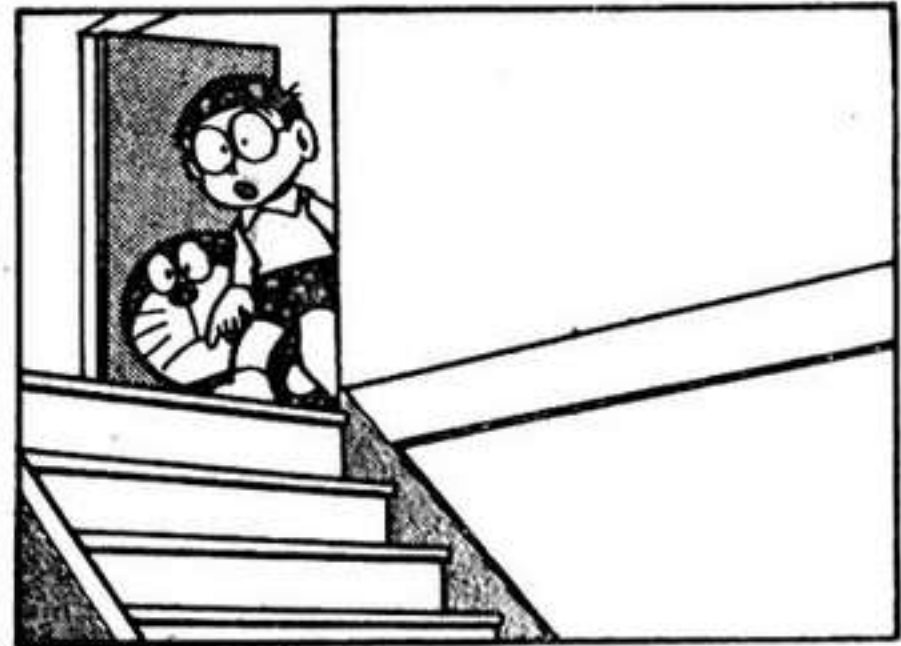
ທ່ານໂຮງຄັດ

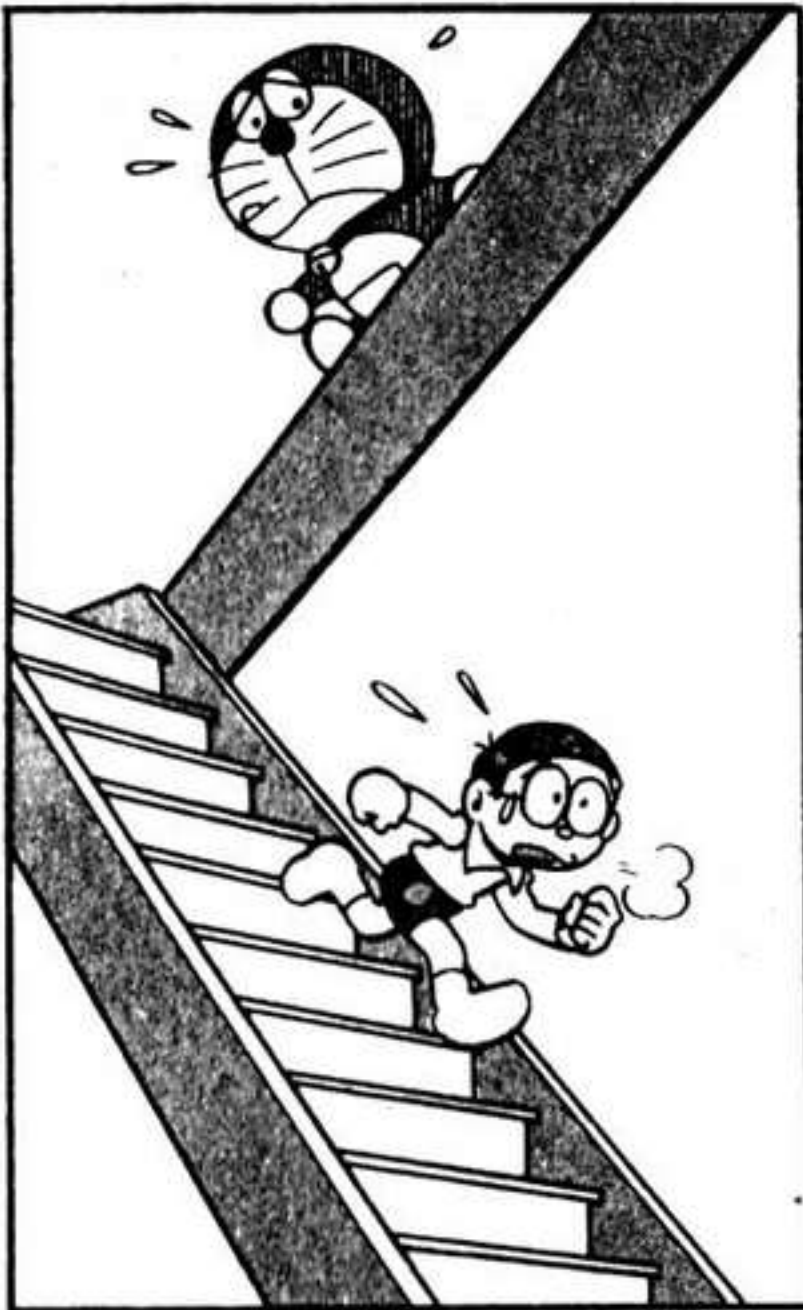

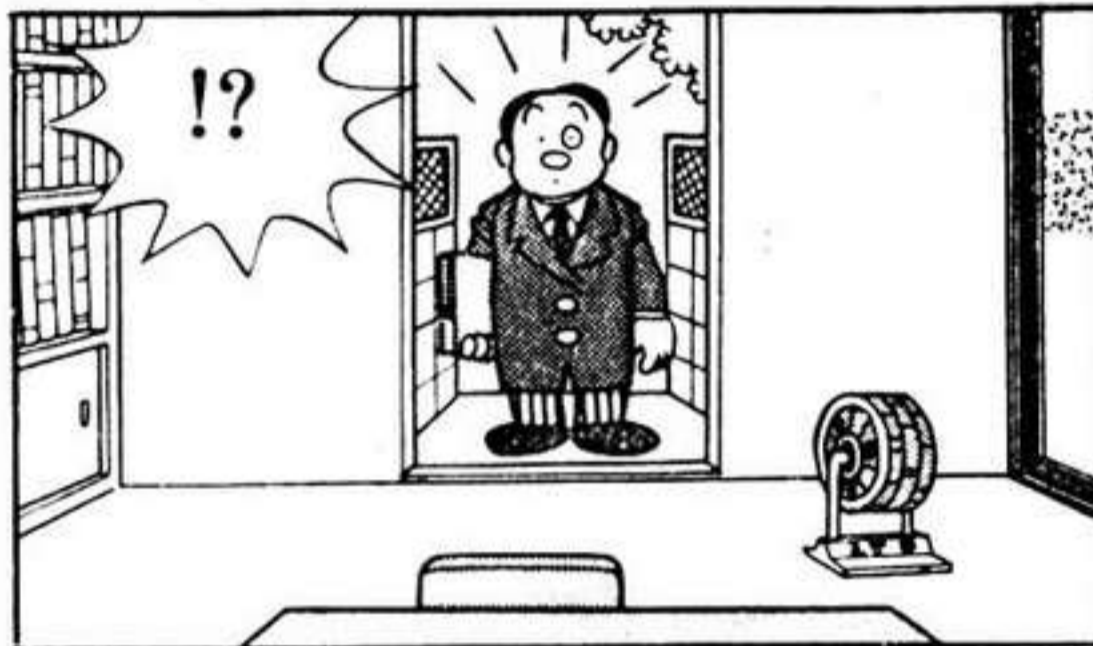

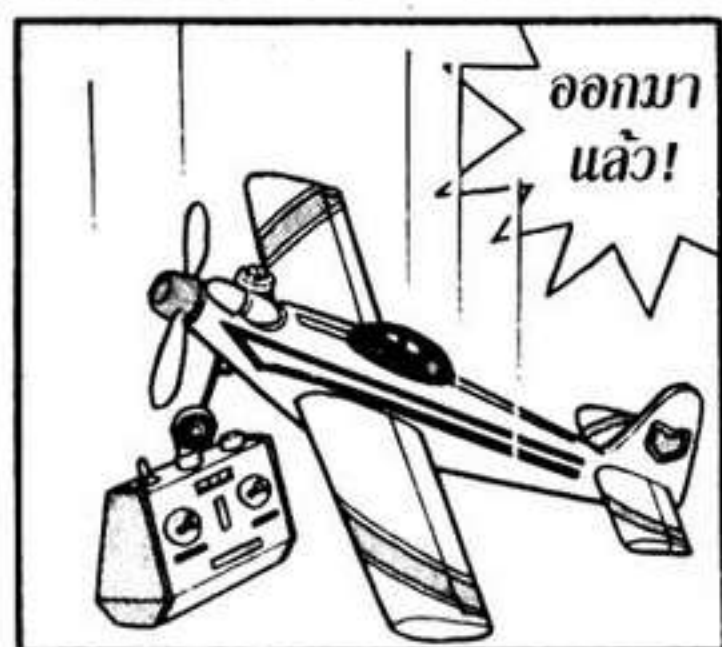

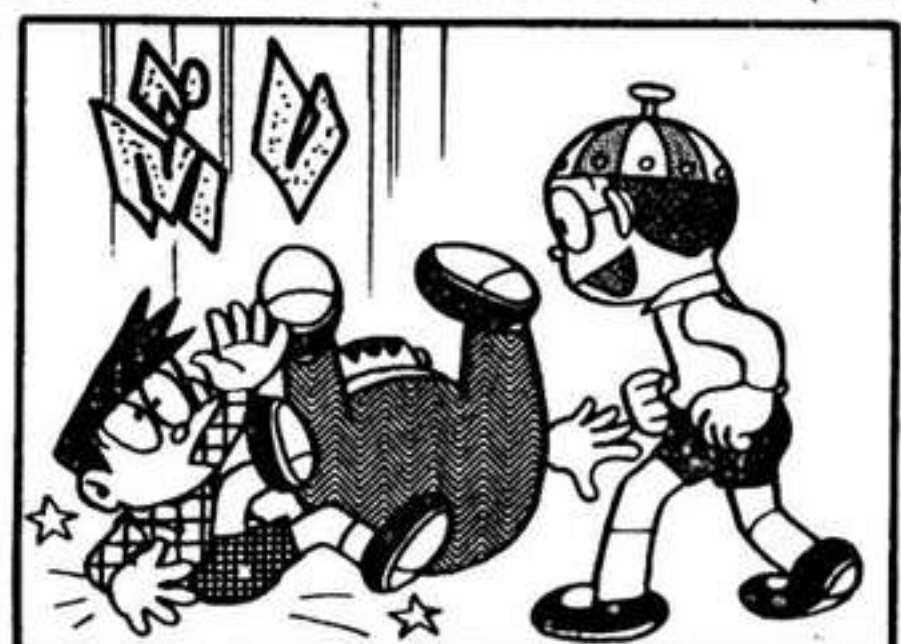
หมวก ความรู้สึก ที่เป็นจริง

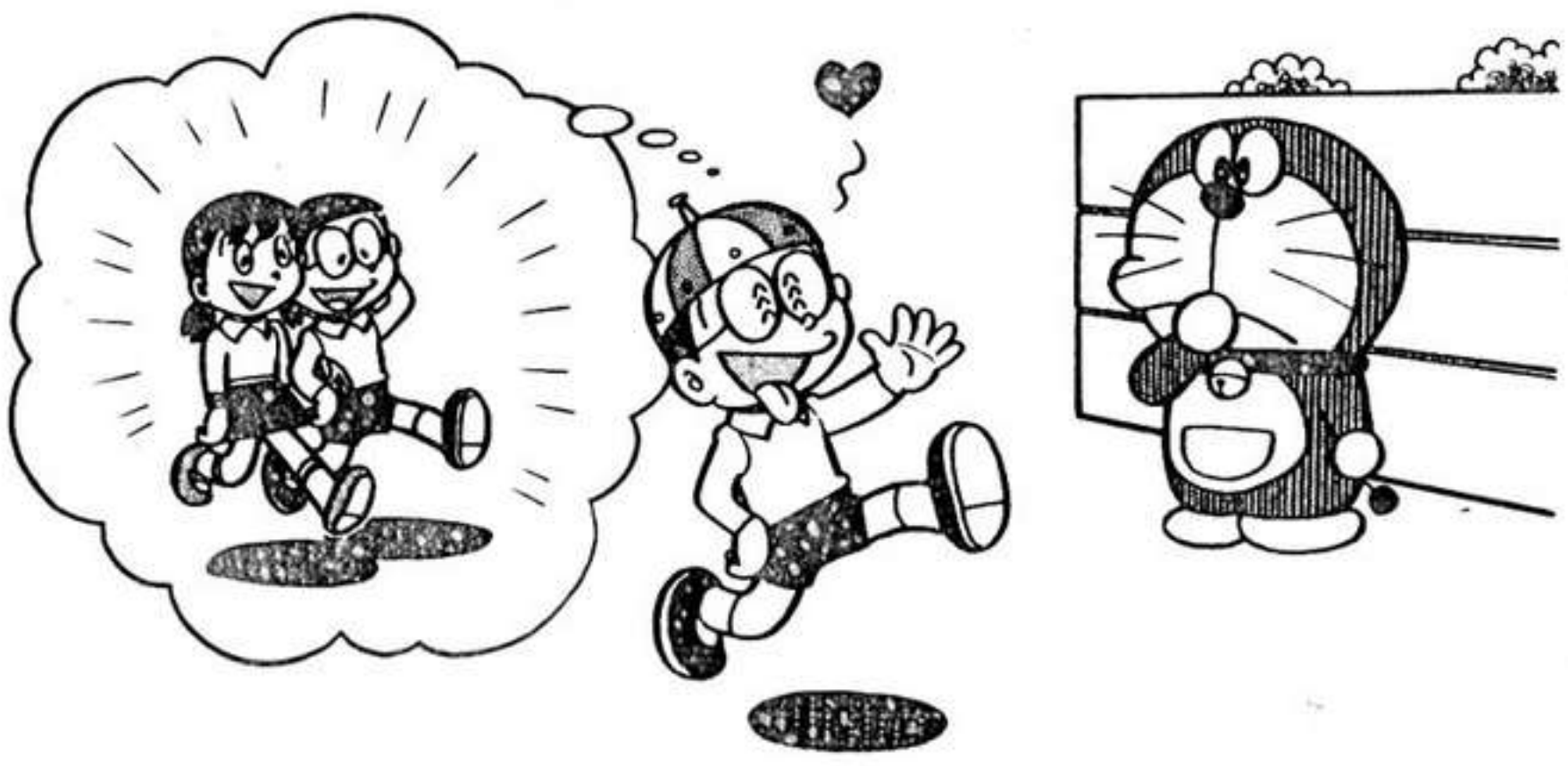

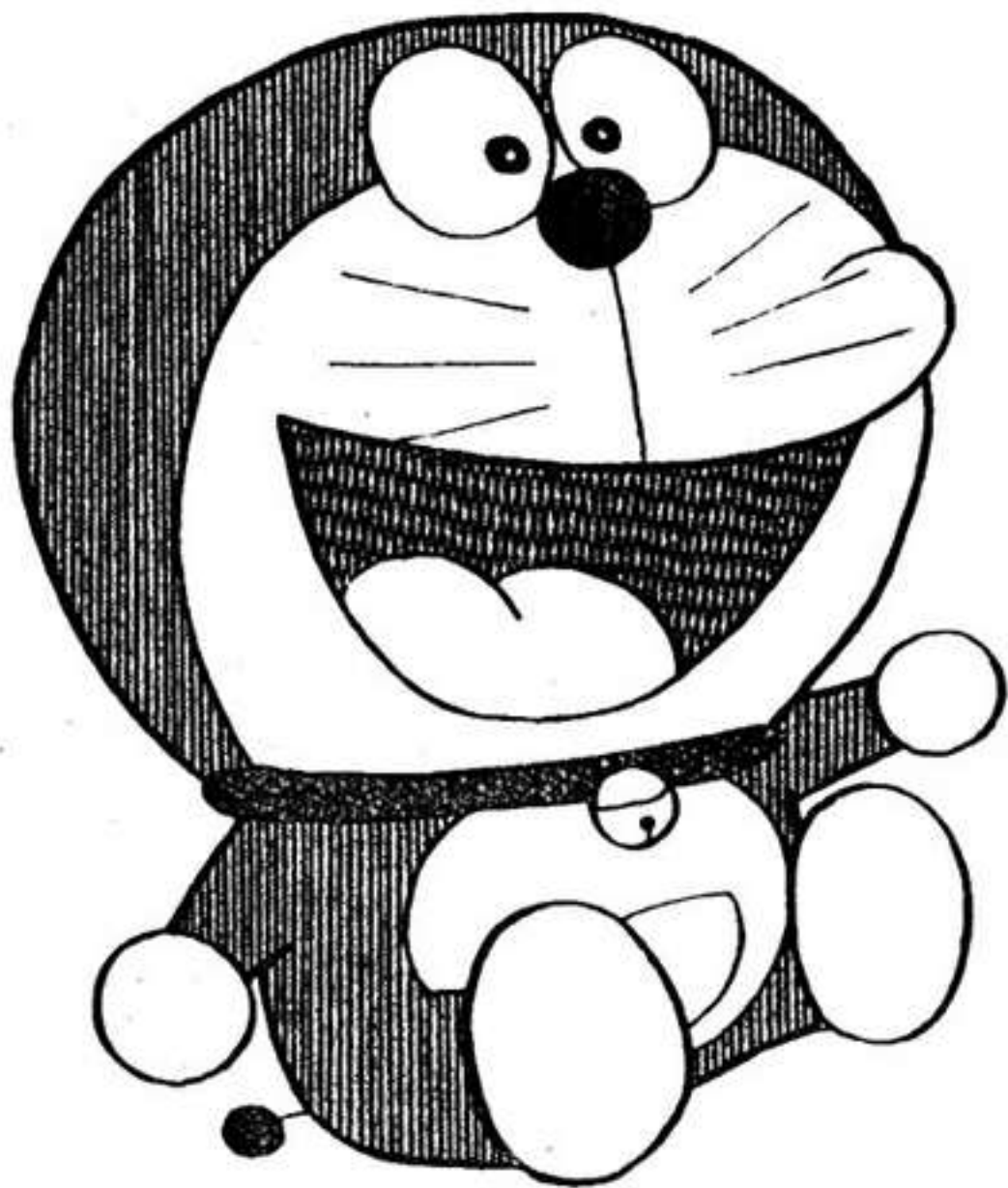

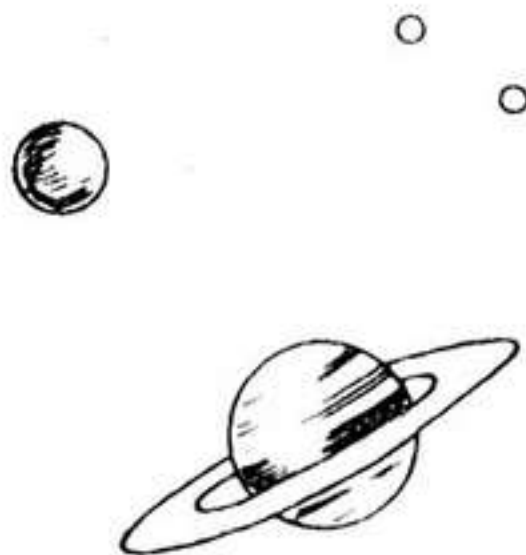

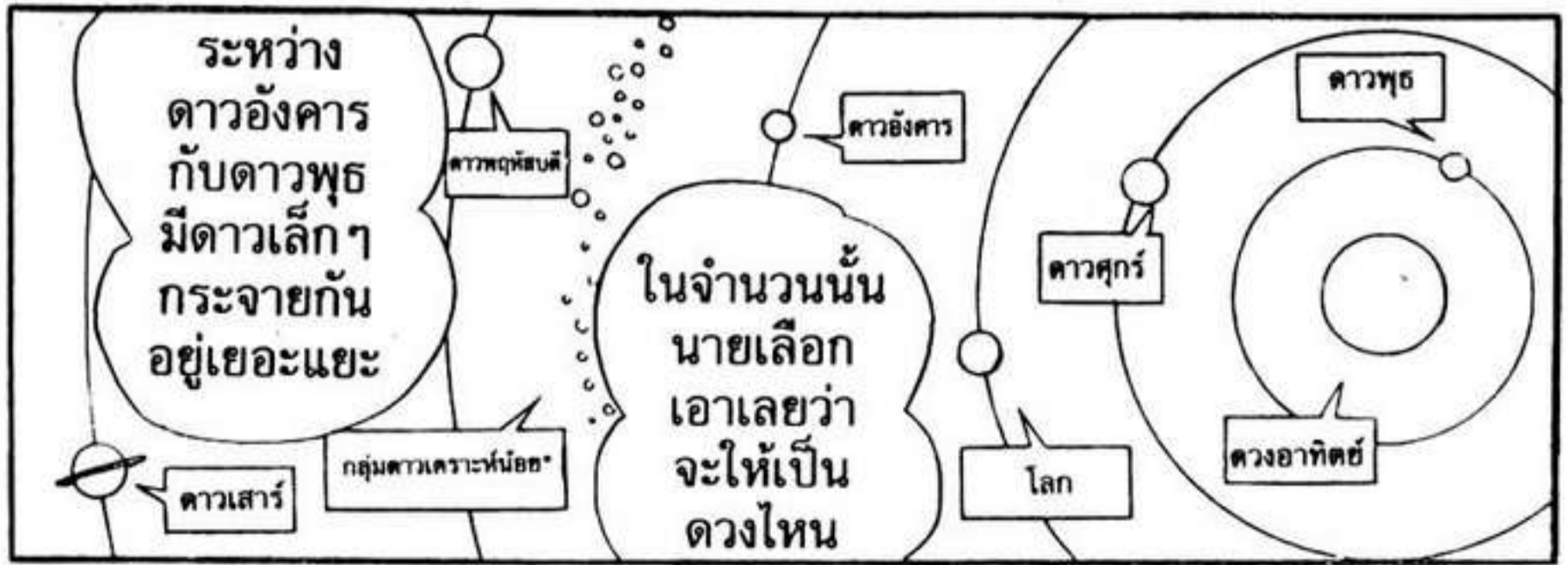

ดวงดาว

ที่มีความสุข

112 *กลุ่มดาวเคราะห์น้อย เป็นกลุ่มดาวที่โคจรอยู่ระหว่างดาวอังคารและดาวพฤหัสบดี

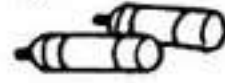

หลอด
ออก
ซี
เจน

ถ้าสอดไว้ใน
จมุก 1 หลอด
สามารถหายใจ
ได้ 8 ชั่วโมง

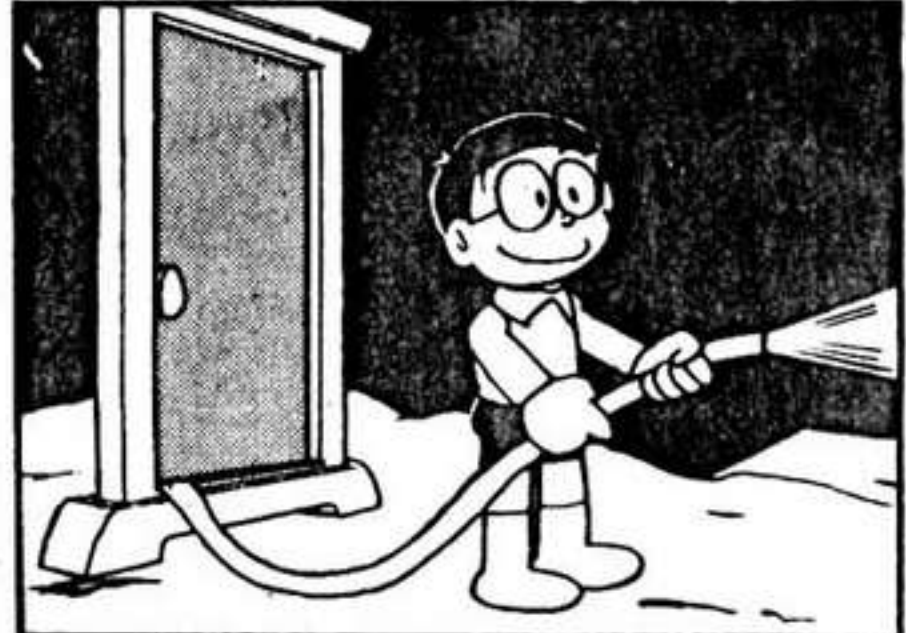
ครีม
อวก
าศ

ทาไว้ที่ตัว
แล้วจะ
ทำหน้าที่เป็น
ชุดอวกาศ

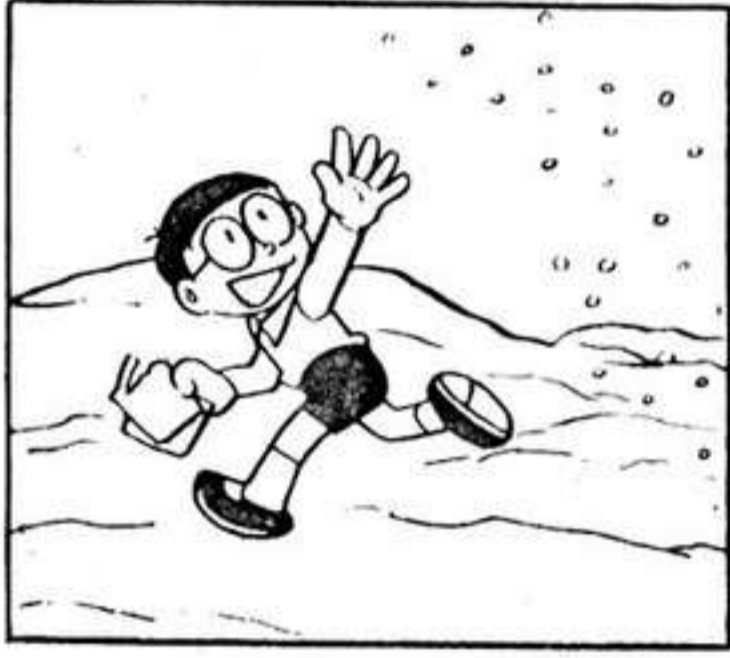
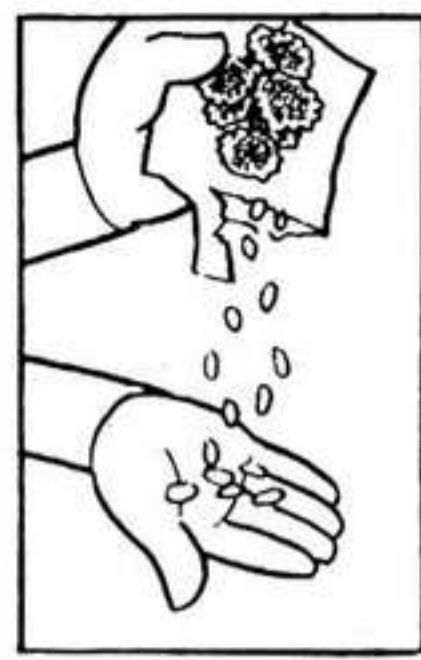
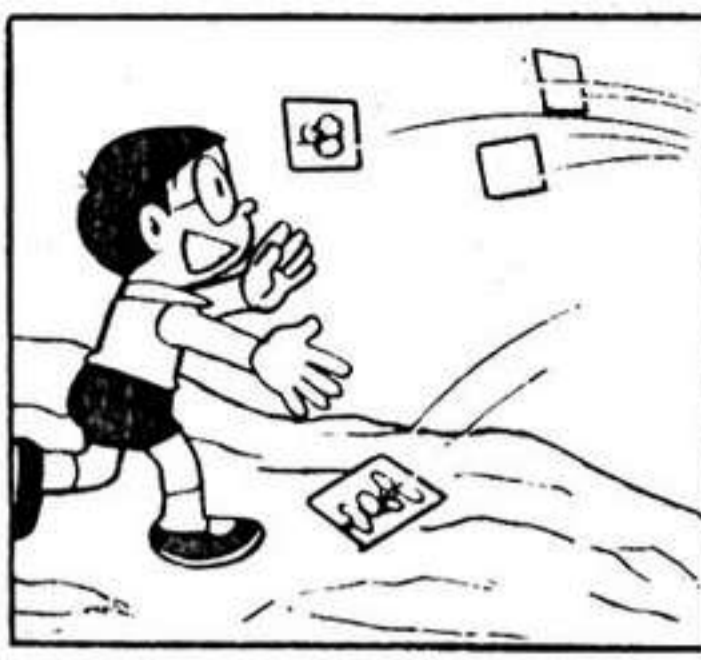

เพราะฉะนั้น
จากนี้ไป
เราจะเปลี่ยน
ให้เป็นดาว
ที่อยู่ได้
อย่างสบาย
เลย

อ๊ะ
ภูเขาไฟ

ฉันไป
จุดไฟใต้ดาว
มา

พูดแล้ว
ก็ชักอู๋น
ขึ้นมาละ

ไอน้ำจาก
ผิวน้ำทะเลระเหย
ขึ้นไป...

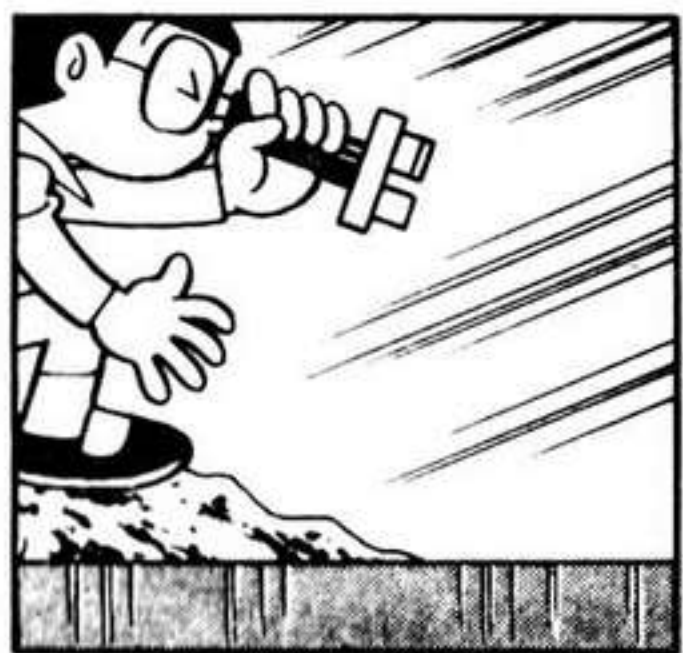

เป็นเมฆ
แล้วละ

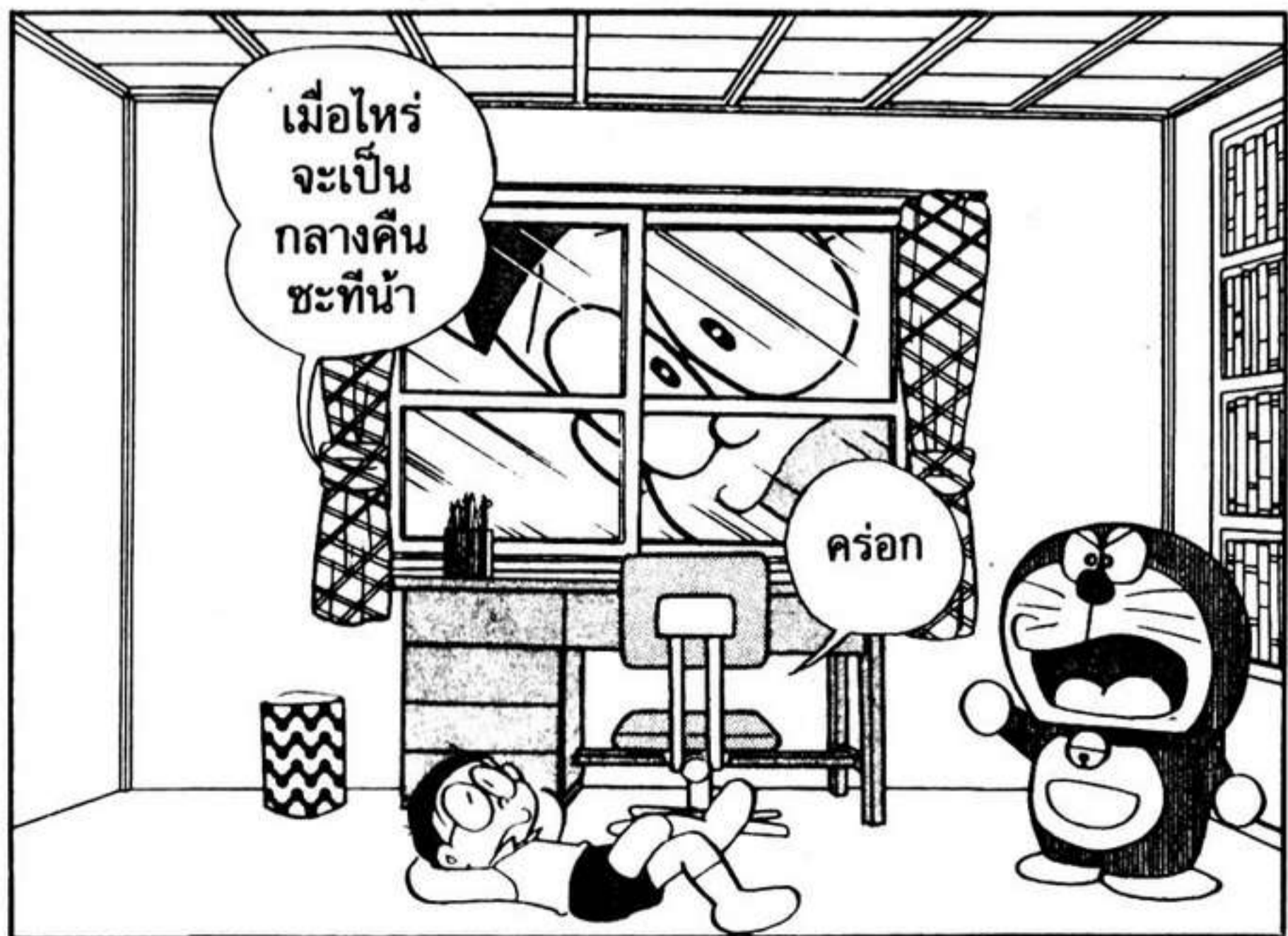

เมฆ
ฝน!

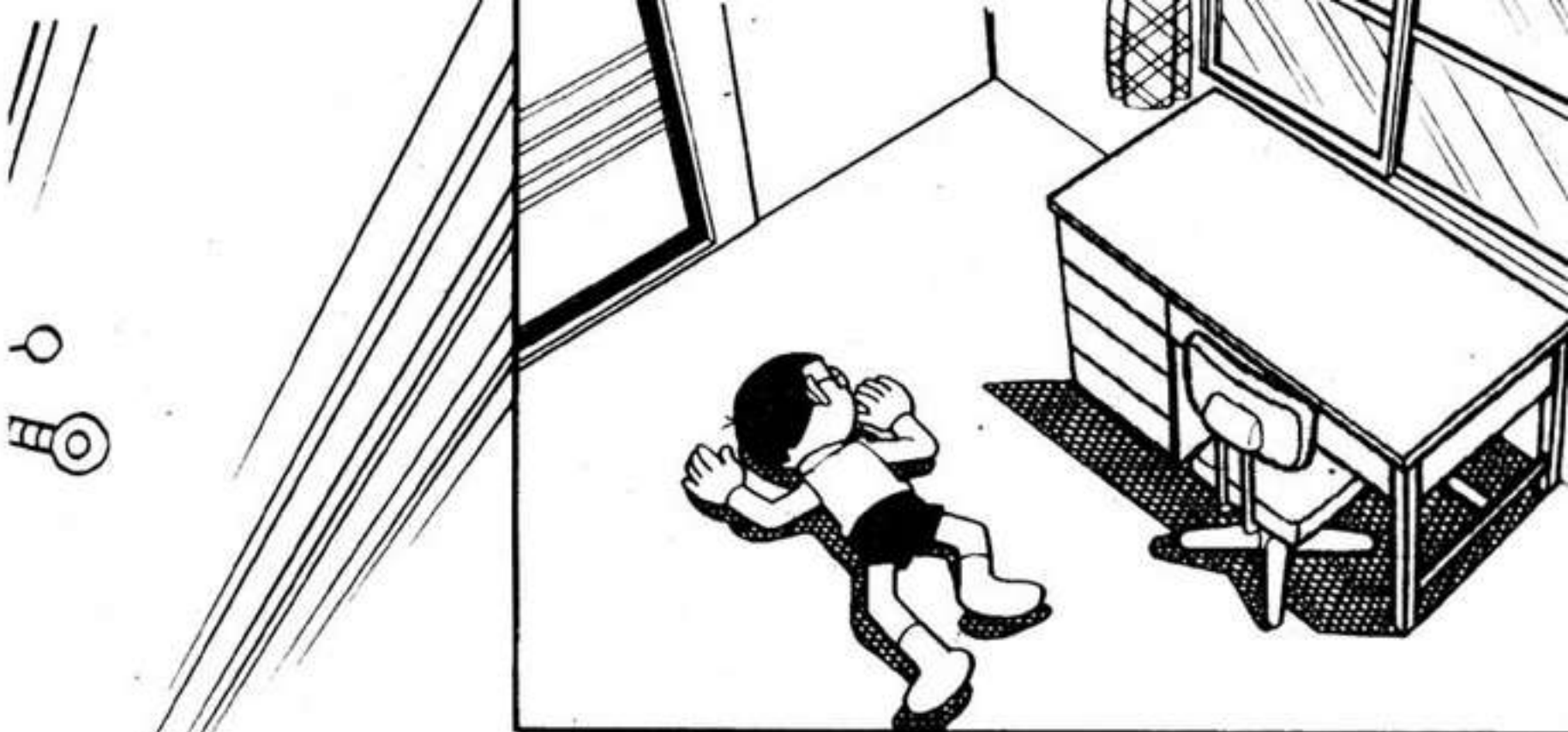

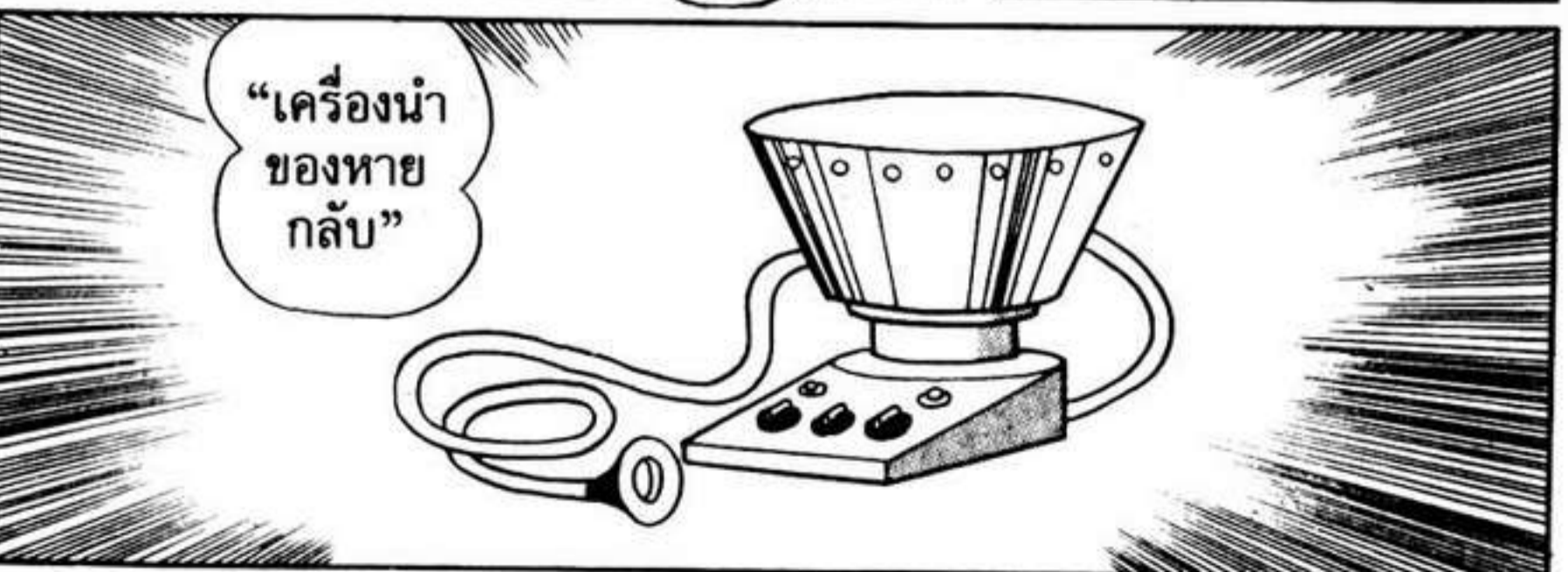

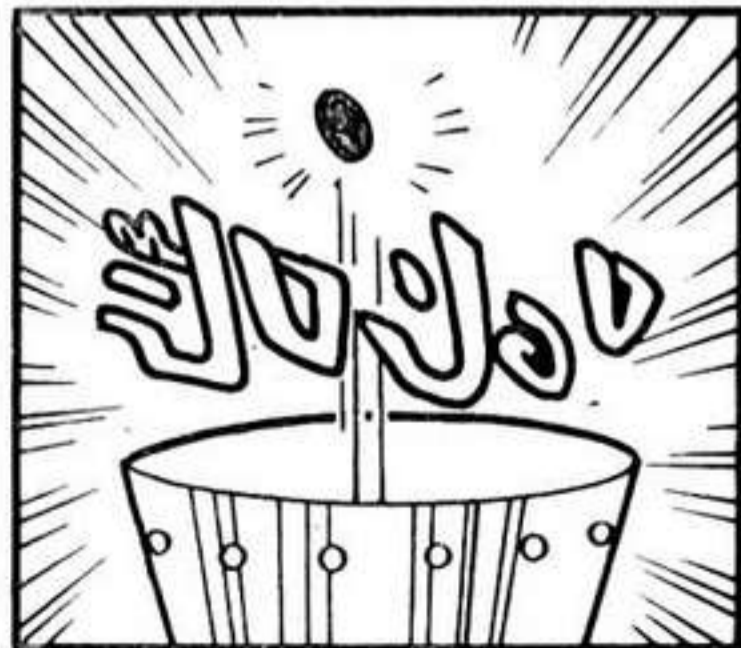
วันนั้น เวลานั้น
ทุกताल่มลุกตัวนั้น

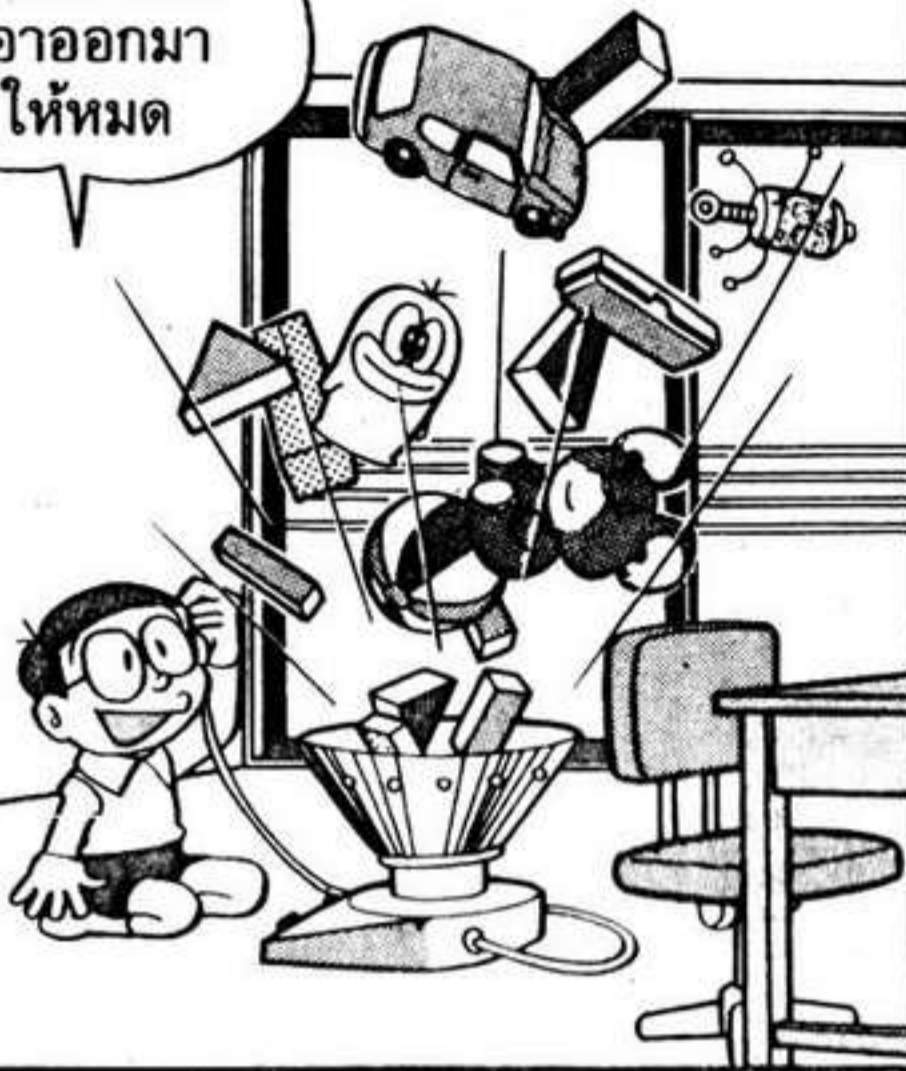

ถ้าเป็นหยิ่ง
ของที่บ้านมี
จนถึงเดี๋ยวนี้
เอาออกมา
ให้หมด

ของแห่งความ
ทรงจำออกมา
เร็วๆ

อ๊ะ

คิดถึง
จังเลย

ขวดนมที่
ฉันรักที่สุด
...

ใช้จนถึง
ชั้นอนุบาล
เลยนี่นา

ทั้งๆที่ถูก
หัวเราะเขาว่า
หยิ่งกับทารก

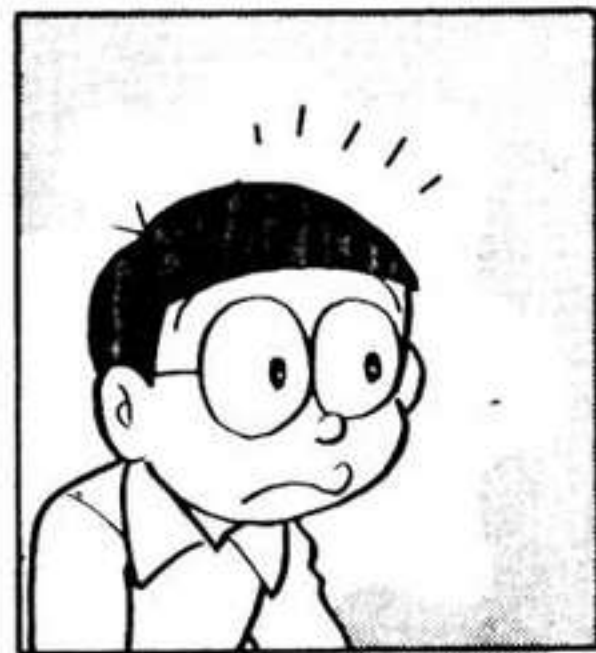
อีก อีก

พื้นที่
สัมผัส
อย่าง
จุกนม

หยิ่งกับจะ
ทำให้ความ
รู้สึกนั้น
คืนมา
อีกครั้ง

ตุ๊กตา
ล้มลุกที่
คุณย่าให้

คุณย่า
ที่ใจดี

ตอนนั้นเรา
หกล้มร้องไห้
ที่สนาม

ตุ๊กตา
ล้มลุก
ลุกขึ้น
มาแล้ว
นะ

โนบิจัง
เหมือนกัน
ลูกเองได้
ใช้มีย
จะ

คุณ
ย่า
!

ลูกมาไม่ได้
นะคับ

ไม่
ซา
บาย
อยู่
ด้วย

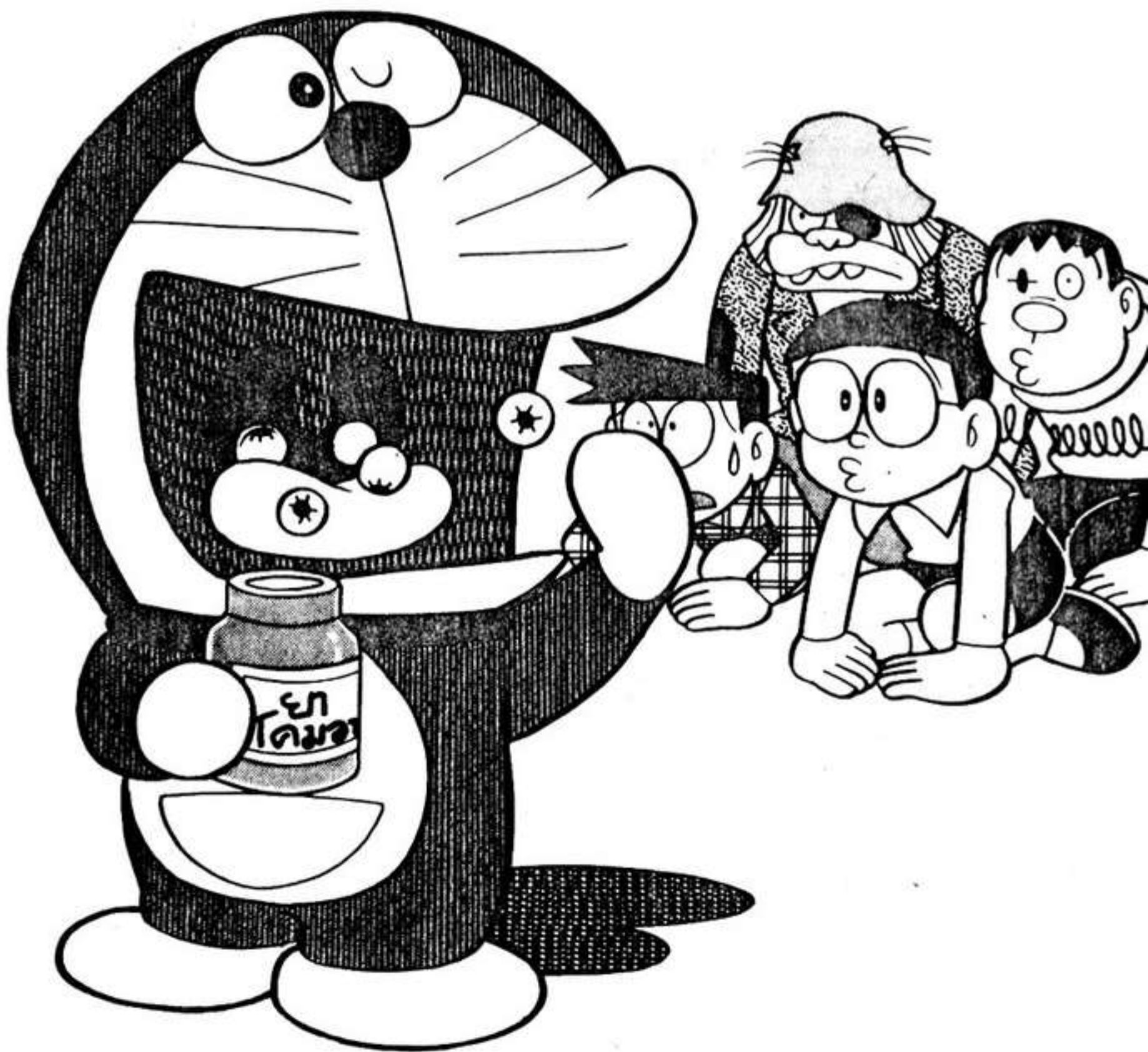
ย่าได้ยินเสียงโนบิจัง
ร้องไห้เลยเป็นห่วง
นอนไม่หลับหรอกจะ

ขอ
โทษ
นะคับ

ยาคนอนผู้ยิ่งใหญ่

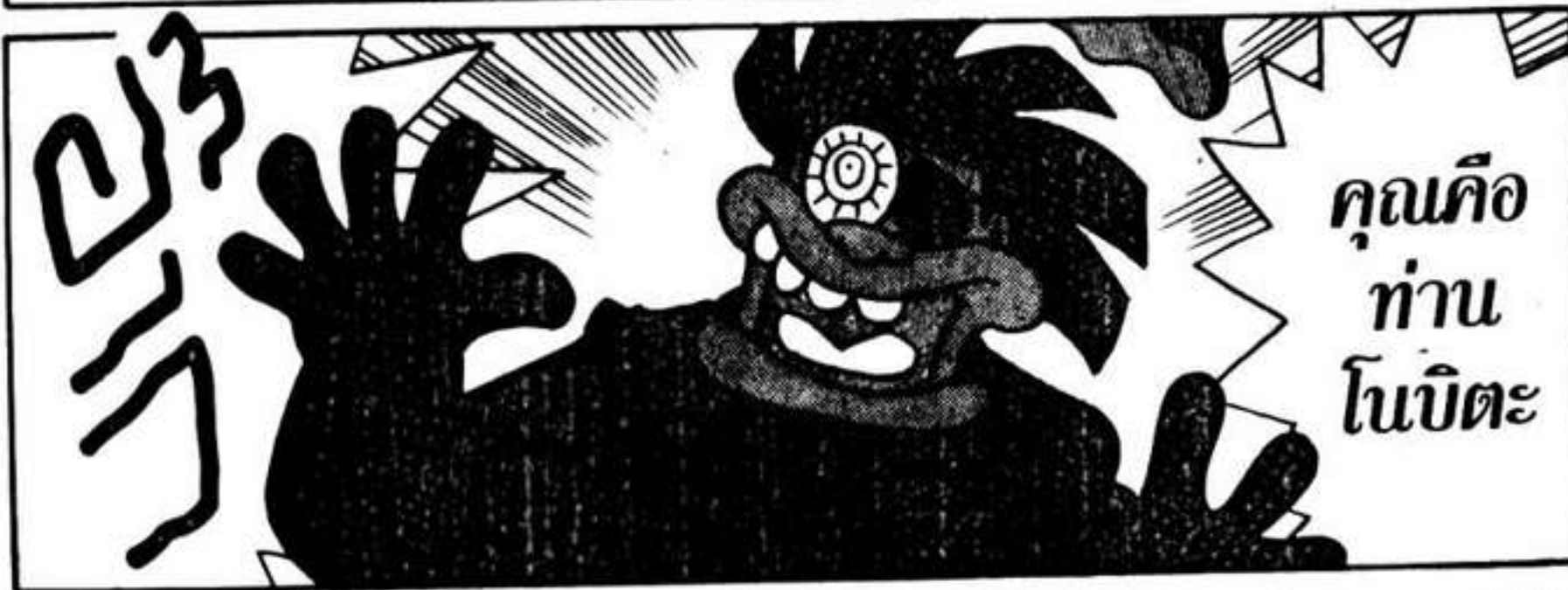
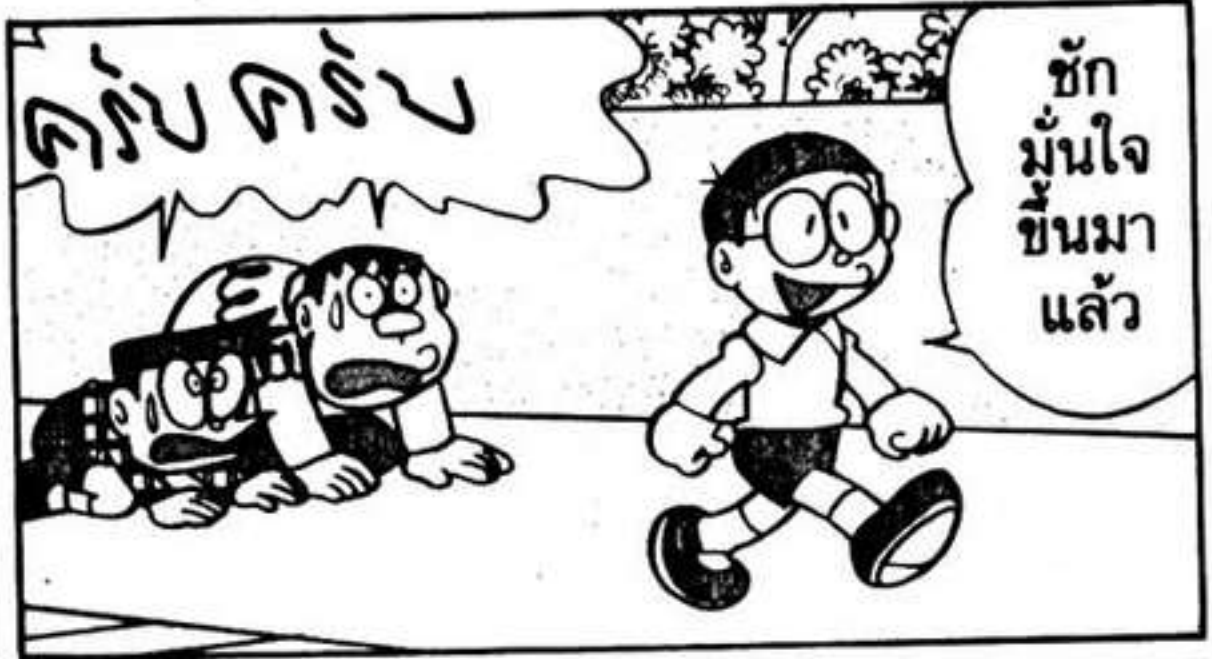

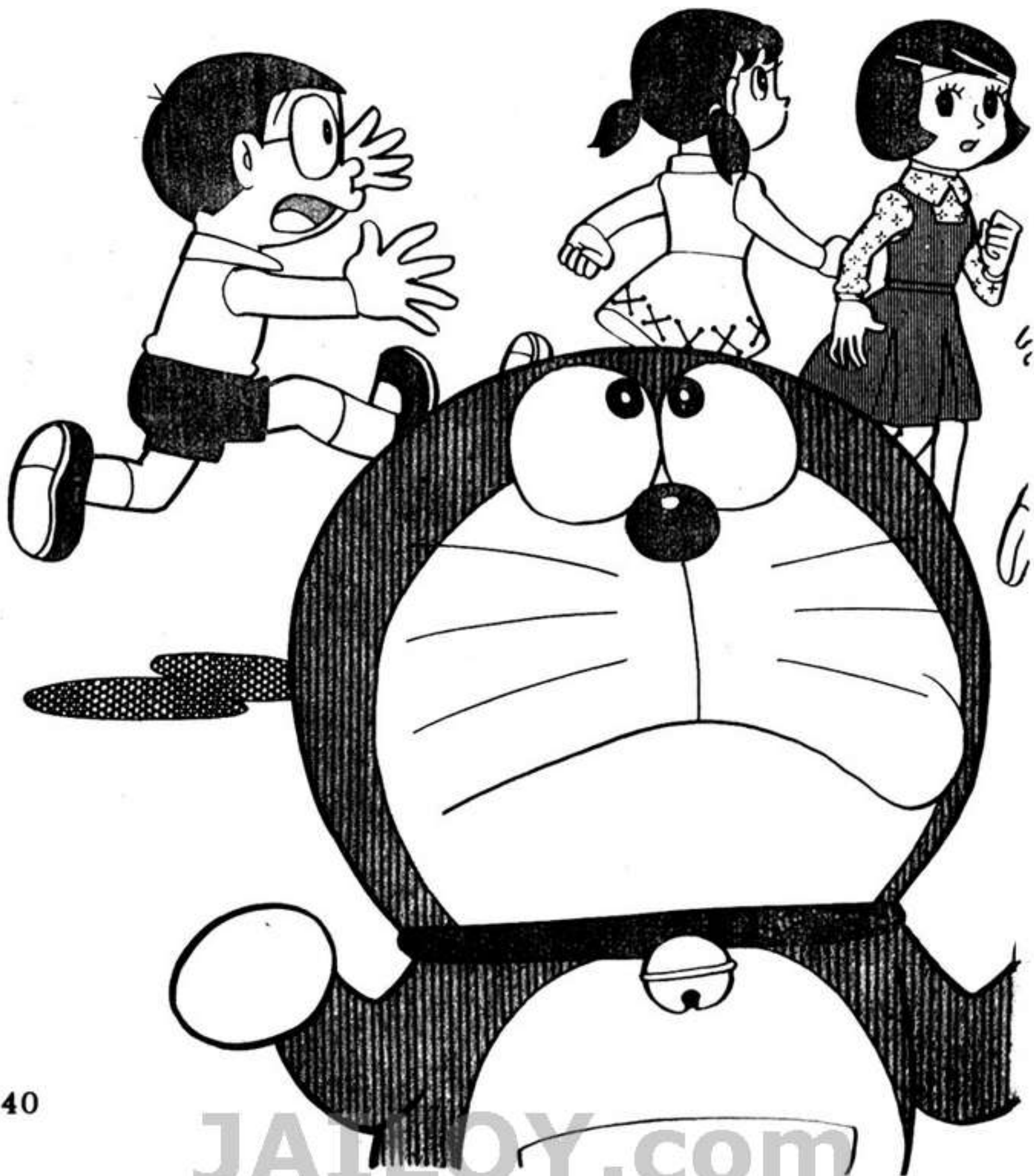

แคตตาล็อกเพื่อนหญิง

เรื่องแบบนี้ไม่คิดเร็วไปหน่อย
หรือ? เป็นแค่เด็กเรียนประถมเอง

คนที่
ไม่
เข้าใจ

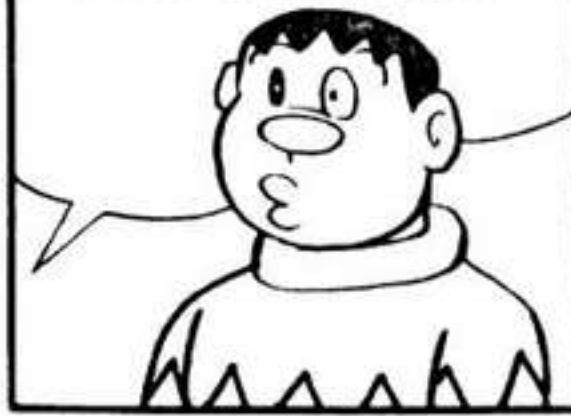
คือพวกนาย
ตั้งหาก

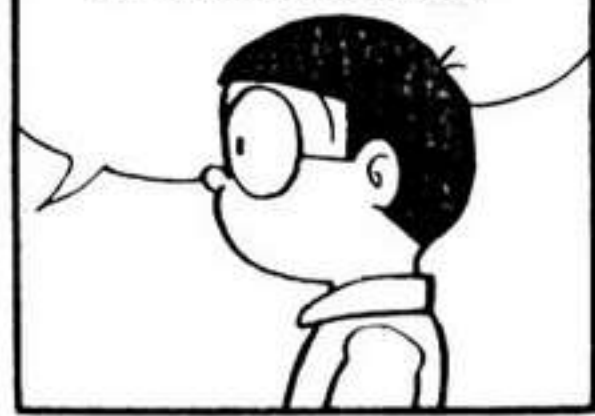
คู่แข่งที่คิดเข้าใกล้
เกาะเกาะเด็กคนนั้น
มีเป็นกองเท่าภูเขา!!

ถ้าไม่รีบทำความสนิท
สนุมตั้งแต่เนิ่นๆ พอโต
ขึ้นก็จะไม่ได้อะไรเลย

คนเรานะ แค่แผนการ
ล่องหน้าขนาดนี้
ถ้าไม่มีละก็ใช้ไม่ได้

เพราะฉะนั้นถ้ามีโอกาส
โดยอ้อมๆนะ...ฉันอยากให้เธอ
รับรู้ว่ ฉันเป็นเขาวชนดีเด่น
ไม่ว่ายังไงก็ตาม

อืม
ได้สิ

กิน
เยอะๆ
เลย

แผนการ
ล่องหน้า
หรือ...

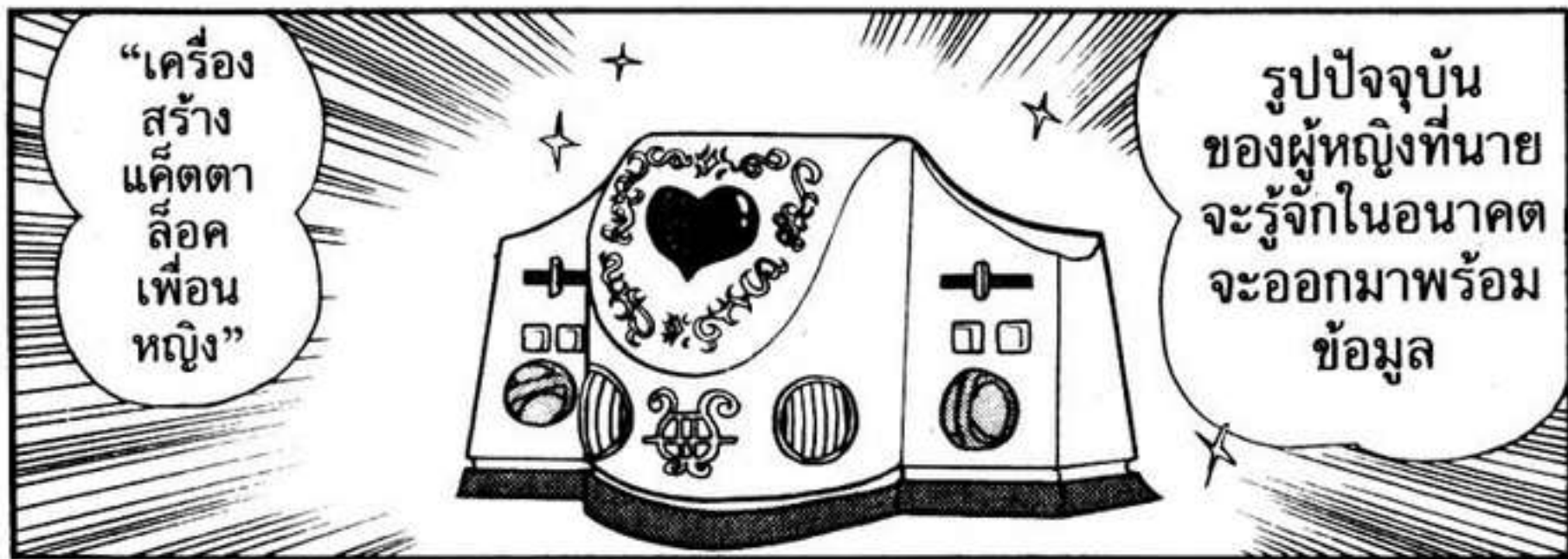
หมอนี่รัดกุม
จังฮะ

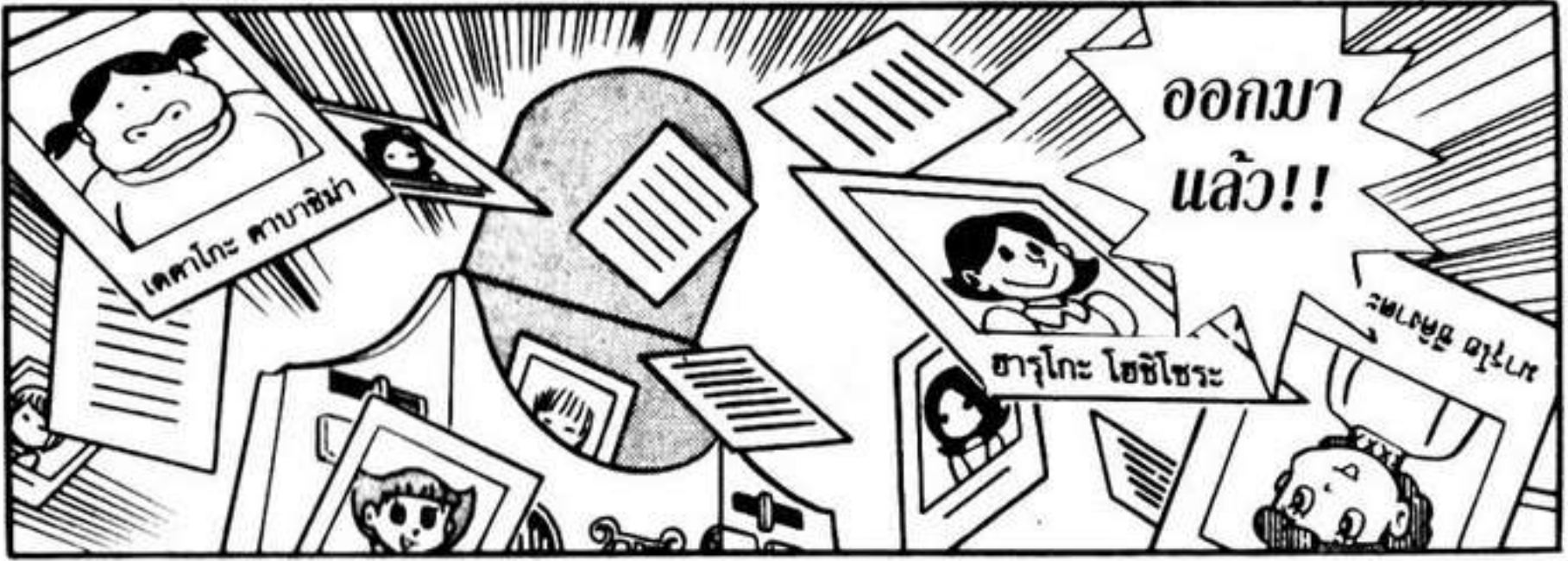

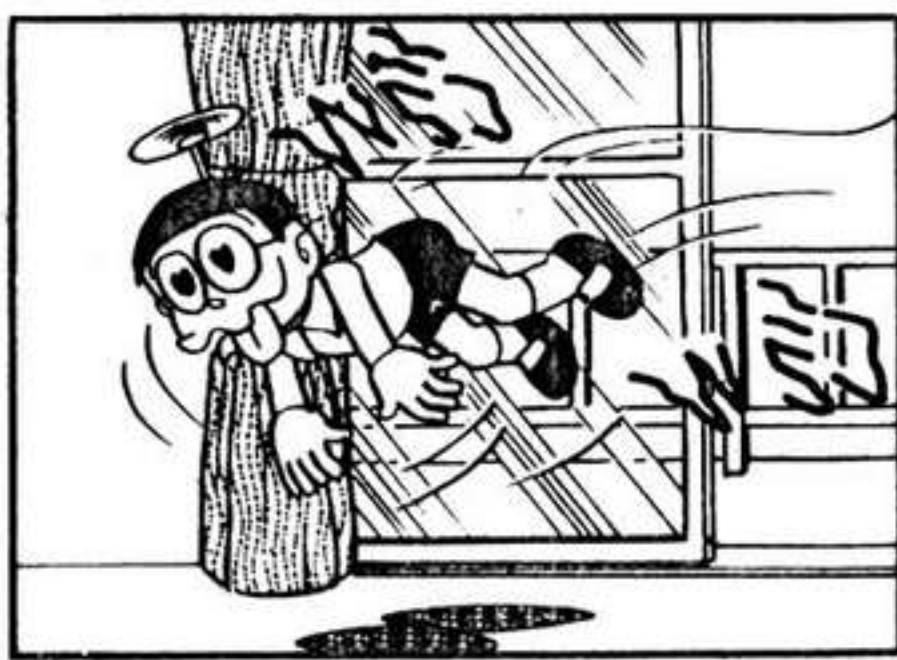
ฉันคงต้อง
คิดดูบ้าง

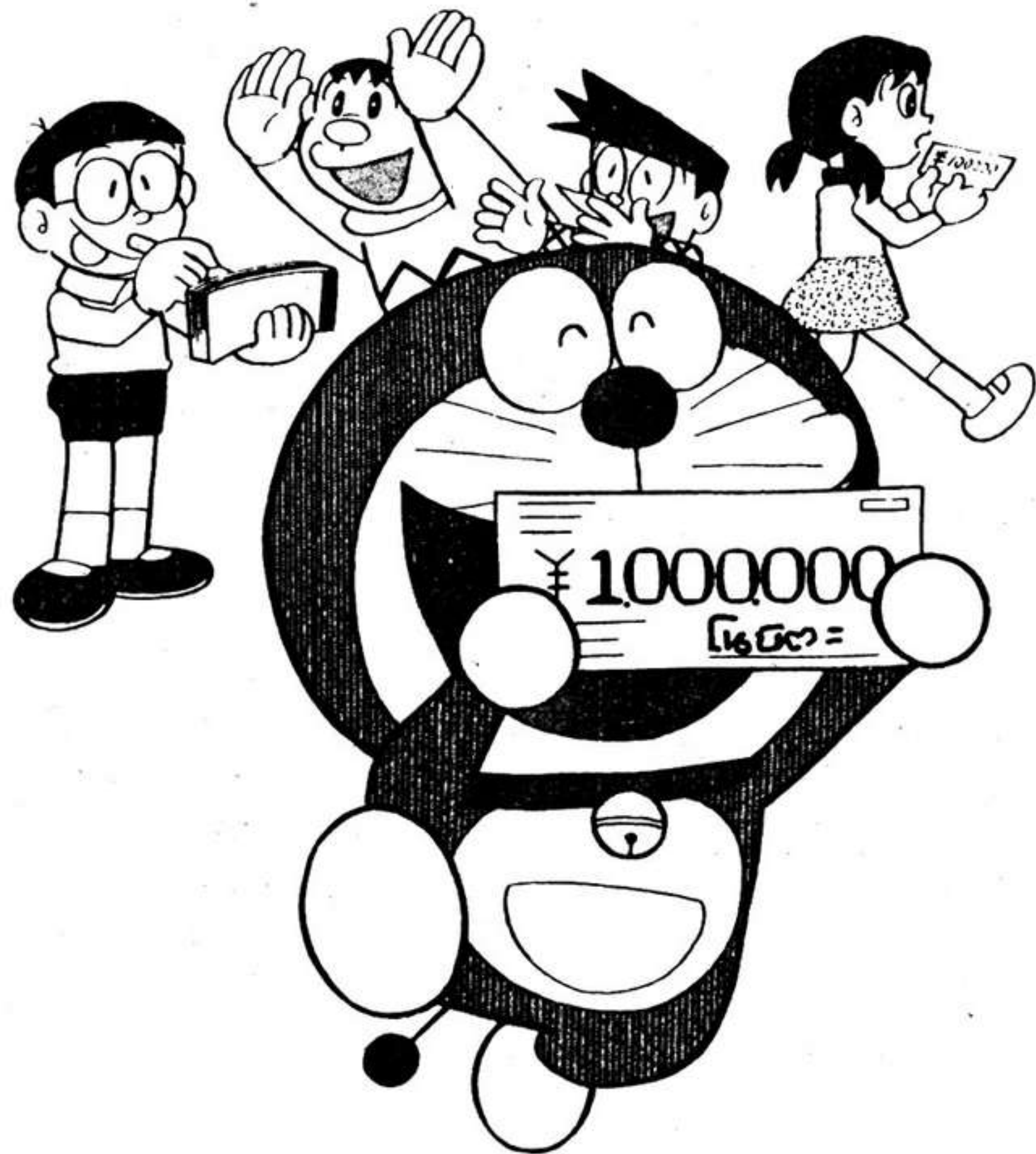

เรื่องเงินหลามตา

ไม่เอา
ก็ได้!!

แม่ไม่ยอมให้ยืมเงิน
ค่าขนมล่วงหน้า
งั้นเหรอ?

วันจ่าย
ค่าขนม
เป็นพรุ่งนี้
แต่ฉันขอ
ล่วงหน้า
วันนึง

ก็ไม่รู้ว่า
จะเป็นไร
แม่กลับบอก
ให้ฉัน

อดทน
อีกแค่
วันเดียว
เอง...

พูดจา
ไม่รู้เรื่อง
แบบนี้
แหละ

ไม่ใช่
เรื่องพูด
ไม่รู้เรื่อง
สักหน่อย

วันนี้หนังสือโซเน็นซันเดย์
ออกวางขายแล้ว
เพื่อนทุกคนก็จะอ่านกัน

มีแต่ฉันคนเดียว
ที่กลายเป็น
คนล้าหลัง

เรื่อง
เหลวไหลจริงๆ
ทำโวยวายไปได้

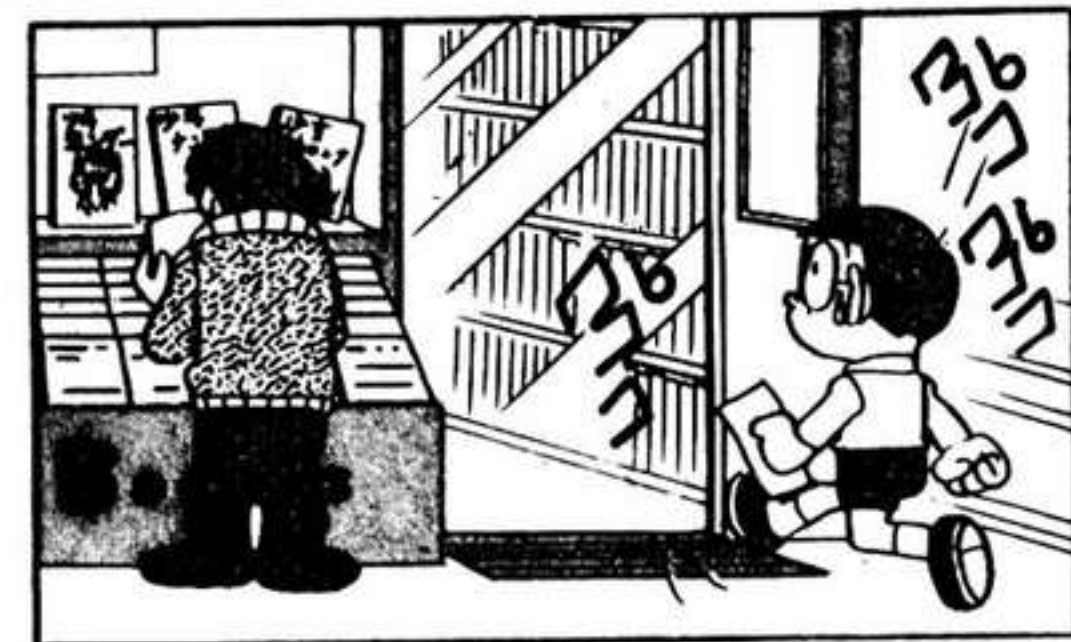
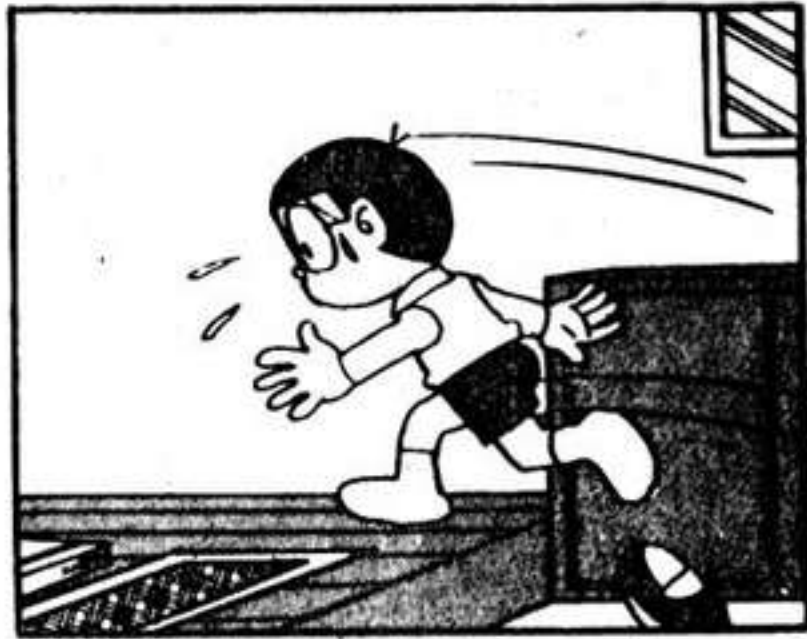
ถ้าซื้อ
หนังสือได้
จะบ่นอีกมั๊ย?

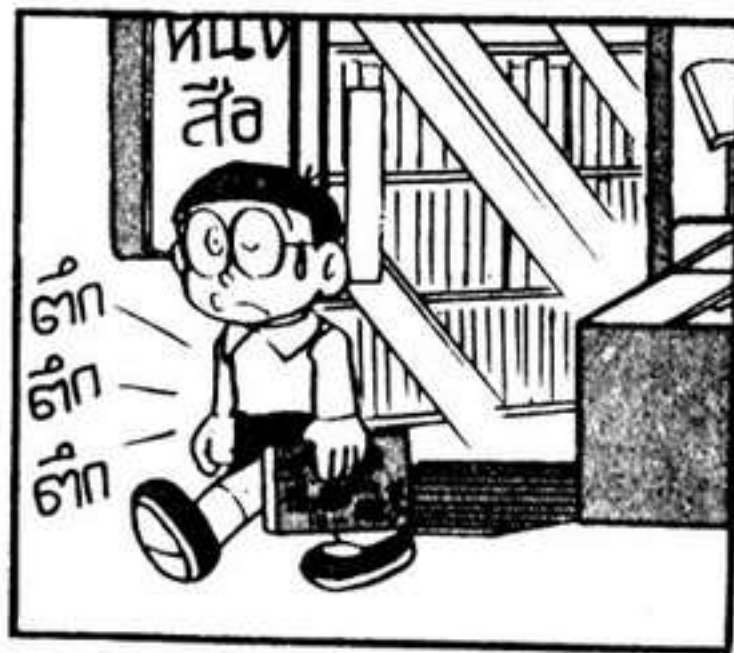
คิด
ว่า
ไม่

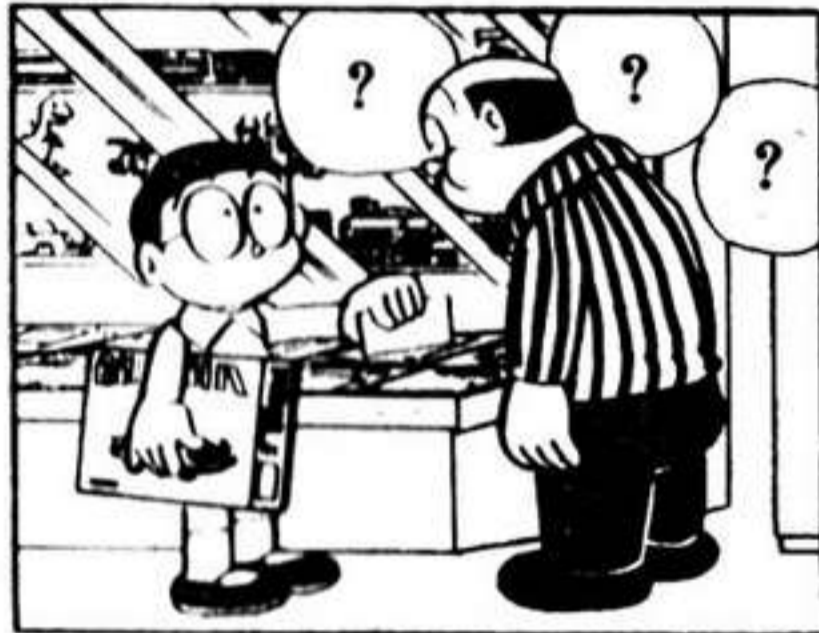
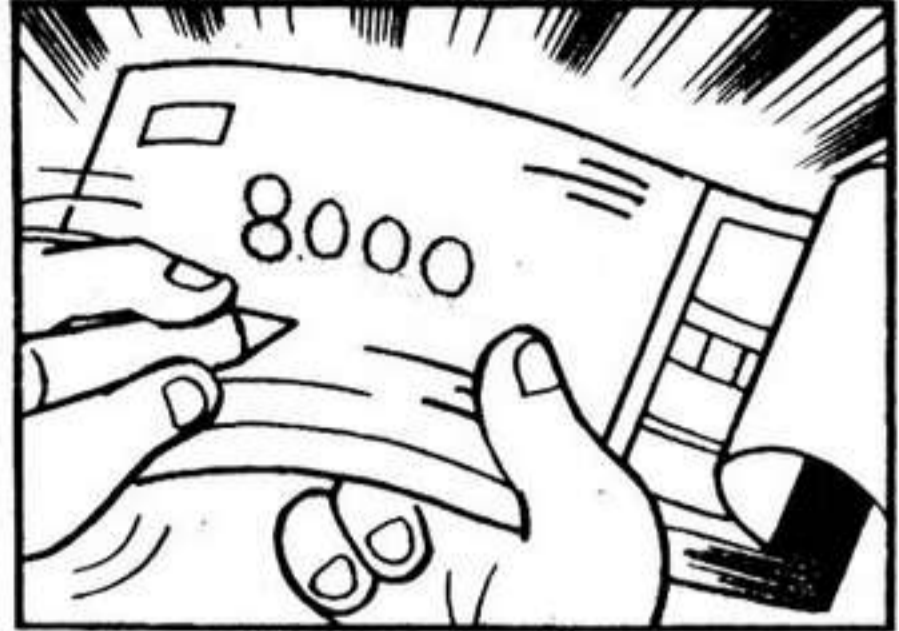

จะให้ฉัน
ยืมเงิน
เหรอ

มมุษย์ทราช ในคินทึนอณไม่หลบ

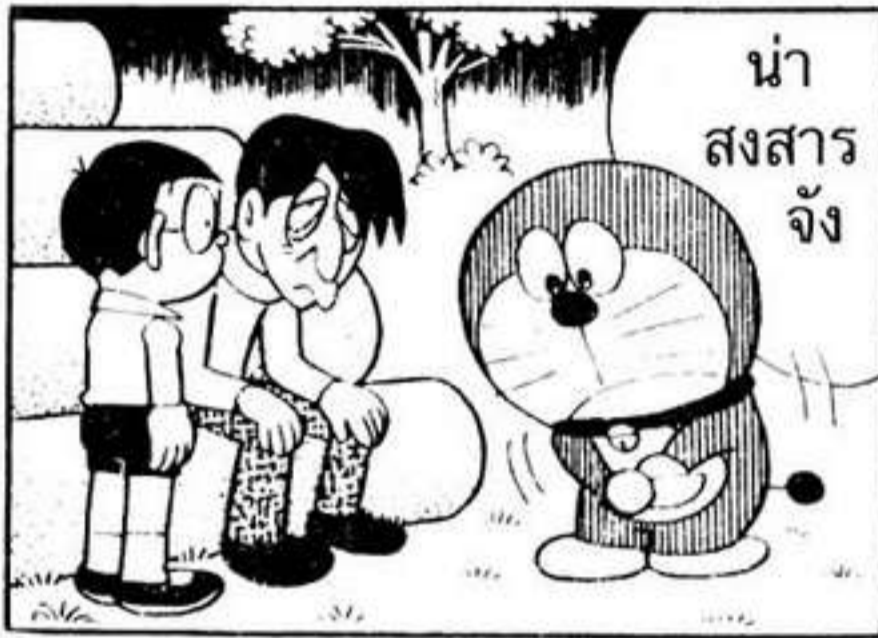

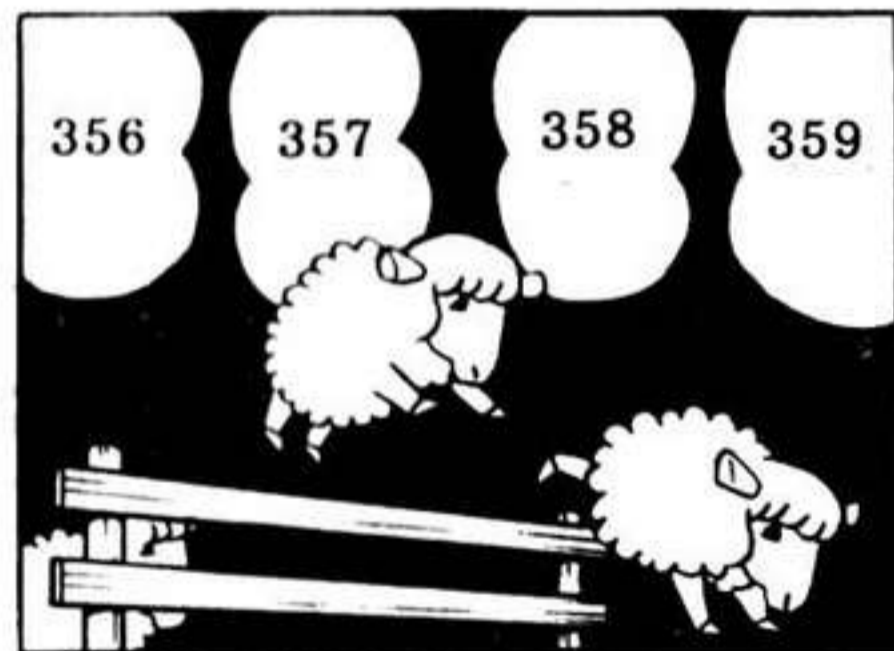

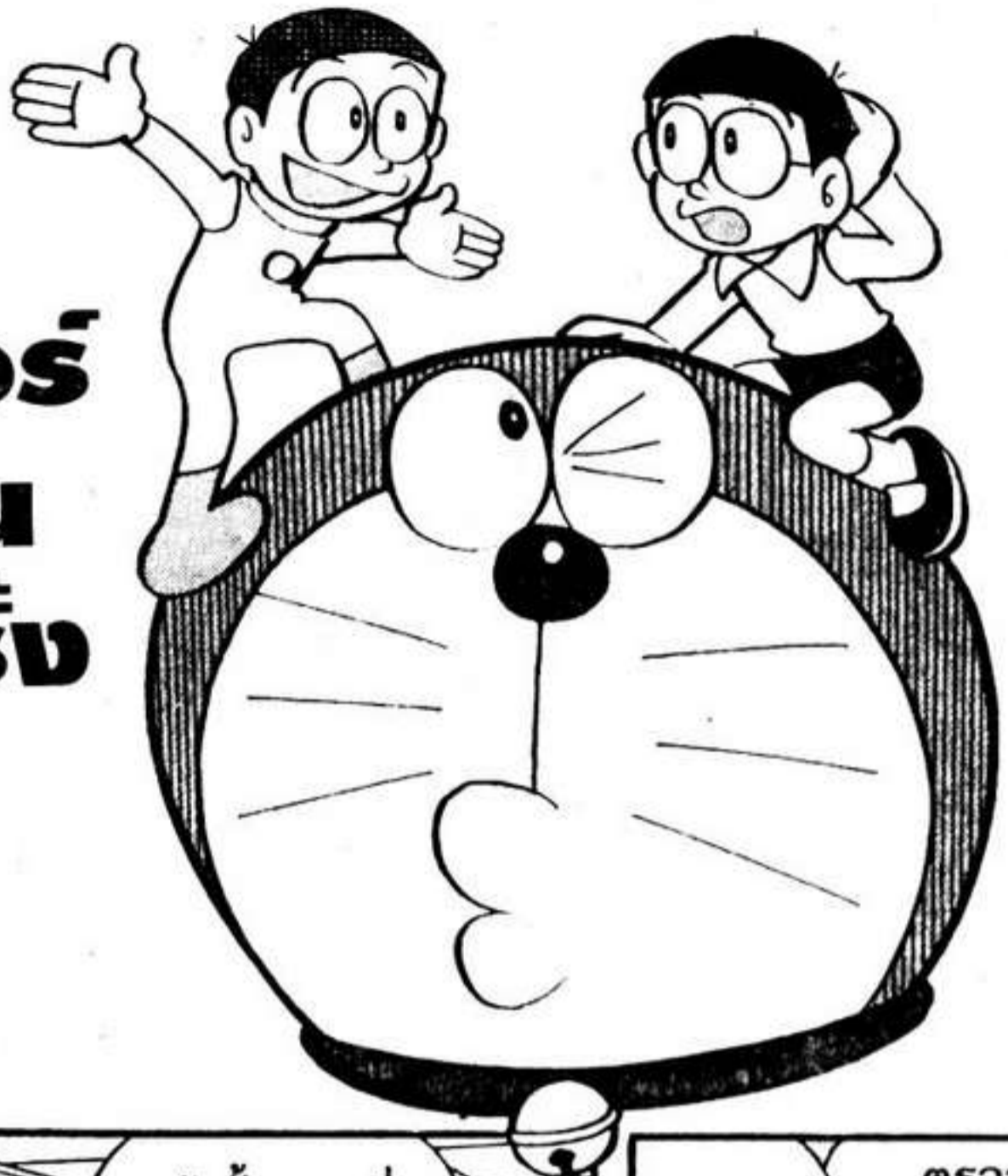

ไทม์เนอร์ ทรمان ร้อยครั้ง

อ๊ะ อย่าเพิ่ง
เข้ามา
ตอนนี้!

ฮู้ ทั้งหมดนี้
ออกมาจาก
กระเป๋านาย
เทร่อ?

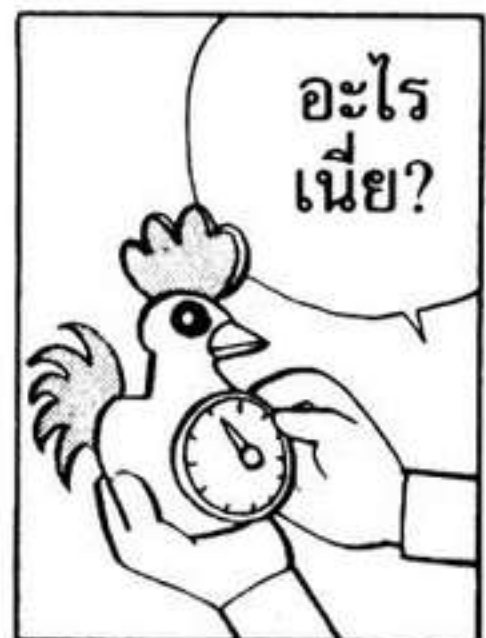
ทำอะไร
นะ?

ตรวจ
ตาม
กำหนด

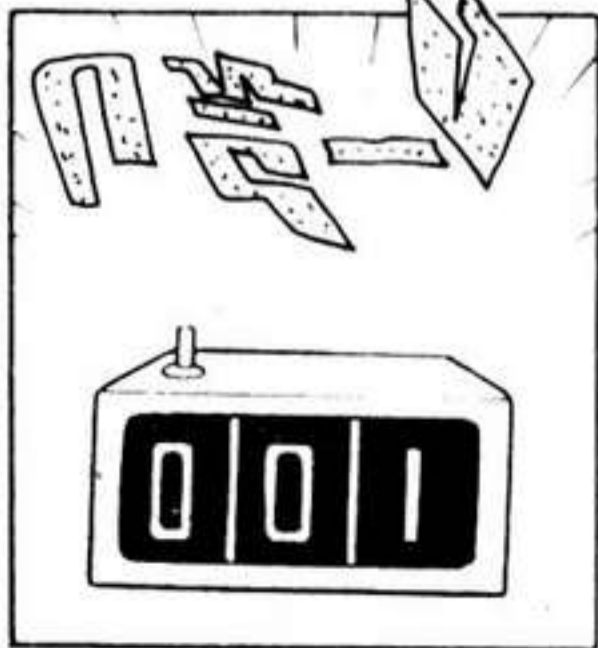

ครบร้อย
เดือนแล้ว
ต้องเช็ค
เครื่องยนต์
นะสิ

ว่าเสีย
รีเปลา

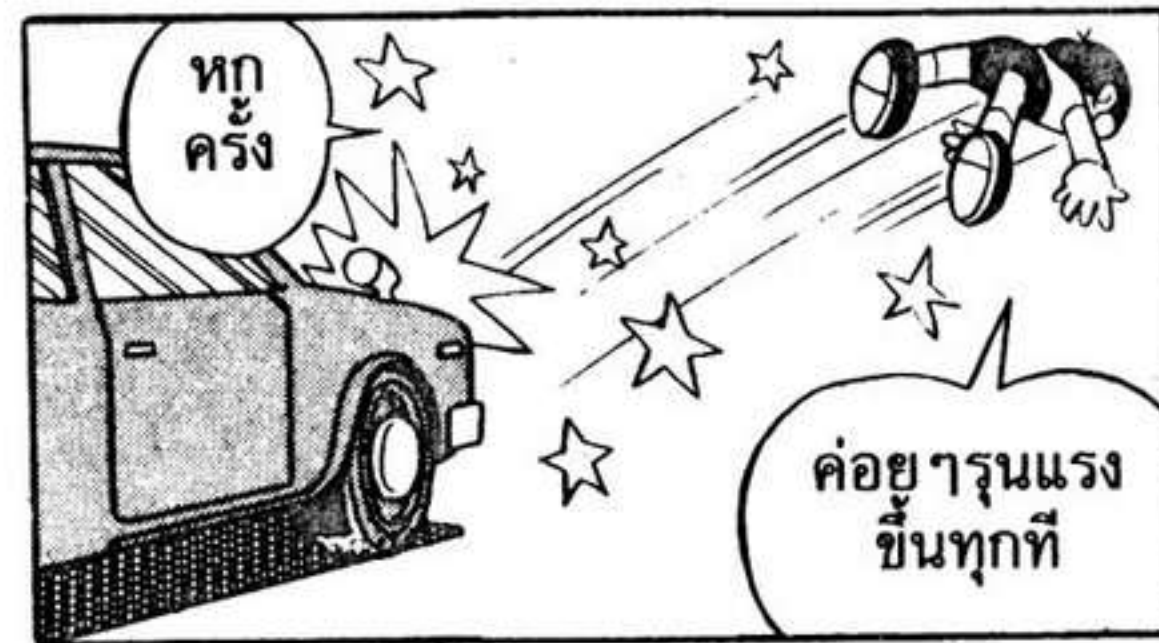
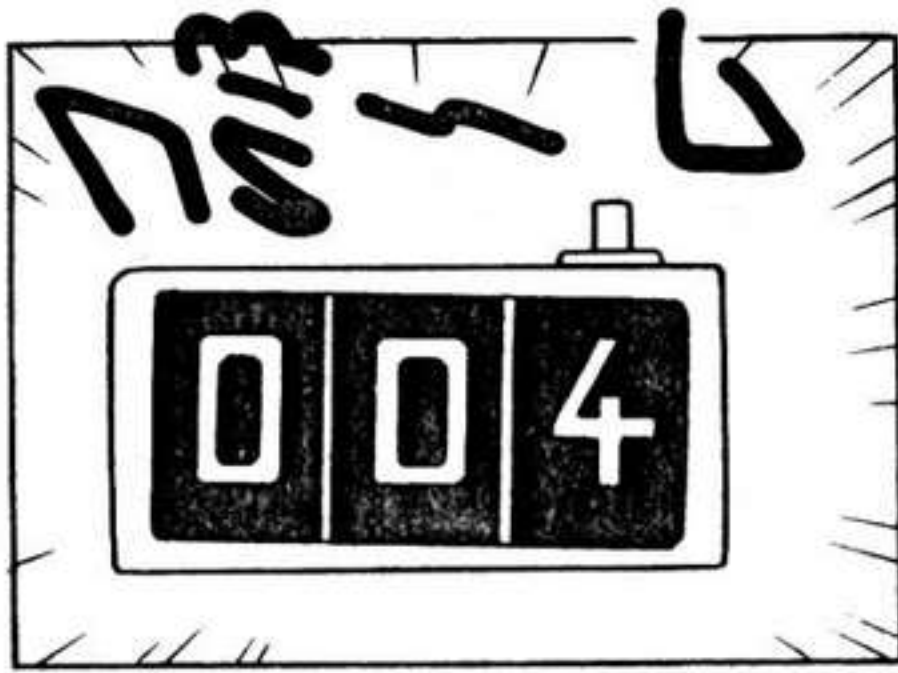

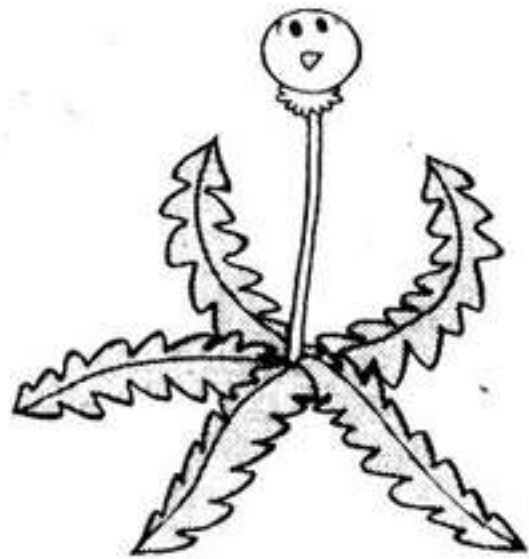
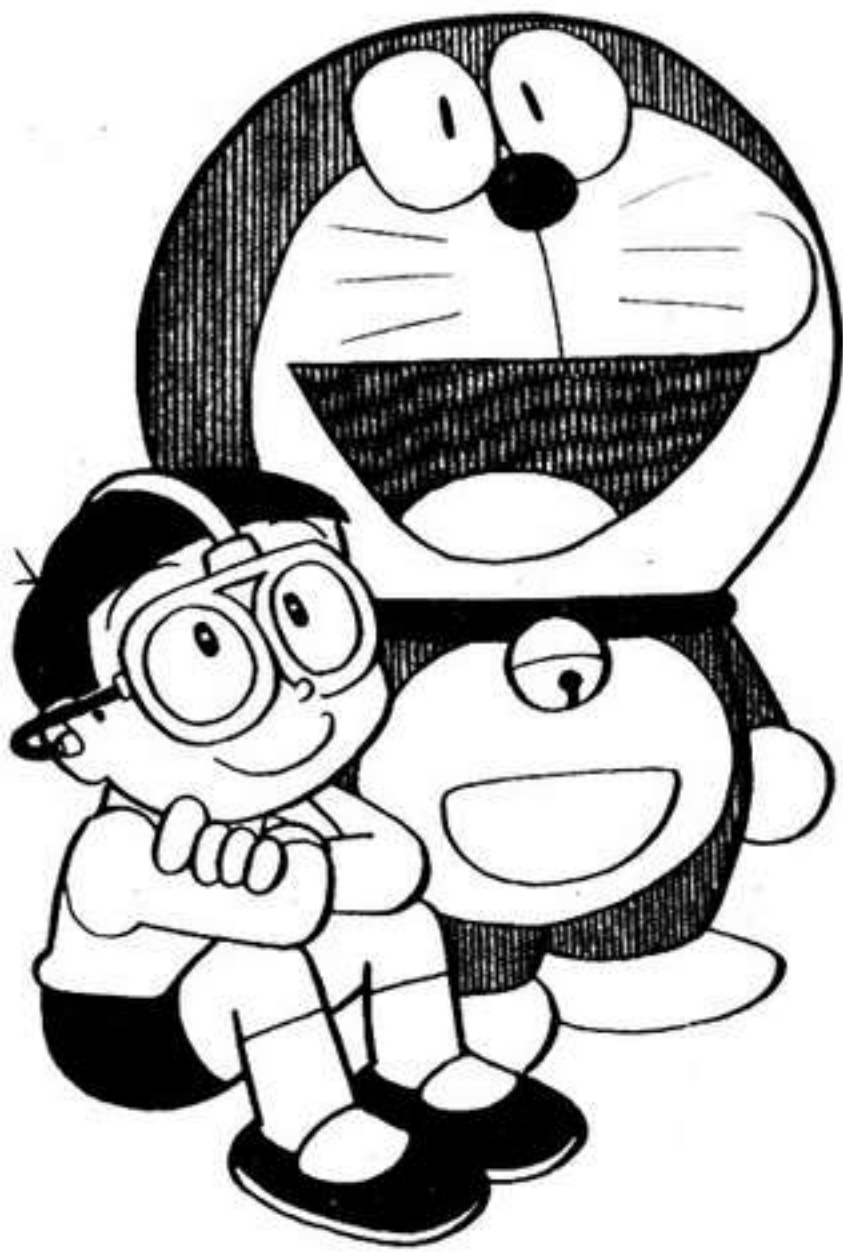

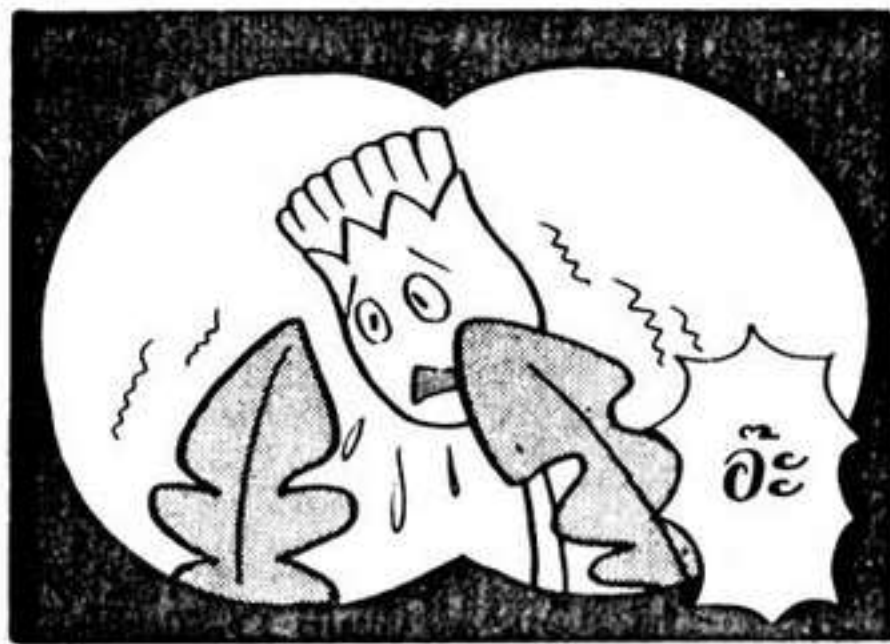

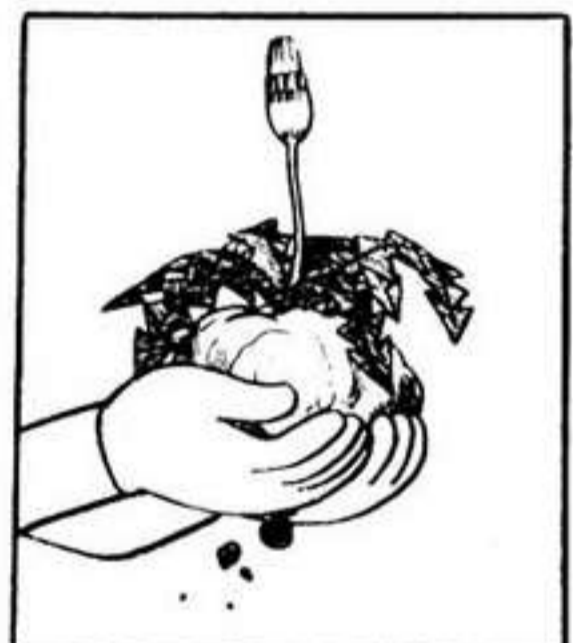
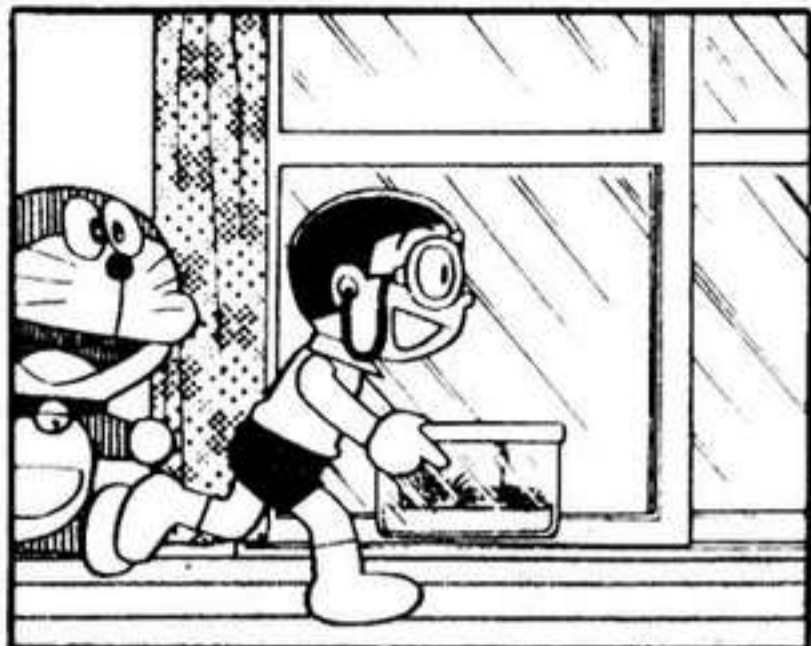
แดนดิไลอันไปสู่วิทยา

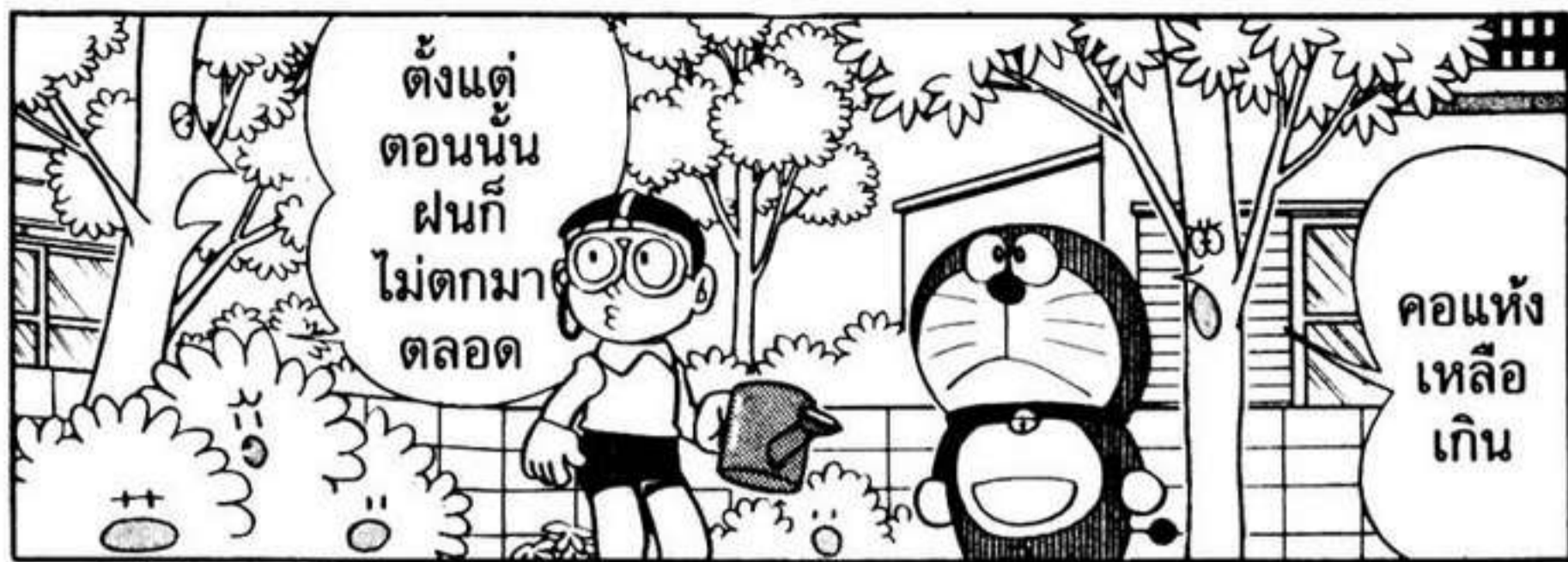
หมายเหตุ แดนดิไลอัน (Dandelion) ชื่อวิทยาศาสตร์คือ *Taraxacum officinale* เป็นพันธุ์ไม้ชนิดหนึ่ง มีต้นกำเนิดอยู่ในแถบยูเรเชีย (Eurasia) ใบแห้งมีดอกสีเหลือง บางครั้งนำมาผสมใส่อาหารประเภทสัตว์

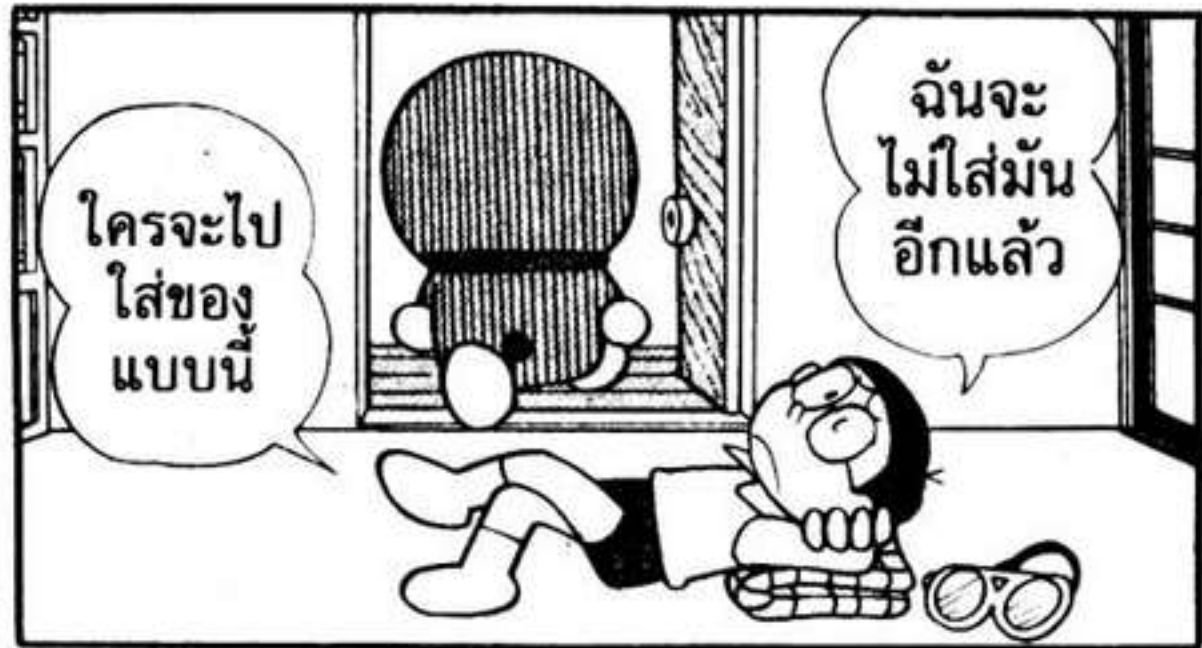

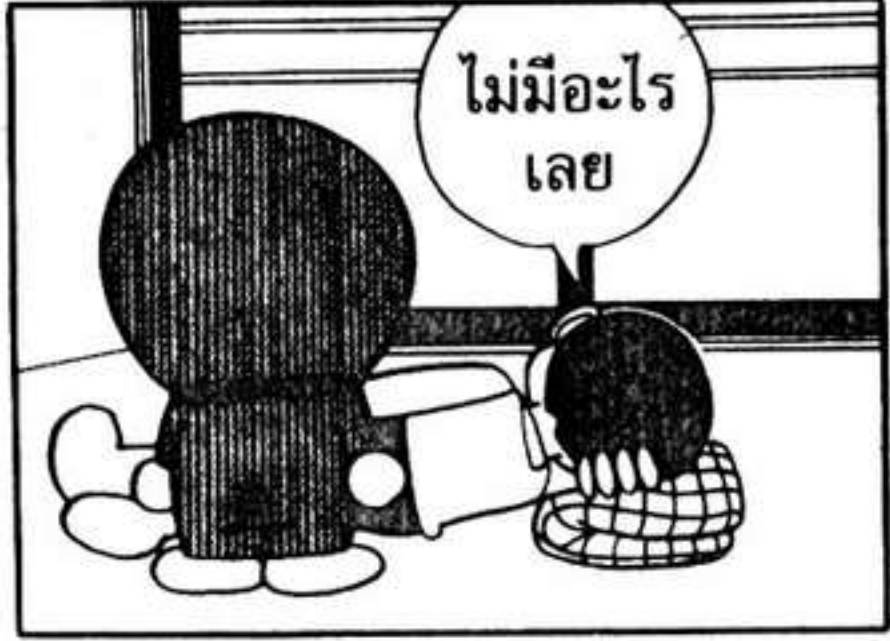

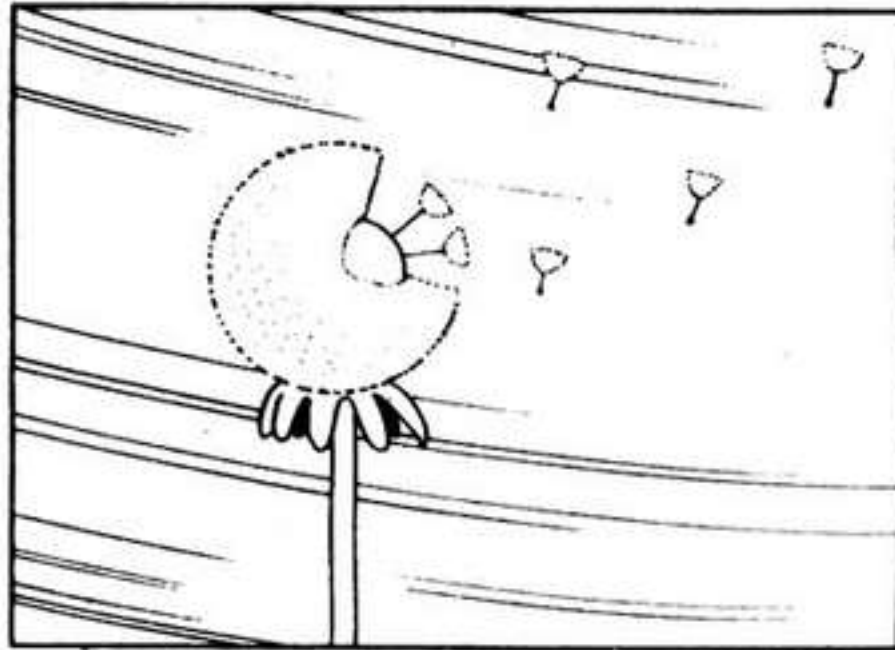

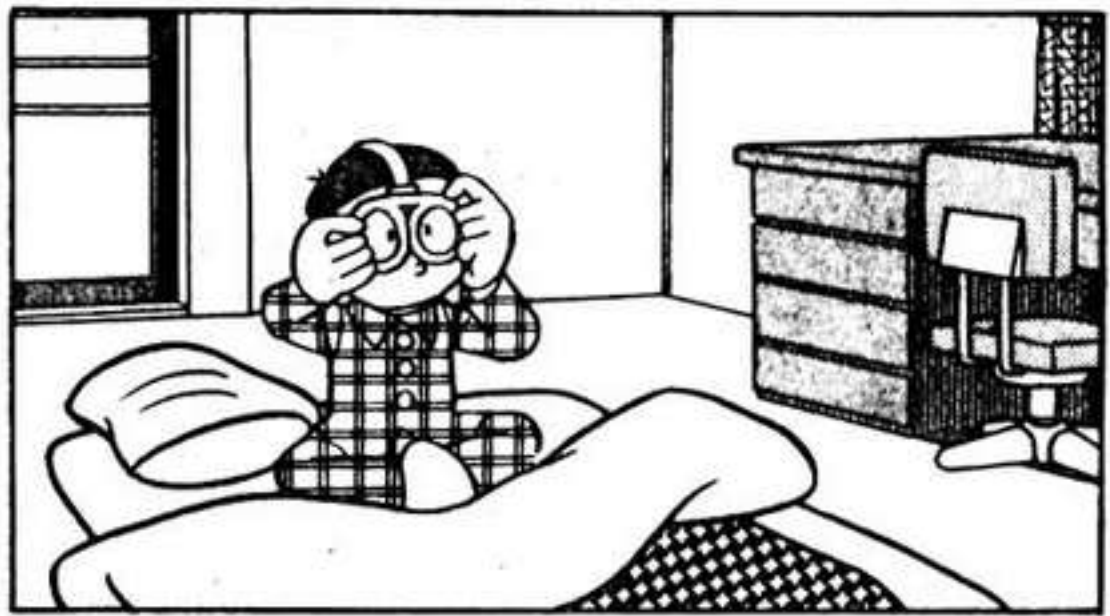

วันที่สดใสวันหนึ่ง
แม่กับพี่น้อง
มากมายลอย
มาด้วยกัน

ไม่กลัว
เหรอ
อะ?

ไม่เลย
จ๊ะ

โลกอัน
กว้างใหญ่
ที่เห็น
ที่แรกนะ
ตื่นตามาก

พอเหนื่อย
ก็ลงไป
บนหลังคา
ตุ้รถไฟ

นอน
กลางวัน
ระหว่างที่
รถสั้น
ไปมา

ตกเย็น
ก็เหงา
และร้องไห้

มีดวงจันทร์
เป็นผู้
ปลอบโยน

